

PORT
PAYE
HELLAS

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1993

Τιμή Φύλλου 100

ΕΤΟΣ ΜΑ' - Ἀριθ. Φύλλου 856

Γραφεῖα Κάνιγγος 32 - Ἀθήνα 106 82 ΤΗΛ. 36.28.280

«Η ΕΝ ΓΥΝΑΙΞΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ»

Υπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
κ. Χρυσόστομου

Μεταξύ τοῦ γυναικείου κόσμου ὄλων τῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων εὐαρεστησάντων τῶν Θεῶ γυναικῶν, μία προβάλλεται ὡς εὐλογημένη κατὰ μαρτυρίαν ὄχι ἀνθρωπίνην ἀλλὰ θεόθεν.

Τοῦτο δέ, διότι μόνη αὕτη ὑπερέχει εἰς ἀγιότητα μεταξύ τῶν ἀγίων γυναικῶν τοῦ παλαιοῦ νόμου καί τῆς καινῆς διαθήκης, ὡς κατ' ἐξοχὴν ἐκλεκτή, διὰ τὴν ἄκραν καθαρότητα τοῦ βίου αὐτῆς, ἁμωμος καὶ ἄσπιλος καὶ συνισταμένη πασῶν τῶν ἀρετῶν.

Κατανοεῖται καὶ ἐρμηνεύεται ὡς τό εὐῶδες ταμεῖον τῶν ἀρετῶν καὶ θείων χαρισμάτων τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καὶ τό κατοικητήριον αὐτοῦ, κατὰ τὴν προφητικὴν ρῆσιν τοῦ Δαβὶδ: «Ἅγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

Συμπληρῶν τὴν δόξαν Αὐτῆς ὁ ἀσώματος λειτουργὸς κατὰ τό θεῖον Εὐαγγελισμόν. Αὐτῆς τὴν κατονομάζει εὐλογημένην καὶ Κεχαριτωμένην, ἐπίθετα δοθέντα ἀξιοπρεπῶς.

«Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ, εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξίν» προσφωνεῖ ταύτην ὁ ἀποσταλεὶς οὐρανόθεν Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ κομίζων τὰ εὐαγγέλια τῆς χαρᾶς, ἥτοι, τό μήνυμα τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῶν ἀπογόνων του δι' αὐτῆς.

Εἶναι χαιρετισμός πρὸς τὴν ταπεινὴν κόρην τῆς Ναζαρέτ χαρακτηριστικὸς τῆς ὑπερόχου ἀγιότητός της καὶ ἀποκαλυπτικὸς τῆς ἀξιοότητος διὰ τὴν ὑπὲρ φύσιν σύλληψιν τοῦ Θεοῦ Λόγου εἰς τὴν παρθενικὴν καὶ ἡγιασμένην μήτραν της.

Εἰς ἐπίρρωσιν δέ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγέλου, ἡ αὐτὴ Παρθενομήτωρ ἐν γαστρὶ φέρουσα τὸν ὑπερούσιον Λόγον, διαλεγόμενη πρὸς τὴν Ἐλισάβετ προεμήνυσε σαφέστατα περὶ τοῦ ἀτελευτήτου μεγαλείου της εἰποῦσα: «Ἴδού γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι μέ πᾶσαι αἱ γενεαί!».

Ἐκτοτε, ὁ μακαριστός αὐτός ἐγινε ὁ γλυκύς θεομητορικός ὕμνος καθημερινῶς ψαλλόμενος μετ' εὐλαβείας καὶ συνοδευόμενος μέ τὸ φίλτρον τῆς χρεωστουμένης ὑϊκῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡμῶν κατὰ χάριν, «Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ΜΑΚΑΡΙΖΕΙΝ Σὲ τὴ Θεοτόκον τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Τίτλοι ὑψηλοί, ποῦ ἐδόθησαν ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν ὑπερτάτην ἀγιότητα τῆς «ἐν γυναιξὶν εὐλογημένης», ὡς τὸ ἐξαιρετον καύχημα καὶ ἐγκαλλώπισμα ὅλης τῆς κτίσεως αἰσθητῆς καὶ νουμένης, ἀφοῦ δὲν δύνανται νὰ συγκριθοῦν πρὸς τὸ ὕψος Αὐτῆς οὔτε αὐτὰ τὰ Χερουβείμ καὶ Σεραφεῖμ.

Ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι εἶναι ἀπροσμέτρητος καὶ μοναδικός ὁ σωτήριος ρόλος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ποῦ διεδραμάτισεν ἡ Θεοτόκος Μαρία.

Διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐφῆρεν εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν καὶ κοινωνίαν Θεόν καὶ ἀνθρώπον εἰς τρόπον ὥστε, διὰ τῆς Θεϊκῆς ταπεινώσεως νὰ δοθῇ τὸ ἐμπρακτον διδάγμα πρὸς διόρθωσιν τῆς θεομισήτου ὑψηλοφροσύνης τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ καὶ ἐντεῦθεν ἀνθρώπων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπανακτίσεως τῆς πρώτης ἐν τῷ Παραδείσῳ τιμῆς διὰ τῆς μεγίστης τῶν ἀρετῶν, τῆς ταπεινοφροσύνης.

Ὅλος ἰδιαιτέρως δὲ ἀνέλαβεν ἡ μακαρία τὴν ἀπότισιν τῆς ὀφειλῆς τῆς προμήτορος Εὐας ἀποδοῦσα τὴν πρώτην τιμὴν τῆς γυναικός, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ προμήτωρ διὰ τοῦ ὀλισθήματός της παρέσυρε εἰς ὀλεθρον τοὺς ἀπογόνους της, ἡ δὲ Θεομήτωρ ἀνέσυρε ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς δυστυχίας τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ἀνύψωσε εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος τῆς δημιουργίας του. Ἦνωσε τοὺς δύο κόσμους ἐν ταυτῷ, οὐράνιον καὶ ἐπίγειον θαυμασίως. Ἦνωσε δηλαδὴ Θεόν καὶ ἀνθρώπον διὰ τῆς ἀφθόρου γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἀπόρρητον ὅθεν καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον, ὡς ψάλλει ἡ ἐκκλησία.

Τί δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἰπῶμεν εἰς τὴν τοιαύτην καὶ τοσαύτην πρὸς ἡμᾶς προσφορὰν τῆς Παρθένου, ἢ ποῖα ἐγκώμια νὰ πλέξωμεν καὶ ποῖας εὐχαριστίας ἐπαξίους νὰ προσφέρωμεν; Ποῖος νοῦς καὶ οὐράνιος δύναται νὰ χορήγη εἰς τὸν γνόφον τοῦ μεγαλείου της;

Πρεπόντως ὅθεν αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων θά μακαρίζουν εἰς τοὺς αἰῶνας τὴν ἀειμακάριστον Κοσμοσώτειρα καὶ θά ὑποκλίνονται εὐλαβῶς καὶ μετὰ δέους πρὸ τῆς πανσέπτου μορφῆς τῆς ἁγίας εἰκόνης της καὶ διὰ τὸν ἐπὶ πλεον λόγον, ὅτι ἡ πολυειδὴς εὐεργεσία της δὲν ἴσταται ἕως αὐτοῦ τοῦ σημείου ἀλλ' ἐπεκτείνεται πέραν τούτου εἰς τὸ χάρισμα τῆς μεσιτείας.

Εἶναι ἡ Μεσίτρια μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, πρωτίστως μὲν διὰ τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματά μας ἀλλὰ καὶ δι' ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου μας ἐπακούουσα προθύμως.

Ἀκούει φιλοστόργως τὴν ἰκέσιον φωνήν, «Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως» καὶ δέχεται τὰ δάκρυα καὶ τὰς παρακλήσεις τῶν δοκιμαζομένων εἰς τὰ δεινὰ τοῦ βίου, ἀντιπαρέχουσα βάλαμον εἰς τὸν πόνον καὶ παρηγορίαν εἰς τὰς θλίψεις.

Πολύ εὐστόχως, ὁ ποιητὴς τοῦ Μεγάλου παρακλητικοῦ Κανόνος αὐτῆς εὐσεβῆς Βασιλεὺς, ἰσόρησε τὸν σημαντικὸν ρόλον της εἰς τὰ λυπηρά της ζωῆς λέγων: «Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσφύγω λοιπὸν καὶ σωθῆσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποῖαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποῖαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποῖαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς Σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς Σὲ μόνην καυχῶμαι καὶ ἐπὶ Σὲ θαρρῶν κατέφυγον!».

Τοιοῦτον ἐξαιρετον βλάστημα σωτηρίας καὶ παρηγορίας προβάλλει ἡ γῆ καὶ ὕψοι εἰς οὐρανοὺς σήμερον ἐν τῇ ἐνδόξῳ μεταστάσει Αὐτῆς πρὸς τὸν Υἱόν της, διὰ νὰ παρίσταται διὰ παντός ἐκ δεξιῶν τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ ὡς βασίλισσα πεποικιλμένη διὰ τῶν θείων αὐτῆς χαρίτων ἐν ἱματισμῷ διαχρῶσθαι, κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ Δαβὶδ.

Καὶ ὁ μὲν οὐρανός «ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον» ἡμεῖς δὲ, ἐν τῇ ἁγίᾳ Αὐτῆς Κοιμήσει ἅς ἐορτάσωμεν μεγαλοπρεπῶς καὶ θεαρέστως. Εὐλαβῶς καὶ μετὰ δέους ἅς ὑποκλιθῶμεν πρὸ τῆς ἐκτάδην κειμένης μητρὸς τῆς ζωῆς καὶ ὑψοῦντες χεῖρας ἰκέτιδας καὶ ὁμματα δακρύνοντα ἐν φωνῇ λιγυρᾷ προσεῖπωμεν:

«Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεοτόκε, μὴ ἐγκαταλείπης ἡμᾶς τοὺς δούλους Σου τοὺς μετὰ Θεόν Σὲ ἔχοντας καταφυγὴν καὶ βοήθειαν, ἀλλ' ἐπίβλεψον εὐμενῶς ἐφ' ἡμᾶς τοὺς διάγοντας εἰς κρισιμότητα περιστάσεων καὶ προστάτευσον τὴν ποιμνὴν σου καὶ λύτρωσαι τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ πάντας τοὺς ὀρθόδοξους λαοὺς ἀπὸ τῶν περιστοιχούντων ἡμᾶς δεινῶν καὶ κινδύνων καὶ ματαίωσον τὰς βουλὰς τῶν ἐχθραίνόντων καὶ ἐπιβουλευομένων ἡμᾶς καὶ κατάπαυσον τοὺς πολέμους καὶ ἐδραίωσον σταθερὰν εἰρήνην εἰς τὸν τεταραγμένον κόσμον. Φώτισον δὲ καὶ μετάστρεψον τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων εἰς Θεογνωσίαν ἐπανάγουσα εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ διάλυσον τὰς αἱρέσεις καὶ τὰ νέφη τῶν συμφορῶν καὶ θλίψεων.

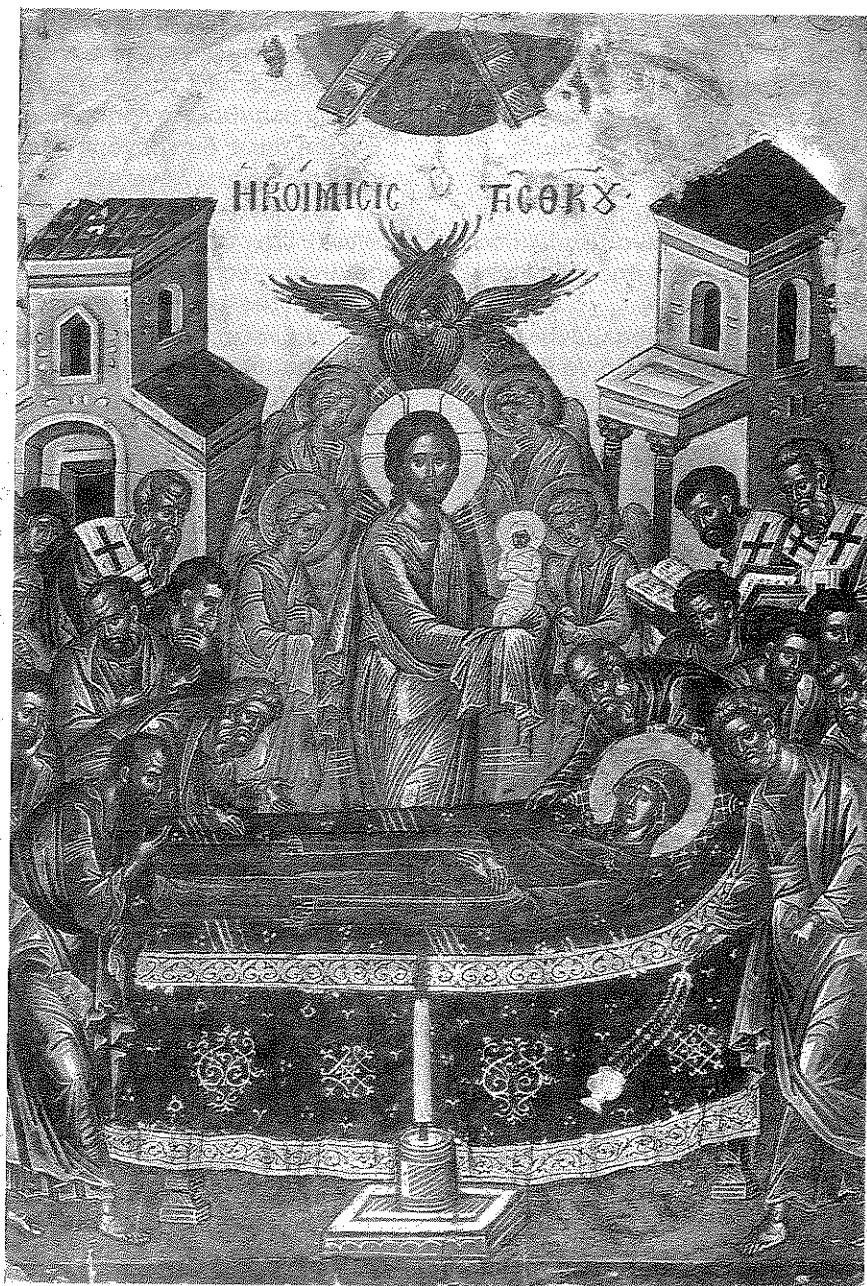
Ἐνίσχυον δὲ καὶ ἔνωσον τὸν ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα πρὸς κατίσχυσιν τῆς ἀληθείας καὶ δικαίωσον αὐ-

τόν. Ἰκάνωσον Δέσποινα τοὺς ἐπὶ 70ετίαν μόχθους καὶ κακώσεις τοῦ μικροῦ Σου ποιμνίου καὶ στεφάνωσον τοὺτους ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Πλήρου τὴν κοινήν ἡμῶν αἴτησιν καὶ διάθερμον πόθον ὑπὲρ κραταιώσεως τῆς ἀχράντου ὀρθοδοξίας διὰ τὴν ἀληθεῖ δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ σωτηρίαν

τοῦ κόσμου καὶ ἐν ὥρᾳ τῆς ἐξόδου ἡμῶν παράστησον ἡμᾶς σεσωσμένους πρὸς τόν Υἱόν Σου, ἵνα καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν Πατέρων μας εὐρόντες ἔλεος διὰ Σοῦ τιμῶμεν καὶ εὐχαριστῶμεν ἀπείρως καὶ χρεωστικῶς Σέ τὴν ὑπέρτιμον εὐεργέτιν καὶ Σώτειρα ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ ἅπαντες κατέχοντες ρομφαίαν...» Κεφ. Γ' 7 (Ἄσμα Ἀσμάτων)

Εἰς τό δεξιόν ἄκρον τοῦ ἄρθρου ἀναγράφομεν ἓνα μικρόν ἐπίγραμμα τοῦ βιβλίου Ἄσμα Ἀσμάτων τοῦ σοφοῦ Σολομώντος πού ἐμφανίζει κατὰ τούς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας τήν Κυρίαν Θεοτόκον ὡς Κλίνην ἡ ὁποία φυλάσσεται ἀπὸ ἐξήντα δυνατούς. Αὐτοὶ οἱ ἐξήντα δυνατοὶ εἴμεθα ἡμεῖς ὁ περιούσιος λαός τοῦ Κυρίου πού μέ ἀκόντια καί ξίφη ἐναντίον τῶν αἰρετικῶν διατηροῦμεν τήν «ἀσπιλον» τόσον ὑψηλά ὥστε νά εἶναι Βασίλισσα ἐπὶ τῆς Κλίνης καί προσκυνουμένη ἀπὸ ὅλον τόν λαόν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ προσομοίωσις ἀνωτέρω εἶναι «βγαλμένη» ἀπὸ τόν θεϊκὴν πείραν πού ἔχει ὁ πιστός διὰ νά βλέπει τήν Κυρίαν Θεοτόκον ὡς Ἄνασσα τῶν Ἀνασσῶν (Παντάνασσα) καί ἐδαφιαίως νά προσκυνεῖ τήν θεϊαν καί ἁγίαν μορφήν τῆς εὐρισκομένη ἐν τῷ κραβάτῳ. Τό Δοξαστικόν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κοιμήσεως τό ὁποῖον εἶναι ὀκτάωχον προσδιορίζει τήν Μεταστάσαν νά περιβάλλεται ἀπὸ ὅλον τόν κόσμον τῶν Ἀποστόλων καί ἱεραρχῶν οἱ ὁποῖοι, θεῖω νεύματι, ἐνεφανίσθησαν παρά τήν κλίνην τῆς ἀπὸ ὅλην τὴν Ὑφήλιον.

Ἡ μεταστάσα Κυρία Θεοτόκος, ἀνέστη ὅπως ὁ Υἱός τῆς καί εὐρίσκεται πλησίον Του ὡς πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναμένουσα καί αὕτῃ τὴν ἡμέραν τῆς παλιγεννεσίας, ἀλλὰ αὐτό ὅμως δέν σημαίνει πὼς ἡ Κυρία Θεοτόκος δέν εὐρίσκεται κοντά μας καί ὡς «δεομένη» πρὸς τόν Υἱόν τῆς διὰ τούς ἐπικαλουμένους τὴν βοήθειάν τῆς. Ἀλλὰ ἄς ἀφήσωμεν τὴν παντάνασσα νά εὐρίσκεται ἐν τῷ κραβάτῳ τῆς καί νά τὴν παρακαλέσωμεν νά ἐνισχύῃ τόν αἰμάσσοντα κόσμον διὰ τὴν λύτρωσιν του ἀλλὰ ἐκεῖνο ὅμως διὰ τό ὁποῖον θά ἠθέλαμε νά ὑπερτονίσωμεν εἶναι ὅτι νά τὴν ἔχωμεν πλησίον μας ὡς Πεποικιλμένη βασίλισσα καταυγάζουσα τό σύμπαν μέ τὰς θείας του μαρμαρυγὰς. Ὁ ἅγιος Προφῆτης Δαβὶδ τὴν βλέπει: Ψαλμός 44

«Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη καί πεποικιλμένη»

καί ἡμεῖς ἄς τὴν δοῦμε τὴν Παναγίαν μας πλησίον τοῦ Υἱοῦ τῆς μέ τὰς θείας ἀρετὰς πού εἶναι πεποικιλμένη καί νά τὴν παρακαλέσωμεν μερικὰς ἐξ αὐτῶν νά τίς «ἐξακοντίσει» πρὸς αὐτοὺς πού τὴν προσκυνοῦν ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Τό Ἄσμα Ἀσμάτων τό ὁποῖον ἀναφέρεται ἀνωτέρω εἶναι πολὺ δυναμικὸ σέ πνευματικὴ ἰδιότητα καί θά παραπέμψωμεν τὸν ἀναγνώστην νά τό εὕρῃ διότι ἐκεῖ ἐμφανίζεται ὁ ἀληθινός ἔρωσ τῆς ψυχῆς πρὸς τόν θεάνθρωπον Ἰησοῦν.

Ἐπειδὴ ὅμως διατρέχομεν δυσκόλους καταστάσεις ἐν τῷ κόσμῳ λόγῳ τῶν πολέμων καί ἀναβρασμὸν τῶν λαῶν καί κατ' ἄλλους (πνευματικῶν ἀνθρώπων) ἐρχεται τό τέλος τοῦ κόσμου, ἡμεῖς οἱ προσκυνοῦντες τό θεῖον σκῆνωμα τῆς Κυρίας Θεοτόκου μέ τὰς μικρὰς καί μεγάλας Παρακλήσεις ἐφοδιασμένοι μέ τὰ ὅπλα τῆς καθαρότητος καί ἡθικῆς σωφροσύνης ἄς σταθοῦμε, θεῖα νεύσει μεταξὺ τῶν ἐξήκοντα δυνατῶν γιά νά περιφρουρήσωμεν τὴν ἡθικῶς αἰμάσσουσιν ἀνθρωπότητα ὡς δυνατοὶ κατὰ τοῦ κακοῦ.

Ἦθελε ὁ γράφων νά ἀναγράψῃ καί ἕτερα τινὰ γύρω ἀπὸ τὴν ὑμνολογίαν τῆς Κοιμήσεως τὰ ὁποῖα εἶναι συναρπαστικά εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ πιστοῦ διότι εἶναι πνευματικαὶ ἐξάρσεις τῶν ἁγίων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καί Κοσμᾶ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ. Φροντίστε ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται νά προμηθευτεῖτε τό Μηναῖον τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τό ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς ὅλα τὰ θρησκευτικὰ βιβλιοπωλεῖα διὰ νά βοηθηθεῖτε γιά τὴν περαιτέρω πρόοδον τῆς πνευματικῆς σας ζωῆς.

Ἀλλὰ νομίζομεν ἐπίσης ὅτι εἶναι σκόπιμον νά παραθέσωμεν ἓνα μικρόν σημεῖον τῆς ὁλης περιγραφῆς τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ οὕτω ὥστε νά ἐνισχύσωμεν τὴν γραφὴν μας γιά τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἄρθρου. (αὐτοῦσια ἀποσπάσματα μὴ μεταφρασθέντα).

... Εἰ δέ καὶ τίμιος ὁ θάνατος τῶν ὁσίων, καὶ μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, πόσω μᾶλλον τῆς τῶν ἁγίων ἀγίας, καὶ δι' ἧς πᾶς ἁγιασμός τοῖς ἁγίοις, τὴν τῆς ἀειπαρθένου καὶ θεομήτορος λέγω μνήμην μετ' εὐφημιῶν ἡμᾶς τῶν μεγίστων ποιεῖν προσήκεν; ὥσπερ δὴ καὶ ποιοῦμεν ἐορτάζοντες, καὶ τὴν σήμερον γενομένην ταύτης ἁγίαν κοίμησιν ἢ μεταβίωσιν, δι' ἣν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένη, καὶ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἀρχαγγέλους καὶ τὰς ὑπὲρ τούτους ὑπερκοσμίους πάσας δυνάμεις υπεραναβέβηκεν ἀσυγκρίτως τῇ πρὸς τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν ἐγγύτητι.

Διὰ ταῦτα τοίνυν καί ὁ θάνατος αὐτῆς ζωηφόρος, εἰς οὐράνιον καί ἀθάνατον μεταβιβάζων ζωὴν καί ἡ τούτου μνήμη χαρμόσυνος εορτῆ καί παγκόσμιός ἐστι πανηγυρίς, μή μόνον ἀνανεομένη τὴν μνήμην τῶν τῆς θεομήτρος θανμασίων, ἀλλὰ καί προστιθεῖσα τὴν κοινὴν καὶ καινὴν τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἐκ παντός ἔθνους ἐπὶ τῇ πανιέρῳ κηδεῖα.

Ἀλλὰ ἐπίσης νομίζομεν ὅτι θά ἦτο ἐπωφελές καὶ πνευματικῶς «ἀγωγίμον» ἐάν θά παραθέτατε, ἐν κατακλείδι, μικρόν ἀπόσπασμα τοῦ Κανόνος τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τῶν Εὐχαϊτῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει ἄμεσον

σχέσι μέ τό Ἄσμα Ἀσμάτων, πῶς βλέπει τὴν Κυρίαν Θεοτόκον ὡς καλὴ καὶ ὡραία καὶ καλούμεθα καί ἡμεῖς νά φθάσουμε τὰ μέτρα τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Μαυρόποδος, διότι διαβάζοντας τόν Κανόνα μένομεν ἀπό θεῖαν κατάπληξιν καί ἱερὸν μεγαλεῖον.

Σοῦ τὰ χεῖλη πέφυκε σπαρτίον κόκκινον, καί τί ὡραία ἡ λαλιά σου! δι' ὧν κατεφύλησας, Θεόν Παναγία, ὡς βρέφος ἐπωλένιον.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα καί αἴγλη προβάλλει περιχαρῆς σήμερον ἡ Ἐκκλησία ἀδελφοί μου, τὸ γεγονός τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καί προτρέπει κι ἡμᾶς ἵνα ἀναβῶμεν πνευματικῶς εἰς τό Ὅρος Κυρίου καί εἰς τόν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μεγάλη ἡ δόξα καί ἡ λαμπρότης ὑπῆρξεν εἰς τό Θαβώριον ὄρος.

Ἐκεῖ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐνώπιον τῶν δύο περιφανῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης Προφητῶν καί τῶν τριῶν προκρίτων Μαθητῶν Του μεταμορφοῦται. Ἀφήνει καί ἐκχύνεται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην σάρκα Του ἡ δόξα τῆς Θεότητός Του. Ἀποκαλύπτει ἀκτίνας τινὰς τῆς ἀπροσίτου θείας μεγαλειότητός Του. Ἀλλὰ ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος Μεταμορφώσεως; Ἡ βαθυτέρα ἐννοια τοῦ μεγαλειώδους τοῦ Κυρίου θαύματος ἐπὶ τοῦ Ἐαυτοῦ Του εἶναι ὅτι ἠθέλησε νά τονώσει ἐξ ἐνός τὴν πρὸς Αὐτόν πίστιν τῶν μαθητῶν Του. Ἐξ ἐτέρου ἐζήτησε νά δώσῃ τὴν πλέον ἀναμφισβήτητον διαβεβαίωσιν περὶ τῆς μελλούσης, ἐν τῇ αἰωνιότητι, ἀρρήτου δόξης τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ὁμως δέον νά μεταμορφώσουν τὸν βίον τῶν ἐν ἀγιότητι καί δικαιοσύνῃ. Ἐτόνωσε λοιπὸν τὴν πίστιν τῶν μαθητῶν ὁ Κύριος ἐβεβαίωσεν τὴν ἀλήθειαν τῆς Θεότητός Του. Εἶχεν ἐξ' ἄλλου ἀποκαλύψει εἰς αὐτοὺς ὅτι οὗτος εἶναι ὄντως ἡ ἐλπίς τοῦ κόσμου ἡ εὐδοκία τοῦ Πατρὸς ὁ ἡγαπημένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀπεσταλμένος «ἵνα μαρτυρήσῃ τῇ ἀληθείᾳ» (Ἰωάν. ιη').

Καί οἱ μαθηταὶ Του εἶχον πιστεῦσαι τοῦτο βαθέως.

Τοῦτο ἐφάνη ἄριστα ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τὴν ὁποῖαν ἔδωκεν ὁ Πέτρος ἐξ ὀνόματος πάντων, ὅτε

«Καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν καί ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος τὰ δέ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς» (Ματθ. ιζ).

ἠρώτησεν αὐτοὺς πότε εἰς τὴν Καισάρειαν τῆς Φιλίππου, τί φρονοῦν περὶ Αὐτοῦ. «Ὑμεῖς δέ τίνα μέ λέγετε εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;», «Σὺ εἰ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος». (Ματθ. ις') διεκήρυξε πανηγυρικώτατα τότε ὁ κορυφαῖος τῶν μαθητῶν. Ναί ἀδελφοί μου οἱ μαθηταὶ ἐνθουσιάστηκαν πρὸ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ὁράματος, ὅπου οὐδέποτε θά τό λησμονήσουν. Ἐξ' αὐτοῦ δηλαδὴ τοῦ θαύματος θά ἀντλήσουν δύναμιν καί δέν θά συντριβοῦν οὔτε θά δειλιάσουν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάθους. Προσκαίρως θά πέσῃ ὁ Πέτρος διὰ νά κλαύσῃ ἀμέσως πικρῶς. Θά ἐννοήσουν βαθύτατα ὅτι τό πάθος ἦτο ἐξ' ὀλοκλήρου «ἐκούσιον». Καί διὰ τοῦτο θά δυνηθοῦν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν νά κηρύξουν εὐθαρσῶς, εἰς ἅπαντα τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ὅτι «οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστὸς (Ἰωάν. δ')». Ὅστις ἀποτελεῖ ὄντως «τοῦ Πατρὸς τό ἀπαύγασμα».

Ποῖος ἡμπορεῖ σήμερα ἀδελφοί μου νά ἀναπαράσῃ τὴν ὑπερβάλλουσαν δόξαν καί μακαριότητα τῶν οὐρανῶν; Ἐκεῖ προσβλέπων ὁ πιστὸς παρηγορεῖται διὰ τὰ ποικίλα δεινὰ τῆς ζωῆς, καί εἶναι τόσα πολλὰ σήμερα, Ἐκεῖθεν ἀντλεῖ δυνάμεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ὅλων τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου. Ἐκ τῆς ἐλπίδος διὰ τὴν αἰωνίαν δόξαν παρορμᾶται, ὁ κάθε πιστὸς διὰ ὡραίους εὐγενεῖς, ὑψηλοὺς ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἰδεῶν τῆς πίστεως καί τῆς ἀρετῆς χάριν τῶν ὁποίων θυσιάζεται ἀκόμη. Ἀλλὰ καί αὐτό τό πρόβλημα τοῦ Θανάτου ἐπιλύεται καί διαφωτίζεται πλήρως διὰ τῆς τοιαύτης πίστεως εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Γνωρίζομεν ἀδελφοί μου πόσον εὐκόλως παρα-
συρόμεθα ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας. Τὰ διάφορα πάθη, αἱ
κακίαι, αἱ ἀδικαίαι, τὰ μίση, αἱ ἐριδες, οἱ ἐγωῖσμοί
καὶ τὰ ἄλογα συμφέροντα ἐπηρεάζουν σημαντικῶς
τὴν καθ' ὅλου ζωὴ μας. Καὶ διὰ τοῦτο παρατηροῦ-
νται τόσαι ἀντινομίαι. Στραγγαλίζουν τὸ δίκαιον.
Προξενοῦν ἀφορήτους πόνους καὶ θλιβεράν κατά-
στασιν. Ἐτσι ὁ Κύριος ὑποδεικνύει τὴν ἀπόλυτον
ἀνάγκην τῆς μεταμορφώσεως τῶν ψυχῶν μας, διὰ
τῆς ἀλλαγῆς τῆς ἀμαρτωλῆς ζωῆς μας. «Ἐαυτοὺς
ἐκκαθάρωμεν καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν πρὸς θεϊαν
ἀνάβασιν» ψάλλει ἡ ἐκκλησία.

Ἀγώνας μέγας χρειάζεται νὰ διεξαχθῇ. Προσ-
πάθεια μεγάλη νὰ καταβληθῇ. Τὴν Χάριν τοῦ
Λυτρωτοῦ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἵνα νικήσωμεν τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον, σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ (Κολ.
γ'). Νὰ ἀποβάλωμεν πάντα θυμόν, ὀργὴν, ἐμπά-
θειαν, κακίαν, ἀδικίαν καὶ ὑλόφρον συναίσθημα.

Νὰ μεταμορφωθῶμεν ριζικῶς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ
λαμπρύνῃ ὁ Κύριος τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἡμῶν φύσιν
καὶ νὰ κατατάξῃ καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν παράταξιν τῶν
δικαίων. Καθ' ὅσον «οἱ ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν δια-
πρέψαντες καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιοθήσονται».
Ἀνάγκη ἐπιβελημένη ἀδελφοί νὰ μεταμορφώ-
σωμεν τὸν ἐσωτερικὸν ψυχικὸν ἑαυτὸν μας τὸν
πρὸς τὴν κλίσιν καὶ ροπὴν πρὸς τὸ κακὸ ἔχοντα, κι
ἀφοῦ ἀνακαινίσωμεν αὐτόν, καὶ τὸν ἀναγεννήσω-
μεν ψυχικῶς λάβομεν σταθερῶς τὴν ἀπόφασιν νὰ
ἀγωνισθῶμεν εἰς τὴν ζωὴν μας καταστῶμεν οὐρα-
νόφρονες, διὰ τῆς χριστιανικῆς κι ἐναρέτου ζωῆς
μας, διδάσκοντες καὶ τοὺς ἐκτός τῆς ἐκκλησίας
εὐρισκομένους, ἀθέους, μηδενιστάς, ὑλιστάς κι
ἀντιχρίστους ὅτι ὁ Μεταμορφωθεὶς Κύριός μας εἶ-
ναι ὁ Σωτὴρας ὁ πραγματικὸς, ἡ ἀλήθεια, τὸ Φῶς
καὶ ἡ ζωὴ, ἡ μοναδικὴ ἐλπίδα τοῦ κόσμου.

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΒΑΡΚΑΣ

ΕΥΧΑΙ

Εἰς τὸν ἐορτάζοντα Σεβ. Μητροπολίτην Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ.κ. Καλλίνι-
κον, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Σωματείου Γεν. Ταμεῖον Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος,
ἐκλεκτὸν φίλον καὶ συνεργάτην τῆς ἐφημερίδος μας, εὐχόμεθα ἀπὸ μέσης καρ-
δίας, θεϊαν ἀρωγὴν πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν τε πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν ὑψηλῶν
καθηκόντων του.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΟΣΙΑΣ ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, πάντοτε ἀναγράφει τὰ τῆς ἱερᾶς αὐτῆς πανηγύρεως
ἐν Θεσ/νίκῃ, διότι, τῷ ὄντι, ἀποτελεῖ ἡ ἱερά αὕτη τελετὴ κάτι τὸ ἰδιαιτέρως ἐξαιρε-
τικὸν διὰ τὴν συμπρωτεύουσα Θεσ/νίκην. Ἄλλη στήλη θὰ ἀναγράψῃ ὀνόματα ἀρ-
χιερέων καὶ ἱερατείου, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν δημοσίων ἀνδρῶν ποὺ παρευρέθη-
σαν, ἡμεῖς ὅμως ἐξ Ἀθηνῶν ἔχομεν καθῆκον νὰ ἀναγράψωμεν τὰ ὀλίγα αὐτά καὶ
νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν Παναγιώτατον κ. Εὐθύμιον, ὅστις τυγχάνει Γεν. Γραμματεὺς
τοῦ Σωματείου «Γενικὸν Ταμεῖον Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», καὶ ὁ ὁποῖος «διε-
γείρει» τὸ γνήσιον ὀρθόδοξον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας πανελληνίως.

Εὐχόμεθα εἰς τὸν Παναγιώτατον ὅπως ἡ ἀγ. Εἰρήνη Χρυσοβαλάντου καθαγιάζει
τὰς πνευματικὰς του ἐνασχολήσεις, φωτογραφίαι κ.ἄ. θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ
προσεχές φύλλον.

Παρεκλήθην από την Δ/νσιν της Φωνής της Όρθοδοξίας όπως επανδημοσιεύση τό άρθρον της έμης έλαχιστότητος διά τόν άγ. Ιουστίνον τόν Φιλόσοφον. Εύχαρίστως έπιτρέπω την άναδημοσίευσιν, διότι είναι πλήρες σέ πνευματικότητα και ιστορικήν ακρίβειαν.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

Κάθε έτος ό ως άνω περιφανής μεγαλομάρτυς άγιος εορτάζεται την 1ην Ιουνίου και επευλογεί όχι μόνον τόν τρέχοντα μήνα, αλλά έμέ τόν άμαρτωλόν Ιεράρχην μέ σκεπάζει όλόκληρον τόν ένιαυτόν.

Υπήρξε ό ως άνω άγιος κατά τόν Α' αιώνα επί βασιλείας Αντωνίνου του Εύσεβοϋς 86-161 μ.Χ. ως διάττων άσπτήρ του έκκλησιαστικού στερώματος διότι φιλόσοφος ών κάτοχος της Πυθαγορείου και Πλατωνικής φιλοσοφίας ήσπασθη τόν Χριστιανισμόν και έγινε όλόθερμος πιστός του Ναζωραίου Ιησού. Έπειδή ήτο αδύνατον νά ζήσει εις στενόν χριστιανικόν περιβάλλον της Άντιοχείας κατέφυγε εις Ρώμην και εκεί σε ευρύτερους χριστιανικούς κύκλους ήνοιξε σχολήν μέ πλήθος μαθητών και φιλοσόφων διακηρύσσων την θεότητα του Κυρίου ήμών Ιησού Χριστού. Η χριστιανική του δράσις τόν Β' μ.Χ. αιώνα ύπήρξε ιδιαζόντως έκτεταμένη πράγμα τό όποϊον έπεσώρευσε την μήνιν του φιλοσόφου Κρίσκεντος που μέ παράφορον ζήλον και κακότητα τόν εξέβαλε από τόν χριστιανικόν περίβολον κατακρεουργηθέντα. Ο άγιος Ιουστίνος επτέλεσε θαύματα έν τη ζωή του όχι μόνον ζών έν Ρώμη αλλά και μετά θάνατον τό Ιερόν σκήνωμά του είναι πηγή Ιαμάτων. Η Όρθόδοξος Έκκλησία τόν κατατάσει μεταξύ των θαυματουργών Αναργύρων και δικαίως ποιεί διότι είναι εκδηλα τά Ιαματικά χαρίσματα που του χάρισε ό Παντοκράτωρ.

Έκείνο όμως τό όποϊον θέλει νά τονίσει ή μικρά αυτή στήλη είναι πως ό άγιος Ιουστίνος ό φιλόσοφος είναι ένας φοβερός καταπέλτης κατά του Ιστορικού ύλισμου, γράφε Κομμουνισμού οι όποιοι αισχρώς απέτόλμησαν νά χαρακτηρίσουν τόν χριστιανισμόν ως άνυπαρκτον πραγματικότητα ή όποια ναρκώνει την ανθρωπότητα μέ όπιον. Ο δεύτερος αιών που έζησε ό άγιος Ιουστίνος είναι μία έκφαντωρική φωνή που τούς λέγει Προσέξτε Κύριοι έσεεις οι λησταί, μήν καταφέρεσθε κατά του Χριστιανισμού διότι θά καταντήσετε «έξαισία πτώματα» εις όλην την ανθρωπότητα. Όσοι απέτόλμησαν νά καταφερθούν κατά του Ναζωραίου έτυχον και άμέσου καταδίκης, όπως συμβαίνει μέ τόν Αυτόκράτορα Ιουλιανόν τόν Παραβάτην, και τώρα έσχάτως μέ την Κουμμουνιστικήν Ρωσσίαν ή όποία επί έβδομήκοντα έτη, κατεδυνάστευσε σύμπασα την φύσιν και τώρα είναι ένα πτώμα ή και φρικτός επαίτης «ένώπιον των Κρατών που έχουν ως έμβλημα τόν Χριστόν. Αυτά τά δύο παραδείγματα τά όποια αναγράφω είναι πολύ ζωντανά και χαρακτηριστικά και τείνω τόν λόγον μου εις όλους τούς μορφωμένους ή μη, νά ακολουθήσουν τόν Έσταυρωμένον Κύριον ό

όποιος σκορπίζει την χάριν Του διά μέσου των αιώνων εις όλους τούς όπαδούς Του. Και τούτο διότι πιστεύουν οι χριστιανοί πως «Πύλαι Άδου ου κατισχύουσιν αυτής» όπως μάς λέγει τό άψευδές στόμα του Θεανθρώπου μας Κυρίου Ιησού.

Γράφοντας τ' άνωτέρω πρέπει νά παρακαλέσω την αγάπην σας νά μήν χαρακτηρισθώ ως προσωπολάτρης προς τόν άγ. Ιουστίνον, αλλά ως ένας ταπεινός ίκέτης ζητώντας την «θείαν του παράστασιν» ένώπιον του Κριτού μας ή όποία ως φαίνεται δέν θ' άργήσει επί πολύ νά επακολουθήσει. Όλα τά γεγονότα τά όποια ζώμεν τόν 20ον αιώνα θαδίζοντες προς τόν 21ον είναι σαφή ότι ό Κύριος είναι έγγύς, και αιώνιος Κριτής όλης της ανθρωπότητας.

ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 36.28.280, 36.47.365 - ΦΑΞ: 36.28.280
Ο Πρόεδρος Πειραιώς & Σαλαμίνας ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ

Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζής
Συντάσσεται υπό Έπιτροπής
Κάννιγγος 32 - Αθήναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού: Έτήσια δραχμάς 1000
Εξωτερικού: Έτήσια δολάρια 50

Τιμή Φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο πρωθιερέύς π. Νικόλαος Βορινιώτης μάς ένεχείρισε την νέα του πνευματικήν εργασία «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ». Είναι και πολυσέλιδον και περισπούδαστον και συνιστάται παρά των χριστιανών ή άνάγνωσίς του. Ώς γνωστόν έπιτελεί τά Ιερατικά του καθήκοντα εις τόν Ι. Ναόν Άγ. Παρασκευής Μον-κι (Διοσκούρων 6).

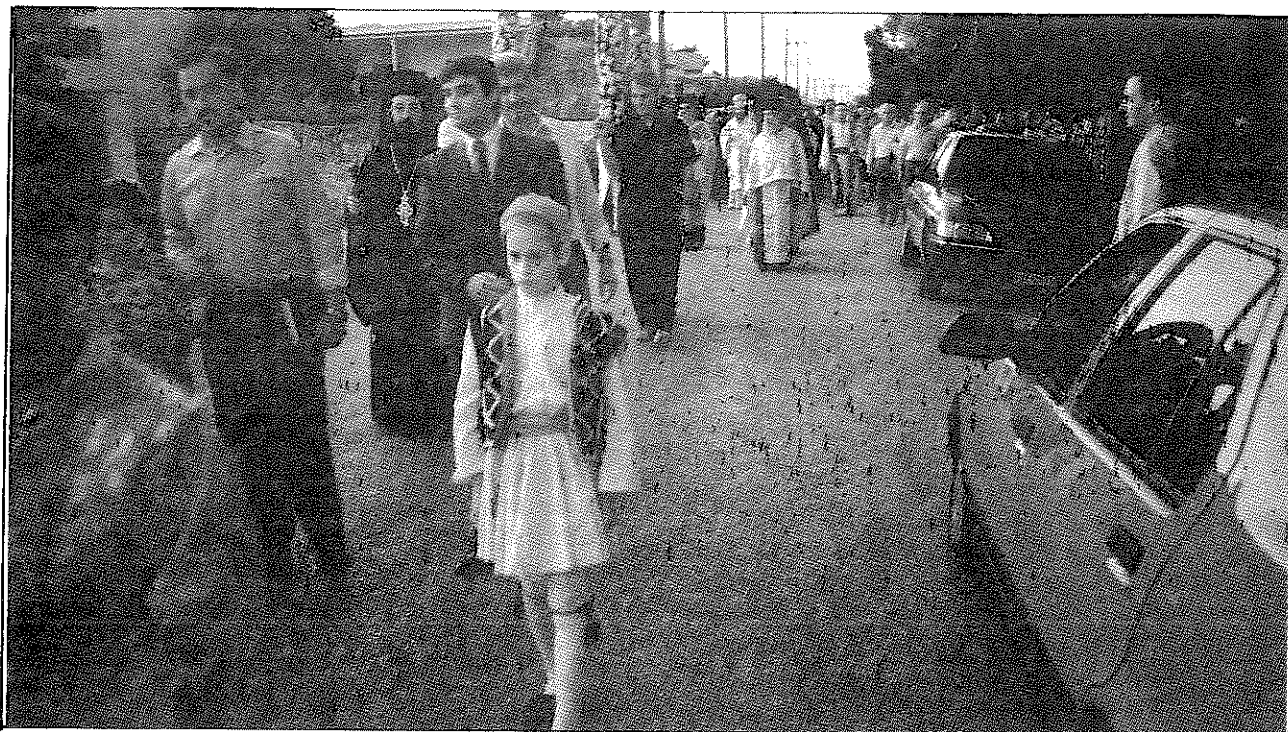
**ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΕΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ ΕΚΔΗΜΙΑΝ
ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Γ.Ο.Χ.
ΚΥΡΟΥ ΑΚΑΚΙΟΥ ΠΑΠΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ**

Δύο στιγμιότυπα από το μνημόσυνο του μακαριστού Ἀκακίου Παπᾶ εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Πατέρων Παιανίας. Διακρίνεται ὁ Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος μετὰ τῶν σεπτῶν ἀρχιερέων κ.κ. Γερωντίου, Ἀντωνίου καί Στεφάνου καί πλήθους ἱερατῆος μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ 318 ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΙΣ ΠΑΙΑΝΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἡ ἱερά πομπή, μέ ἐπικεφαλῆς τόν ἀρχιμ. π. Ἀκάκιον Χαλίκου.

Ὁ Σεβ. Θεοφάνης κ. Εὐθύμιος, πλαισιούμενος ἀπό τούς Σεβ. Χίου κ. Στέφανον καί Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνον ἐν μέσῳ τοῦ ἱερατείου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22 Ιουνίου (π. ήμ.) 1993

Πρός

τούς Ἱεροὺς Ναοὺς τῶν ἐκαστοῦ Μητροπόλεων
καὶ Ἱερῶν Μονῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μεθ' ἡμῶν μετὰ καὶ τῶν
ἡμετέρων ταπεινῶν εὐχῶν.

Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νά σᾶς
πληροφορήσωμεν περὶ τῆς ἐπιστροφῆς ἐν μετα-
νοίᾳ πρὸς τὴν Ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον τῶν Σεβασμιω-
τάτων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας μας κ.κ. Παϊσίου
Ἀμερικής καὶ Βικεντίου Αὐλῶνος.

Τὸ Συνοδικόν Δικαστήριον τῆς 15/28 Ἰουνίου
1993 προωρῖζeto νά ἐκδικάσῃ εἰς τελικὴν φάσιν τὴν
γνωστὴν ὑπόθεσιν τούτων, ὅμως Θεοῦ εὐδοκίᾳ
ἐλαβε τὸ μήνυμα τῆς συγγνώμης παρὰ τοῦ κλητευ-
θέντος Θεοφιλεστάτου Αὐλῶνος κ. Βικεντίου, ἐκ-
προσωποῦντος καὶ τὸν Σεβ/τον Ἀμερικής κ. Παί-
σιον, κατὰ δήλωσίν του καὶ ἀνέκοψε τὴν ἐκδίκασιν
τῆς κατηγορίας.

Μετὰ ικανὴν δὲ σύσκεψιν καὶ γνώμονα τὸ συμ-
φέρον πάντοτε τῆς Ἐκκλησίας, ἐδέχθη καὶ ἀπέ-
νειμε κατὰ μείζονα πλειοψηφίαν τὴν συγχώρησιν
αὐτοῖς καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰσηγήθη τὴν ἀπόφασιν εἰς
τὴν Ἱεράν Σύνοδον, ἥτις συνελθοῦσα εἰς εἰδικὴν
συνεδρίαν συνεσκέφθη ὡς ἀκολούθως:

Ἐπειδὴ, ἡ δημιουργηθεῖσα ἐσχάτως κατάστασις
ἐξελίετο ἐπὶ ζημία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἱεροῦ
ἡμῶν ἀγῶνος ἐν γένει, δυσφημοῦσα καὶ ὑποβιβά-

ζουσα τοῦτον εἰς ἐποχὴν λίαν κρίσιμον διὰ τε τὴν
Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπιβάλλε-
ται σύμπτνοια καὶ ἐπαγρύπνησις.

Ἐπειδὴ, ἡ μαρτυρικὴ Ἐκκλησία ἡμῶν ἔχει
δεχθεῖ πολλὰς πληγὰς καὶ τραύματα χρόνια καὶ
ἀνίατα ἐξωθεν καὶ πολλῶ πλείω ἐσωθεν κατὰ τὴν
διαδρομὴν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ μέχρις ἡμῶν,
ἅτινα ἀνέκοψαν τὴν δρᾶσιν καὶ ἀνοδικὴν πορείαν
αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ, ὡς ἀνωτάτη ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ
ταμιούχος τῆς θείας χάριτος δύναται νά κἀνὴ χρῆ-
σιν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, ἄλλοτε τῆς οἰκο-
νομίας καὶ ἄλλοτε τῆς αὐστηρότητος, ἐκρίνε ὡς
συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀπονομὴν χάριτος
εἰς τοὺς ἀνωτέρω δεχθεῖσα εὐμενῶς τὴν ἀπόφασιν
τοῦ δικαστηρίου καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀδελ-
φῶν φιλαδέλφως εἰς τὰς προτέρας θέσεις των.

Διαμηνύει ὁθεν πρὸς τὸν ἱερόν κληρὸν καὶ τὰ
πληρώματα τῶν Ἐκκλησιῶν μας ὅπως ἀποκατα-
σταθῇ πλήρως ἡ μετ' ἐκείνων κοινωνία, ἀνακαλου-
μένου κάθε προηγουμένου ἐγγράφου ἡμῶν σχετι-
κῶς ἐπὶ τοῦ θέματος.

Ἐκφράζει δὲ τὴν εὐχὴν ὅπως μηδέποτε μελλο-
ντικῶς διαταραχθῇ ἡ ἐνότης καὶ γαλήνη τῆς Ἐκ-
κλησίας μας ἀλλ' ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης καὶ
τῆς εἰρήνης συνεχισθῇ τὸ ἐπίμοχθον ἔργον ὅπερ ἡ
θεία πρόνοια ἐναπέθεσεν ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν ἡμῶν
ὡμων μέχρι τῆς ἐπιτυχοῦς ἐκβάσεως αὐτοῦ εἰς
δόξαν Θεοῦ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Πρόεδρος

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ 12 Μαΐου 1993

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον

Ὑπουργόν Ἐσωτερικῶν κ. Ἰωάννην Κεφαλογιάννην
ΑΘΗΝΑΣ

Κοινοποιήσις

- 1) κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας
 - 2) κ. Πρωθυπουργόν
 - 3) κ. Ὑπουργόν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως
 - 4) κ. Ὑπουργόν Ἐθνικῆς Ἀμύνης
 - 5) Ἡμερήσιον Τύπον
- Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ

Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος ποιμαντικῶς προϊσταμένη
1.300.000 θρησκευομένου λαοῦ εἰς τὴν χώραν μας
δέχεται ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον πολλὰς ἐνοχλήσεις
καὶ διαμαρτυρίας τούτου διὰ τὸ σοβαρὸν θέμα τῶν
νέων ἡλεκτρονικῶν ταυτοτήτων. Ἀνέβαλε δὲ ἐπὶ
πολύ τὴν ὀριστικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ σοβαροῦ

προβλήματος τελοῦσα ἐν ἀναμονῇ τῆς δεούσης
προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς
πολλὰς διαμαρτυρίας πολλῶν ἀξιολόγων παραγόν-
των καὶ σωματείων, ὡς καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐπὶ ὑπουρ-
γίας τοῦ προκατόχου σας, πρὸς πρόληψιν δυσαρέ-
στων ἐξελίξεων λίαν ἀσυμφόρων, εἰς καιρὸν ποῦ
ἐπιβάλλεται ὁμοψυχία καὶ ἐσωτερικὴ ἐνότης τοῦ
λαοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρισιμότητος ποῦ
διέρχεται τὸ Ἔθνος.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν βλέπει φωτεινοὺς ὀρίζοντας
διὰ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, ἐλαβε τὴν ἀπόφασιν
εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν νά πάρῃ θέσιν ἀνταποκρινο-
μένη εἰς τὸ ποιμαντορικόν καθῆκον τῆς καὶ τὴν εὐ-
θύνην αὐτῆς ἐναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἀπευθύνεται ὁθεν πρὸς ὑμᾶς ὡς ἀρμοδίων διὰ
τὸ σοβοῦν κακὸν ἐνεκα τοῦ μεγάλου ἀναβρασμοῦ
τοῦ λαοῦ, προτρέπουσα τὴν ἐντιμότητά σας καὶ
πάντας τοὺς ὑπευθύνους ὅπως μὴ κωφεύσετε εἰς
τὴν μετὰ ἀγανακτήσεως διαμαρτυρίαν του ἀλλὰ
ἐλθετε ἀρωγοὶ καὶ εὐήκοοι εἰς τὰ θρησκευτικά του

αίσθημα και ασφαλιστικά της προσωπικής ζωής του δικαιώματα διά της καταργήσεως του νόμου 1599/1986 περί νέου τύπου ηλεκτρονικών ταυτοτήτων, ως και την τροποποίησιν τούτου διά του Ν. 1988/1991, λίαν ασυμφόρους διά τό μαρτυρικών Έθνος μας.

Ουδείς λόγος δικαιολογεί, Κύριε Υπουργέ, την Κυβέρνησιν διά μίαν τόσον μεγάλην αναταραχήν έγκυμονούσαν κινδύνους μέ άπροβλέπτους επιπτώσεις.

Είναι πολύ έξοργιστικόν ότι δέν παρέχονται ούτε διευκρινίσεις ούτε έγγυήσεις διά την μυστικότητα της ηλεκτρονικής ταινίας των ταυτοτήτων και τά κρυπτογραφικά σύμβολα, συμφώνως προς την ανακοίνωσιν της Έφημερ. της Κυβερνήσεως α.φ. 421/2/6/92, υποκαθιστώντα τον λαόν και δημιουργούντα την ύπόνοιαν ότι σύρεται υπόδουλος ούτος σκοτεινών επιδιώξεων ξένων έντολέων.

Έχουν γραφεί εις τον τύπον αρκετά και έχουν σταλεί πλείσται όσαι διαμαρτυρίαι προς την Κυβέρνησιν και έχουν λεχθή πολλά μέ τά ραδιοηλεκτρικά μέσα διά τό έπαπειλούμενον κακόν, αλλά ούτε στοιχειώδης απάντησις δέν έχει δοθή από τους ύπευθύνους, ούτε καν προσοχή καταβάλλεται εις την άγωνίαν του λαού, πράγμα έξοργιστικόν και ύποπτον διά την άδιαλλαξίαν και καταφρόνησιν του.

ΚΑΤΑ ΤΑΥΤΑ:

Ήμείς, συνεπείς προς την Άποστολικήν έντολήν «πειθαρχείν δεί Θεώ μάλλον ή ανθρώποις», ως όρθόδοξοι Έλληνες άποδοκιμάζομεν τά κρυπτογραφόμενα και κρυπτογενόμενα ζητούντες την διασφάλισιν των ανθρώπινων δικαιωμάτων μέ την κατάργησιν των ως άνω νόμων, ώστε νά έκλειψη και κάθε ύπόνοια άφ' ενός, διά πιθανήν κρυπτογράφησιν του άντιχρίστου άριθμού 666 ή και μελλοντικήν παρουσίαν αυτού επί της περιέργου μορφής και του τύπου των νέων ταυτοτήτων και άφ' έτέρου, διά τον σεβασμόν του προσωπικού άπορρήτου, ώστε νά μή δημιουργείται ή έντύπωσις ότι σύρεται δέσμιος ό περιούσιος λαός του Θεού,

τό έκλεκτόν δηλαδή έλληνικόν Έθνος εις μελλοντικής περιπετείας, ως ύποχείριον της έβραιοκρατείας.

ΔΗΛΟΥΜΕΝ ΔΕ ΟΤΙ:

Δέν θά παραλάβωμεν τοιαύτας ταυτότητας μέ οίανδήποτε συνέπειαν της άρνήσεώς μας, έφ' όσον φέρουν 1) ήλεκτρομαγνητικήν ταινίαν μυστικού και άγνώστου περιεχομένου, τό όποιον χαρακτηρίζεται πανθομολογουμένως ήλεκτρονικόν φακέλ-λωμα του πολίτου, 2) τά γνωστοποιηθέντα διά της ως άνωτέρω Ε.Κ. ύποπτα μυστικά σύμβολα κ.λ.π. και 3) την μή άναγραφήν του θρησκεύματος. Διότι κάθε τί άλλο παρά ταυτότης πολίτου και δή Έλλη-νος όρθοδόξου Χριστιανού δύναται νά χαρακτηρι-σθή τό έν λόγω έντυπον, διά τον λόγον ότι ό κάτο-χός του ύποχρεούται άκων νά τό δεχθή βεβαιών ένυπογράφως και διά λογαριασμόν του τό επί της ήλεκτρομαγνητικής ταινίας άγνώστου δι' έαυτόν περιεχόμενον της βιογραφίας του.

Δεδομένου δέ, ότι πολλά κράτη της ΕΟΚ ως και ό άμερικανικός λαός δέν έχουν καν ταυτότητας, ή σεβαστή Κυβέρνησις έπωμίζεται ένα τεράστιον πρόβλημα μέ ύπευθυνότητα διά τάς πολλές επιπτώσεις και αντίδράσεις που θά σημειωθούν.

Ποιούμεθα όθεν εκκλησίαν εις τά έλληνοχριστιανικά ιδανικά σας προς πλήρη κατανόησιν της άγωνίας μας εκ των έκτεθέντων, ώστε νά προβήτε όσονούπω εις την άμεσον κατάργησιν του έν λόγω νόμου όσον άφορά τάς ήλεκτρονικές ταυτότητας, διά την γαλήνευσιν των συνειδήσεών μας.

Προς τούτοις, διατελούμεν εύχόμενοι τον άνωθεν φωτισμόν και την συμπαράστασιν του Θεού εις τό επίμοχθον έργον σας διά την σωτηρίαν της πατρίδος μας από πάσης άπειλής έσωθεν και έξωθεν και την έδραίωσιν της ειρήνης εις τους άντιμα-χομένους λαούς.

Μετά τιμής
Διά την Ίεράν Σύνοδον
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Άθηνών Χρυσόστομος
Πρόεδρος

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 19 Ιουνίου (π. ήμ.) 1993

Τό πρωτοβάθμιον διά τους Άρχιερείς Δικαστήριον εκ δέκα τριών μελών συγκείμενον, (δύο δέ έξ αυτών εκπροσωπούμενων διά γραμμάτων λόγω κωλύματος αυτών), συνεδριάσαν τη 15/28 Ιουνίου 1993 κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου αυτού Μακ/του Άρχιεπισκόπου Χρυσόστομου έν τω Ίερω Ναώ Αγίας Μαρίνης Κορυδαλλού προς τελικήν έκδικασιν της ύποθέσεως των Άρχιερέων α)

Μητροπολίτου Άμερικής Παΐσιου και β) Έπισκόπου Αύλωνος Βικεντίου κατηγορουμένων επί άποσχίσει από της Ί. Συνόδου και μνημονεύσει του όνόματος του Πατριάρχου Ίεροσολύμων Διοδώρου μεθ' ου δέν ύφίσταται εκκλησιαστική κοινωρία, ήκουσε τάς απόψεις και γνώμας ενός έκάστου των συγκροτούντων αυτό μελών Σεβασμιωτάτων Άρχιερέων.

Έξήτασε έν συνεχεία και τό ανακύψαν νέν σοβαρόν πρόβλημα διά την Έκκλησίαν εκ του γενομένου πρό τινός συλλειτούργου των Άρχιερέων, Ά-

θανασίου, Ἰουστίνου, Στεφάνου καὶ Βικεντίου, ἀπηγορευμένου κατὰ προηγηθεῖσαν Συνοδικὴν ἀπόφασιν, ὡς καὶ τὰς πιθανὰς δυσμενεῖς ἐξελίξεις καὶ ἐπιπτώσεις του.

Μετά ταῦτα **ἔδωσε τὸν λόγον** εἰς τὸν κληθέντα πρὸς ἀπολογία Ἐπίσκοπον Αὐλῶνος Βικέντιον ἐκπροσωποῦντα, κατὰ δῆλωσίν του, καὶ τὸν Μητροπολίτην Παῖσιον.

Οὗτος, ἐκθέσας τοὺς λόγους δι' οὓς ὡδηγήθησαν εἰς τὴν λύσιν Ἱεροσολύμων, ὡμολόγησε τὸ ἄτοπον τοῦ ἐγγειρήματος, προσθέσας ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐδὲν τὸ ἀπάδον θά σημειωθῇ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος μας καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μας δεοντολογίαν καὶ ἠτήσαντο τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ Δικαστικὸν Σῶμα ἀκοῦσαν μετὰ προσοχῆς τοῦ ὁμιλητοῦ καὶ φιλαδέλφως διασκεψάμενον μέ

γνώμονα τὴν ἐπιδειχθεῖσαν καλὴν θέλησιν μετανοίας, ἔκρινε πρέπουσαν τὴν ἀπονομὴν τῆς συγγνώμης, διό καὶ κατὰ πλήρως ὅπερ εἶχε δικαίωμα

ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ

κατὰ μείζονα πλειοψηφίαν ὅπως ἀρῇ τὴν ὑποδικίαν τῶν ὑπὸ κρίσιν Ἀρχιερέων καὶ ἀποκαταστήσῃ τοὺτους εἰς τὰς προτέρας θέσεις των μέ τὴν προϋπόθεσιν καὶ εὐχὴν ὥστε μηδέποτε τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ μέλλον διαταραχθῇ συνεργεία τοῦ πονηροῦ ἢ εἰρήνῃ καὶ ἡ ἐνότης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορεῖαν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ βαρυτάτου ἔργου ὅπερ θεία βουλὴ καὶ δυνάμει ἔχει ἐπωμισθῇ.

Διὰ τὸ Δικαστικὸν Σῶμα
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Ἀθηνῶν Χρυσόστομος
Πρόεδρος

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1 Αὐγούστου (π. ἡμ.) 1993

Πρὸς

**τὴν Ἐρησκ. Ἐφημερίδα «Ὁρθόδοξος Τύπος»
ὁδὸς Κάννιγγος 10 - 106 77 ΑΘΗΝΑΣ**

Κύριε Διευθυντά.

Εἰς τὴν ἔφημερίδα σας τῆς 30ης Ἰουλίου ἀριθ. φύλλου 1034 καὶ εἰς τὴν 3ην σελίδα, ἐδημοσιεύσατε τὴν ἐκ τῆς γενομένης δίκης «ἀπαλλαγὴν», ὅπως τὴν ἐχαρακτήρισατε, τοῦ Ἱερομονάχου Παύλου Ἀποστολοπούλου ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς λειτουργίας του εἰς οὐνιτικὸν ναὸν τῆς κάτω Ἰταλίας, μέ τὴν ἐπὶ πλέον πληροφόρησιν ὅτι τὸ γεγονός «προκάλεσε μεγάλη ἐκπληξὴ καὶ ἀναταραχὴ στοὺς κόλπους τῶν παλαιοημερολογιτῶν» (!)

Κατ' ἀρχὴν, θέλομεν νὰ σᾶς ἐρωτήσωμεν: Ἀφοῦ σᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν διατὶ δὲν ἐδημοσιεύσατε καὶ τὴν πρό καιροῦ ἀπάντησίν μας εἰς τὴν πρώτην σας δημοσίευσιν περὶ τῆς ἐν λόγω λειτουργίας τοῦ κληρικοῦ, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν οἱ ἀναγνώσται σας ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἔλαβε τὴν δικαστικὴν ἀγουσαν, ὡς ὠφείλε κανονικῶς, ὥστε νὰ καθησυχάσετε τοὺς σκανδαλισθέντας;

Τότε ἀδιαφορήσατε διὰ τὴν ἡρέμησιν τῶν συνειδήσεων, τώρα πῶς ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν «ἀναταραχὴν των»;

Ὑπάρχει πράγματι τὸ καλῶς ἐννοούμενον ἐνδιαφέρον σας διὰ τοὺς Γ.Ο.Χ.;

Ἐάν ἐρευνηθῇ τὸ παρελθόν τῶν δημοσιευμάτων τῆς ἔφημερίδος σας δι' αὐτοὺς, θά διαπιστωθῇ τὸ ἄκρως ἀντίθετον.

Παρά ταῦτα, ἡμεῖς θά ἐδεχόμεθα εὐχαρίστως τὴν συμβουλὴν σας διὰ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ θεραπεύσωμεν τὴν «ἀντικανονικὴν» κατὰ τὴν κρίσιν σας ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου μας. Καὶ σᾶς ἐρωτῶμεν:

Ποία θά ἔπρεπε κατὰ τὴν γνώμην σας λοιπὸν νὰ ἦτο ἡ δικαιοκρίσια τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν αἰτήσαντα συγγνώμην ὑπόδικον διὰ τὸ ἐξ ἀγνοσίας ὀλίσθημά του, ὁ ὁποῖος συμπληρωματικῶς κατεδίκασε ἀπολογούμενος τὴν οὐνίαν καὶ πᾶσαν ἀνθελληνικὴν προπαγάνδαν, καὶ ἐπὶ πλέον ἐξέτισε ποινὴν πενταμήνου ἀργίας μέχρι τῆς δικασίμου;

Τί ἀποφαίνεται ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην; Θά ἀναμείνωμεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἐμπεριστατωμένην ἀπάντησίν σας.

Ἡ κατακλείς ὅμως τοῦ δημοσιεύματός σας ξεπερνάει «εἰς σοβαρότητα» πάντα τὰ ἀνωτέρω.

Γράφετε, «ἔπειτα ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὁ «Ο.Τ.» διερωτᾶται δικαίως, τί «Θεό» λατρεύει ἡ Σύνοδος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Χρυσοστόμου Κιούση...». Διερωτῶμεθα καὶ ἡμεῖς μέ τὴν σειρὰν μας: Πιστεύει εἰς ὅ,τι γράφει ὁ «Ο.Τ.»; Πιστεύει ὅτι ἕνας τίμιος ἀγὼν τῶν παλαιοημερολογιτῶν, ὡς μᾶς ἀποκαλεῖ, 70 ἐτῶν κατὰ τῆς καινοτομίας τοῦ φράγκικου ἡμερολογίου εἰς τὴν ἐκκλησίαν «ἐπιβραβεύει τὴν δρᾶσιν τῆς Οὐνίας» ὡς γράφει εἰς τὴν προμετωπίδα τῆς ἐπικεφαλίδος του; Ἐάν ἐρευνηθῇ τὸ συνειδὸς σας κ. Διευθυντά πιστευόμενον θά εὔρεθῇ ἀντίθετον μέ ὅ,τι γράφετε.

Μήπως λοιπὸν ἐκάνετε λάθος στὸ ὄνομα τῆς Συνόδου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί, ἀντὶ τοῦ Σεραφείμ ἐγράψατε Χρυσοστόμου; Κάτι τέτοιο θά συμβαίνει, γιατί ὕστερα ἀπὸ τὰ ἐπὶ ἔτη δημοσιεύματά

σας κατά Σεραφείμ, (άφου έχετε μεταβάλλει τό περιεχόμενο της έφημερίδος έξ όλοκλήρου σέ άντιΣεραφεικό έντυπο άδιαφορώντας άν οίκοδο- μεί ή γκρεμίζει ψυχές) θά πρέπει μάλλον εκείνου τήν Σύνοδο νά έρωτήσετε γιά «τόν Θεό πού πιστεύει», στήν όποιαν καί ανήκετε καί πρέπει νά ενδιαφέρεσθε καί όχι γιά τήν Σύνοδο του Χρυσο- στόμου πού είσθε άσχετος.

Λυπούμεθα διά τήν προχειρότητα της άλλοτε σοβαράς καί έποικοδομητικής έφημερίδος. Δια- μαρτυρούμεθα δέ διά τās συκοφαντικές καθ' ήμων δημοσιεύσεις καί σās συμβουλευόμεν νά σιγμα- τίσετε όχι τούς άγωνιζόμενους τόν καλόν άγώνα της πίστεως, έστω καί άν σφάλουν εις τι (διότι ού- δείς τέλειος είμή εις ό Θεός) αλλά τούς κατακρη- μνίσαντας τά τείχη της όρθοδοξίας καί καταπρο- δόσαντας τήν άγιωτάτην παράδοσιν εις τούς Παπι- κούς καί αίρετικούς. Αύτούς κ. Διευθυντά νά σιγ-

ματίσετε καί νά άποτειχισθήτε από τούς τοιούτους διά νά έχετε τόν άληθή τίτλον τιμής του «Όρθοδό- ξου Τύπου».

Άλλως, περιορισθήτε εις τά «καθ' ύμās!!!», διότι έπιχειρούντες άλλοτρίων κριτικήν έν ύποδικία τελούντες θά άκούσητε τήν φωνήν του Κυρίου, «...τί δέ βλέπεις τό κάρφος τό έν τώ όφθαλμώ του άδελφού σου, τήν δέ έν τώ σω όφθαλμώ δοκόν ού κατανοείς;».

Περαίνοντες αίτούμεν δικαίως τήν κατά νόμον πολιτείας καί συνειδήσεως δημοσίευσιν του παρό- ντος εις τήν αύτήν θέσιν της έφημερίδος σας καί εύχόμεθα αναθεώρησιν της στάσεώς σας έναντι τών μηδέποτε ένοχλησάντων ύμās ούτε έτερον εύθέως πορευόμενον εις τά της έκκλησίας.

Έκ του Γραφείου Τύπου της
Ίερās Άρχιεπισκοπής Γ.Ο.Χ. Άθηνών
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 20 Μαΐου (π. ήμ.) 1993

Πρός τόν εύσεβή λαόν του Κυρίου

Τέκνα έν Κυρίω αγαπητά.

Αί δειναί περιστάσεις πού διερχόμεθα μās καλοϋν εις έτοιμότητα λόγω τών κύκλω ήμων παγί- δων καί έπιβουλών, τās όποιās έσθησαν εύστόχως καί έπιτηδεϊώς οι έχθροί του Χριστου κατ' έπιταγήν του Άντιχρίστου πατρός των διαβόλου.

Τό μίσος κατά της όρθοδοξίας έχει άποκορυφω- θεί τελευταίως εις τήν γείτονα Σερβίαν καί έμφα- νέστατα εις τήν χώραν μας έχουν ένταθί τά μέτρα καί οι προπαγάνδες τών αίρέσεων εις σημειον νά άνησυχώμεν ζωηρώς διά τό μέλλον της πατρίδος καί της φυλής μας.

Όργιον προπαγάνδας πληθύος αίρέσεων μέ άφθονον χρήμα προς έξαγοράν συνειδήσεων συν- ταράσσει τήν πατρίδα μας άνενοχλήτως καί υπό τήν προστασίαν μάλιστα του νόμου, λόγω άνεξι- θρησκείας τάχα, μέ τό άποκορύφωμα της έπιβου- λής διά τών νέων ήλεκτρονικών ταυτοτήτων.

Όπως άποκαλύπτεται, τό πράγμα έχει βαθυτέ- ρας τās επιδιώξεις άφου ή Κυβέρνησις άνένδοτος εις τās διαμαρτυρίας της Έκκλησίας καί του λαου προχωρεί άκάθεκτος εις έκτέλεσιν έντολής έξω- θεν άδιαφοροϋσα εις τās φωνάς διαμαρτυρίας του προδομένου έλληνικού λαου.

Γίνεται έμφανές πλέον ότι δέν αυτοκυβερνώ- μεθα αλλά έγίναμεν ύποτελείς τών σκοτεινών έβραιομασονικών δυνάμεων πού τείνουν νά έπι- κρατήσουν παγκοσμίως.

Δέν χωρεί άμφιβολία ότι στόχαστρον τών έχθρών της όρθοδοξίας είναι ή Έλλάς μας ως πυρήν όρθο- δόξου πίστεως διό καί έξαπολύονται συγκεντρωτι- κώς καί ύπούλως σφοδραί αί επιθέσεις έξωθεν αλλά καί έσωθεν δυστυχώς διά τήν κατάλυσιν της οϋρανοπέμπτου πίστεως.

Έφιστώμεν όθεν τήν προσοχήν του όρθοδόξου λαου άπευθύνοντες θερμήν έκκλησιν προς πάντας όπως παραμείνητε πιστοί μέχρι θανάτου έπαγρυ- πνούντες διά τήν υπεράσπισιν τών ίερών καί όσίων της πίστεως καί της πατρίδος μας.

Δέν θά ένδώσωμεν ούτε εις ύποσχέσεις ούτε εις άπειλάς χάριν της άκεραιότητας τών ιδανικών μας.

Αί νέαι ταυτότητες, εάν δέν καταργηθί ή σκο- τεινή μαγνητοταινία καί άν δέν άναγραφί ύπο- χρεωτικώς τό θρήσκευμα είναι τό προχάραγμα του Άντιχρίστου.

Είναι τουλάχιστον άστεία τά έπιχειρήματα περί της προαιρετικής άναγραφής του θρησκεύματος, είναι έξόφθαλμος ή τέχνη της προδοσίας ώστε ό δούρειος ίππος νά εισέλθι εις τούς κρατικούς μηχανισμούς καί εις αύτήν άναμφιβόλως τήν έκ- κλησίαν άνενοχλήτως διά τήν άφομοίωσιν του έλ- ληνισμού.

Ό έλληνικός λαός δέν πρέπει νά καθεύδη είναι ώρα νά έξεγερθί καί νά αναλάβη δραστηρίως τήν εκπόρθησιν τών έχθρών του.

Ούδείς κρύπτει τό «πιστεύω» του. Ούδείς άνέχε- ται τήν πολεμικήν κατά της πίστεώς του. Οι Έβραϊ- οι, οι αίρετικοί, οι ειδωλολάτραι, οι άθεοι καί έξό- χως τό μουσουλμανικόν στοιχείον διακηρύσσουν στεντορίως τό δόγμα της πίστεώς των. Διατί λοιπόν

όλος αυτός ο συρφετός αντιδρά εις τήν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευματός μας;

Εὐνόητον τό συμπέρασμα, ἡ διάβρωσις καί ἐξάφνισις τοῦ ἑλληνορθόξου στοιχείου.

Βεβαίως, ἐάν ἡ Κρατική Ἐκκλησία ἐκινεῖτο ὡς ὤφειλε δραστηρίως καί ὄχι κατ' ἐρμαφρόδιτον τρόπον, ἡδύνατο νά καλέσῃ εἰς συναγερμόν τόν λαόν δίδουσα τόν σύνθημα νά ξεχυθῇ εἰς τούς δρόμους ὅπως ἐπραξε καί κατὰ τήν ἐποχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὅποταν ἡ κατάστασις θά ἤλλαζεν ἄρδην.

Δύναται ὅμως καί τώρα νά τό πράξῃ, ὅποταν καί ἡμεῖς θά συμμεθέξωμεν εἰς τόν κοινόν ἀγῶνα ὑπέρ βωμῶν καί ἐστιῶν ὡς Ἕλληνες πατριῶται.

Κατά τό παρόν, κινούμεθα διὰ τῆς παρούσης ὡς προπομποῦ καί διὰ μελλοντικὰς κινήσεις καί

καλοῦμεν κάθε ὑγιές ἑλληνικόν στοιχεῖον εἰς συναγερμόν διὰ τήν σωτηρίαν τῆς φυλάττης ὀρθοδοξίας μας καί τῆς γλυκυτάτης πατρίδος μας.

Εἰς τήν παρούσαν ἐπισυνάπτομεν τό ὑπόμνημα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου πρός τήν Κυβέρνησιν διὰ τόν αὐτόν λόγον καί τό ἐντυπον τῆς «Ἐπιτροπῆς Πρωτοβουλίας Ἀγῶνος» διὰ τὰς ἠλεκτρονικὰς ταυτότητας μέ τήν παράκλησιν ὅπως μελετηθοῦν ἐπισταμένως ἀπό κάθε ἑλληνα ὀρθόδοξον πολίτην καί διαδοθοῦν εἰς τούς ἀνγοοῦντας τόν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων
Διά τήν Ἱεράν Σύνοδον
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Πρός
τήν ἡμερησίαν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα
«Star»

(δόδος Δήμητρος 31

Υπ' ὄψιν

δημοσιογράφου κ. Μπελιά

κ. Διευθυντά

Εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 136 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τῆς 28ης Ἰουνίου 1993 ἐδημοσιεύθη ρεπορτάζ περί τινός «παπά - Βασίλη Σχίζα» κατηγορουμένου δι' ἀνηθικότητας καί καθηρημένου, μέ συγκατηγορουμένους ὅμως τούς Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας Παῖσιον, Ἀθανάσιον, Βικέντιον, Στέφανον καί Ἰουστίνον, ὅτι δῆθεν συνεργάζονται μετά τοῦ Σχίζα πρός δημιουργίαν ἰδικῆς τῶν Ἐκκλησίας.

Πρός ταῦτα δηλοῦμεν ὅτι:

Ἡ εἰδήσις εἶναι ψευδής καί ἀνυπόστατος. Χαρακτηρίζεται δέ ὡς ὑποβολιμαία καί σκοπίμως δυσφημιστική διὰ τήν Ἐκκλησίαν μας, διότι ὁ ἐν λόγω καθηγηρῆμένος «κληρικός» εἶναι τελείως ξένος καί ἀγνωστος εἰς τούς ἀναφερθέντας Ἀρχιερεῖς καί ἡ ὑπόθεσις παίρνει τήν ὄψιν βαρυτάτης συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως.

Περί τοῦ ναοῦ δέ εἰς τόν ὁποῖον «ἐλειτούργει» ὁ Σχίζας ἀνήκει μὲν εἰς τούς ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιερεῖς, πλὴν τό ποῖόν του ἦτο ἀγνωστον εἰς αὐτούς, κατὰ δῆλωσιν τῶν καί ἤδη μετά τήν γενομένην ἐνημέρωσιν ἐξεδιώχθη αὐθημερόν.

Ταῦτα πρός ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας καί τῆς βαναύσως τρωθείσης ὑπολήψεως τῶν Ἀρχιερέων μας, μέ τήν παράκλησιν ὅπως ἡ παρούσα ἐπιστολή δημοσιευθῇ αὐτούσιος καί εἰς ἐμφανές σημεῖον τῆς ἐφημερίδος σας δυνάμει τοῦ περί τύπου νόμου.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἐκκλησίας
† Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος

ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΓΚΥΡΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Κατόπιν δημοσιεύματος τῆς ἐφημερίδος ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ εἰς τό ὁποῖον δυσφημοῦνται ἡ Σεβ. Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καί ὁ ἀρχιμ. π. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος τό περιοδικό μας ἡ Φωνή τῆς Ὀρθοδοξίας ἐπεκοινώνησε τόσο μετά τοῦ Σεβ. κ. Γεροντίου ὅσο καί μετά τοῦ π. Χριστοφόρου προκειμένου νά ἀκούσῃ τίς ἀπόψεις τῶν ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ Σεβ. Πειραιῶς μᾶς ἀπήντησε ὡς ἑξῆς:

Μέ ἐπιείκεια χαρακτηρίζω τό δημοσίευμα ὡς συκοφαντικόν πού τό δέπει προχειρότητα. Ἰδιαιτέρως ἡ περίπτωσις τοῦ π. Χριστοφόρου Ἀγγελοπούλου προκειμένου νά μέ πλῆξουν εἶναι ἡ πλεον ἀνάρμοστος καί κακοήθης.

Πιστεύω, ὅτι ἐσκεμμένως ἐδημοσιεύθη προκειμένου νά θίξουν τό γόητρον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Τέτοιες κινήσεις εἶναι κατακριτέες καί τίς ἀποδοκιμάζω παντελῶς.

Εἰς τήν ἐπικοινωνίαν μας μετά τοῦ π. Χριστοφόρου Ἀγγελοπούλου, μᾶς ἀπήντησε ὡς ἑξῆς:

Ἔχω τήν ἐντύπωσιν ὅτι τελευταίως γίνεται ἐσκεμμένη προσπάθεια δυσφημίσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γεροντίου. Λυποῦμαι διότι αὐτοί, πού δῆθεν κόπτονται ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας μας γίνονται αἰτία σκανδαλισμοῦ ψυχῶν.

Δέν ἔχω νά κρύψω τίποτα οὔτε καλύπτομαι ἀπό κανένα. Ὑπηρετήσα καί ὑπηρετῶ ἀόκνως ἐπὶ 18 ἔτη ὅπως τονίζουν καί οἱ συκοφάντες μου τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. καί ἤμουν παρών σέ κάθε ἀγῶνα αὐτῆς. Οἱ συκοφάντες μου πού ἦταν αὐτά τά 18 χρόνια; καί ποία ἡ προσφορά τους στήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ.; Οἱ ἐξελίξεις ὅμως ἐπὶ τοῦ δημοσιεύματος θά ἀποδείξουν τίς διαθέσεις τῶν.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΔΙΑ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ, ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΟΥΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ**

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, συνελθόν εἰς συνεδρίαν τῇ 6/19-7-1993 ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν ἱερομόναχον π. Παῦλον Ἀποστολόπουλον κατά κόσμον Ἰωάννην τοῦ Ἀποστόλου κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας, κατηγορούμενον ἐπί ἀντικανονικῷ παραπτώματι. Κήρυξε αὐτόν ὁμοφώνως ἁθῶν πάσης κατηγορίας, ἐκδόν τήν ὑπ' ἀριθ. 1/1993 ἀπόφασιν αὐτοῦ.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Γ.Ο.Χ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ**

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

Αὐτό τό στίγμα τοῦ πολιτισμοῦ

Ἐγώ δέ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρός τό ἐπιθυμῆσαι αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Ματθ. Ε' 28

Ἐγράφησαν, γράφονται καί θά γράφονται πάρα πολλά, ἐναντίον τῆς τηλεοράσεως, διότι ἔχει καταστεί φοβερή πληγή ἐξαθλιώσεως γιά τās οἰκογενείας, ἀλλά πρό παντός διά τήν νεότητα. Πρό τριάντα ἐτῶν, ἴσως καί πλέον κάποιος ἀρχιερεὺς τῆς κρατούσης ἐκκλησίας τήν ἐχαρακτήρισε ὡς «κουτί τοῦ διαβόλου» καί ἐν ἄλλοις ὅτι «βάλαμε τόν διάβολον στό σπίτι μας». Ἐκ τῶν πραγμάτων εἶχε ἀπόλυτο δίκιο διότι ἡ φθοροποιός ἐπίδρασις ἡ ὁποία γίνεται, γιὰτί νά τό κρύψουμε, ἐφ' ὧν μας εἶναι πασιφανές καί ἐξώφθαλμος.

Ὅσο θέλουμε νά ποῦμε ὅτι δέν μᾶς πειράζει ἡ τηλεόρασις, αὐτό εἶναι φοβερόν ψέμα καί εἴμεθα ὅλοι μας ἐνοχοί ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Μήπως θά λογοδοτήσωμεν γι' αὐτό; Ἡδὲ ἀναγράφεται ὅτι πολλές ἠθικές διασημότητες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπισημαίνουν αὐτόν τόν κίνδυνον καί «κραυγάζουν» ὅτι τό ἔργον τό ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἡ τηλεόρασις εἶναι φθοροποιόν καί πρέπει τά προγράμματα τά ὁποία ἐκπέμπονται ἀπό αὐτή νά «ἀλλάξουν τροχίαν» ἢ μάλλον νά ἠθικοποιηθοῦν.

Ἐξετάζοντας τό στίγμα αὐτό τοῦ πολιτισμοῦ, ὅπως τό ἀποκαλῶ ἀνωτέρω, τήν τηλεόρασιν, αὕτη πρέπει νά φύγει ἀπό τά χέρια τῶν θρησκευομένων ἀνθρώπων, καί τοῦτο διότι ὡς ἱερεὺς βλέπω ὅτι νέοι ἄνθρωποι, νέαι γυναῖκες ἔχουν ὑποστῇ καί ὑφίστανται φοβερήν ἠθικήν κατάπτωσιν.

Ἐκ πείρας γνωρίζω πῶς νεάνις, ἐν τοῖς ἡμετέροις, ἐτοιμάζετο διά νά μεταβῇ εἰς μοναστήριον, ἡ τηλεόρασις τήν ἔκαμε τελείως «κοσμικήν» καί οὕτε σκέπτεται καθόλου τήν μοναστικήν πολιτείαν. Εἶναι γεγονός αὐτό διότι γιά μᾶς τούς μεγάλους ἡ τηλεόρασις, θάπτον ἢ βράδειον ἔχει κάνει τό καταστρεπτικόν τῆς ἔργον. Τά ἀνωτέρω γράφω ἐκ πόνου ψυχῆς καί τά διατυπώνω ὡς εἶναι στό πράγματα διότι εἶναι πλέον βέβαιον ὅτι ἔχοντας τηλεόρασιν εἰς τό σπίτι μας ἔχομεν «ἐνθρονίσει» τόν Σατάνᾶ. Ἴσως μερικοὶ νά θεωρήσουν αὐτά τά ὀλίγα τά ὁποῖα γράφω ὡς ὑπερβολή καί νά τά χαρακτηρίσουν ὡς φοβερή «σεμνοτυφία» ἀλλά ἅπαξ καί εὐρισκόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί μάλιστα εἰς τήν χορείαν τῶν Γ.Ο.Χ., καί εὐρισκόμεθα ἐν τῷ Ἱερῷ, ὀφείλομεν νά τονίζωμεν ὅτι ἡ τηλεόρασις εἶναι ἓνα ἀπό τά φοβερά θηρία τῆς Ἀποκαλύψεως, καί δέν ξέρω ποῦ πρέπει νά τό ἐντοπίσω.

Ἀλλά ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ὡς δεδομένον, αἱ τηλεοπτικαὶ μηχαναί, εἰς τό σπίτι μας ἄς ἀγωνισθῶμεν νά κάνουμε χρῆσιν ἐλαχίστην, διότι πολὺ φοβοῦμε ὁ Θεὸς θά μᾶς κατακρίνῃ διά τήν ἀστοχον αὐτὴν ἐνέργειάν μας.

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ι Σ Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ
Του Θρησκευτικού Σωματείου
"ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ ΕΛΛΑΔΟΣ"
31η Δεκεμβρίου 1992

Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Ο Ν	Κ Ε Ψ Α Λ Α Ι Ο Ν	Π Α Θ Η Τ Ι Κ
<u>Α.ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ</u>		
α.Τ α μ ε ῖ ο ν	4.525.243	28.867.850
β.Μετρητά 'Ανακαίν.' Ι.Ναών	2.000.000	3.013.151
<u>Β.ΠΑΓΙΟΝ</u>		
α. 'Ακίνητα	19.206.565	
β. 'Επιπλα-'Εκκλ.Εἶδη	1.095.423	1.257.675
γ.Μηχαναί Γραφείου	543.140	388.800
δ.Βιβλιοπωλείον -'Εντυπα καί Βιβλιοθήκη	73.675	170.250
<u>Γ.ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ</u>		
α.Γραμ/τια Εἰσπρακτέα (Χ.Καλλιανιώτης)	100.000	388.000
β.Προσφωινά Δάνεια εἰς Ἱερωμένους	500.000	170.250
γ.Προμηθευταί	519.500	388.000
δ.Κηροπλάσται	427.584	750.000
ε.Τριανταφύλλου Θεσ/νίκη	47.502	
στ.Δικηγορικά	160.000	
ζ.Καίσαρείας 8 (Διαμέρισμα)	731.416	
η.ΜΕΛΙΣΣΑ 'Ασπροβάλτα	367.480	
<u>Δ.ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ</u>		
α.Κ η ρ ό ς	3.324.900	
β. 'Απόκρηον	193.700	
γ. 'Ημερολόγια	1.018.998	
	<u>34.835.126</u>	<u>34.835.126</u>

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ
31η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1992

ΧΡΕΩΣΙΣ	ΠΙΣΤΩΣΙΣ
Δαπάναι Λειτουργίας 'Ιερών Ναών	Δρχ. 1.909.180
Μισθός 'Υπαλλήλου	- 1.617.500
'Εργοδοτικά Είσοδα - Ι.Κ.Α	- 574.650
'Ασφάλεια 'Ι.Ναών	- 9.978
Δικηγορικά	- 160.000
Ώρος Μισθωτών 'Υπηρεσιών	- 24.072
Περιοδικόν "φωνή της 'Ορθοδοξίας"	- 511.272
Κοινόχρηστα	- 305.211
Θεοφάνεια-Έορτή 'Ορθοδοξίας κ.α.	- 377.988
Πάγια Βοηθήματα	- 1.070.000
Γενικά Έξοδα	- 2.772.131
Συμπληρωματική Μισθοδοσία	- 350.000
Τροφέα άπόρων φοιτητών	- 350.000
Ηλεκτροφοτισμός - Δ.Ε.Η	- 104.591
Αναλώσιμα (Γραφ/νή, Φωτοτυπικό)	- 42.868
Έξοδα Κηροδοσίας	- 441.000
Βοηθήματα άναξιοπαθούντων	- 584.800
Τηλεφωνικά - Ο.Τ.Ε	- 144.080
ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ	- 750.000
	12.099.321
Μικτά Έσοδα Παρούσης Χρήσεως καί άλλας προσόδους καί Κηροπωλήσεις	7.422.571
Δισκοφορία	417.950
Ένοίκια	4.258.800

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΤΡΑΙΟΣ ΚΑΙ
ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Ο ΤΑΜΙΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ο ΔΙ Α Χ Ε Ι Ρ Ι Σ Τ Η Σ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΤΣΑΓΩΝΗΣ

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

12.099.321

Γ' ΜΕΡΟΣ ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΒΑΡΚΑΣ

Γήπεδα, γυμναστήρια, λουτρά, θεάματα κοσμικά, ἐπιτηδευμένους ψυχαγωγίας δέν συντρέχουν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Κυριακῆς καὶ δέν συνάδουν ἀσφαλῶς πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς. Ἡμέρα τῆς Κυριακῆς σημαίνει γιὰ μᾶς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς ἀνύψωση καὶ ἐξαγιασμός τῆς ψυχῆς, πνευματικός ἀναβαπτισμός μας. Σημαίνει ἔνθερμος καὶ ἐγκάρδιος μετοχή μας εἰς τὴν θείαν λατρείαν τῆς. Σημαίνει ἰδιαίτερα τροφοδοσία μέθιον λόγον διὰ κηρυγμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ προσωπικῆς περισυλλογῆς καὶ μελέτης. Σημαίνει ἐπίσης καὶ ψυχικὴν ἐπικοινωνίαν «ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείας», ὅπως μᾶς λέγει ὁ ἀπ. Πέτρος. Ἰδίως δὲ μέ ἀδελφούς μας δοκιμαζομένους, γέροντας, ἀσθενεῖς κατακοίτους. Σημαίνει τέλος μέριμναν καὶ φιλανθρωπίαν ὅπως ζητοῦσε ὁ ἀπ. Παῦλος «κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω... ὅτι ἂν εὐοδοῦται». Ὡ ἀδελφοί μου, ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς εἶναι ὄντως προβολή τῆς αἰωνιότητος στὴ γῆ μας, ἀληθινὴ πρόγευση τοῦ παραδείσου.

Ἀξίζει μέ κάθε θυσία νά διατηρήσωμε τό χρώμα της, νά ἐργασθῶμεν, διὰ νά ζησωμεν βαθύτερα, πληρέστερα τήν ἀσύγκριτον πνευματικήν της γλυκύτητα καί χάριν καί ὄχι νά καταργήσωμεν τόν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς πίστεώς μας, δηλαδή τήν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ πού τήν ἀντιπροσωπεύει ἡ ἀγία ἡμέρα τῆς Κυριακῆς καί εἶναι θεοπισμένη αἰώνες τώρα ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μ. Κων/νου καί τῶν διαδόχων του. Χάριν τῶν ξένων καί προσωπικῶν μας συμφερόντων πού μᾶς πιέζουν γιά τήν πρός τό παρόν μερικὴν κατάργησιν, ἀλλά μελλοντικῶς εἰς τήν τελείαν κατάργησίν της. "Οχι χίλιες φορές ὄχι εἰς τήν μεγάλην καί ἀνεπανάληπτη ἡμέρα τοῦ Κυρίου μας. Τήν Κυριακή. "Αλλά αὐτό ἐγκτεται ἀδελφοί μου εἰς ἡμᾶς. Ἐμεῖς ἐάν θέλομεν θά κρατήσωμεν τόν Χριστόν κοντά μας ἢ θά τόν δώξουμε. Χρειάζεται θάρρος καί ἀποφασιστικότητα. Ἡ ἐπιλογή εἶναι δική μας.

Καί φθάσαμε ἄδελφοί μου στό πλέον ἐπίμαχο θέμα ἀξιολογώντας τά ἐκτεθέντα στά δύο προηγούμενα κεφάλαια θά εἶχαμε νά παρατηρήσουμε ὅτι οἱ μεταβολές πού παρατηροῦνται στήν ἐποχή μας διεθνῶς, πλήττουν καίρια πολλές φορές τόν ἄνθρωπο ὡς κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθέντος, τόν μεταμορφώνουν σέ ὑποπόδιο ποδῶν θλιβερῶν καί ἀνεңδοίστων τυράννων, τούς μεταμορφώνουν σέ πραγματικά ἐμπόρων ἔθνων. Ἡδὲ ἐτοιμάζεται ἡ παγκόσμια κυριαρχία, ὁ χρόνος δέν πρέπει νάναι μακρύς ἂν καί δέν προφητεύουμε, τά πάντα δεῖ-

χνουν, ότι ή νέα τάξη πραγμάτων (δηλ. ή νέα εποχή), ή τόσο επαγγελομένη, ή στρατευμένη και μηχανευομένη ετοιμάζεται νά δώσουν τό δικό της πρόσωπο μέσα στην ανθρωπότητα. Ποίοι τήν ετοίμασαν άς άναδρομήσουμε μέ τήν σκέψη μας σέ όλα τά προαναφερόμενα και θά καταλάβουμε. Ό διεθνής σιωνισμός ετοιμάζει τό μεγαλύτερο και έπιτυχέστερο παιχνίδι του νά παίξει επί τών τυχών τών ανθρώπων και δείχνει ότι τό πετυχαίνει. Πρώτο μέλημά του είναι νά βγάλη από τή σκέψη και τόν νοϋ τών ανθρώπων κάθε τι πού έχει σχέση μέ θρησκεία, μέ πίστη, μέ ιδανικά, μέ ιδεώδη. Πρέπει πρώτα άπ όλα νά πέση τό κάστρο τής όρθοδόξου πίστεως πού είναι ή δοκός στό μάτι του σιωνισμού. Πρέπει επί τέλους νά δοθῇ τέλος στό όνομα τό τόσο ένοχλητικό του Ίησού Χριστού.

Μά θά μοῦ πεῖτε τόσα καί τόσα χριστιανικά κράτη μέσα στήν Εὐρώπη καί Ἀμερική καί ἄλλοι δέν ἐμποδίζονται ἀπό τοὺς ἀνθρωπικούς αὐτοὺς; Ὁχι. Ἐχουν συμμαχήσει ὅλοι αὐτοὶ ἢ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς σέ ὅλες τίς ὁρέξεις τους (παπισμός, προτεσταντισμός κ.λ.π.). Δέν ὑπάρχει ἐμπόδιο κανένα ἀπ' ὅλους αὐτοὺς καί μάλιστα ὁ παπισμός σπεύδει νά βοηθήσῃ τὰ μέγιστα γιά τήν κατάρρευση καί πλήρη ἐξαφάνιση τῆς ὀρθοδοξίας. Παραμένει λοιπόν ἡ ὀρθοδοξία τό μεγάλο ἐμπόδιο ἡ Μητρόπολις τῆς (δηλ. τῆς ὀρθοδοξίας) ἡ Ἑλλάδα. Ἐ, ἀπ' τήν Ἑλλάδα λοιπόν ὁ φοβερὸς πόλεμος γιά τήν πτώση τοῦ κάστρου τῆς. Ἐάν πέσῃ ἀπ' αὐτὴν τό ἀνώτατο ἠθικό τῆς ὑπόβαθρο πού εἶναι ἡ πίστη τῆς δηλαδή ἡ ὀρθοδοξία, τότε ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι εὐκόλα.

Γνωρίζουν βεβαίως άτράνταχτα ότι δέν είναι εύκολη λεία ή όρθόδοξη Έλλάδα. Καί άρχίζει ό πόλεμος. Χρησιμοποιούν άνθρώπους ύπόπτων στοιχείων, άθέους, ύλιστάς, μηδενιστάς, άνεκκλησιάστους, άδιαφόρους ποϋ δέν έχουν μέσα τους Θεό αλλά ούτε ιδανικά καί βλέπουμε ότι ή Έλλάδα έγινε μιά νέα βαβυλωνία όλων τών θρησκευτικών άποχρώσεων, γιά νά συνθηζή ή λαός, ότι δέν έχουμε μόνο τήν όρθοδοξία. Υπάρχουν καί άλλες θρησκείες ποιά ώραιές, ποιά καλές άπ τόν χριστιανισμό, ποιά άνθρώπινες, ποιά έκκοσμηκευμένες, ποιά έξελειγμένες. Καί βλέπουμε μέσα στην Έλλάδα νά περπατοϋν γύρω γκουρού, όπαδοί γιόνκα, ίνδοιστές, βουδιστές, βραχμανιστές καί όλες τίς άλλες παραφυάδες άκόμη καί σκοταδιστές καί σατανιστές γιατί όχι. Συνοθύλευμα θρησκείων μέσα στην όρθόδοξη Έλλάδα, ποϋ παρασύρουν δυστυχώς έκατοντάδες καί χιλιάδες άδελφούς μας στόν όλεθρο καί στην καταστροφή. "Ε, πόσοι άπο-

μένουν, λίγοι είναι, σκέπτονται, έν σχέσει μέ τόσα έκατομμύρια τών άλλων πού έχουν μαζί τους. Πρέπει νά τούς μάθουμε ποιοί είναι αὐτοί καλά νά τούς γνωρίζουμε.

Δέν είναι άσχετη λοιπόν και μέ τό θέμα μας ή καταβαλλομένη προπαγάνδα από ανθρώπους άμφιβόλου πνευματικότητας και από τήν πολιτεία γιά τήν έκδοση τών νέων ταυτοτήτων και τής εφαρμογής του ΕΚΑΜ μέτρο τό όποϊον καθιστά έν πολλοίς τούς ανθρώπους άκόμη και αὐτή τήν προσωπική τους ζωή, τά άπόρρητα τής ιδιωτικής των ζωής σέ άντικείμενο παρακολουθήσεως και έλέγχου από τήν ισχυρή κρατική μηχανή τή βοήθεια ήλεκτρονικών τραπεζών έλέγχου και συλλογής πληροφοριών. Έτσι όμως ό άνθρωπος έξανδραποδίζεται και καθίσταται ένας έκθετος αριθμός έμπρός στην όλοέν και άναπτυσσόμενη αδιάκριτα βουλιμία τών ήλεκτρονικών έγκεφάλων. Ένας αριθμός πού έκτίθεται σέ προσθέσεις και άφαιρέσεις και άθέμιτους συνδυασμούς στοιχείων διδομένων άδηφάγων και άδιακρίτων ήλεκτρονικών ύπολογιστών. Άλλά άλλοίμονο έτσι ό χριστιανός άνθρωπος χάνει και λησμονεί τόν θεόθεν προορισμό του και άσφυκτιά στά στενά όρια ενός δαιμονικού και αίρετικά θεοποιουμένου ένδοκοσμιού.

Άλλά έδώ θά μου έπιτρέψετε νά πώ ίσως παραχωρεί έδώ ό θεός τέτοιες δοκιμασίες γιατί φθίνουμε δυστυχώς σαν λαός, εις τήν πίστη μας, γιατί καλόμαθε νά έχη όλα τά γήινα αγαθά σέ πληρότητα, γιατί άρέσκεται νά ζη πλέον μέ τόν εγωισμό, τήν φιλαυτία, μέ τήν νωχέλεια και τήν ραστώνη, γιατί ένέβαλε ό διάβολος μέ τήν δική μας συγκατάβαση τήν σατανική άδιαφορία και δέν έχουμε όπλα πνευματικά νά τόν πολεμήσουμε. Έχασε ό Έλληνας τόν πνευματικό προσανατολισμό του, έχασε τήν αλήθεια τής πίστεώς του, άποπροσανατολίστηκε πνευματικώς και άποχρωμάτιστηκε θρησκευτικώς, έφθασε στό μεγάλο βαθμό στην άποτελμάτωση και ήθική έξαχρείωση. Η διεξοδος από τά άδιέξοδα είναι πλέον μία και μοναδική. Η έπιστροφή μας έν μετανοία στόν Χριστό. Στή μοναδική έλπίδα του ανθρώπου στην ύστάτη άν θέλετε έλπίδα του κόσμου. Γιά μās τούς πιστούς τούς όρθοδόξους χριστιανούς ότι μοναδικό και πολύτιμο τό πρόσωπο του Σωτήρος και Αυτρωτού Χριστού μας. Χρειάζεται θάρρος, χρειάζεται πίστις και παρησία, τόλμη και αποφασιστικότητα. Επιβάλλεται όσοι πιστοί όσοι είμαστε βαπτισμένοι στό όνομα τής Άγίας και Όμοουσίου και άδιαιρέτου Τριάδος νά αναλάβουμε τήν πανοπλία του πνεύματος όπως λέγει ό άπ. Παύλος και νά βγούμε στην πνευματική παλαίστρα γιά νά παλέψουμε μέ όλες τίς ψυχικές μας δυνάμεις έναντίον όλων αὐτών των φοβερών σατανικών και θεομάχων και άντιχρίστων δυνάμεων και μέ τήν δύναμη του Κυρίου μας χωρίς φόβον και

πάθος και φωνάξωμεν όλοι μαζί στεντορεία τή φωνή. ΟΧΙ στην προδοσία και στην καπήλευση τής άμωμήτου πίστεώς μας. ΟΧΙ στά σχέδια και στά πλοκάμια τής σατανοκινήτου έβραιομασονίας. ΟΧΙ στην κατάργηση τής μεγάλης ήμέρας τής έγέρσεως του Κυρίου μας, τής Άγίας Κυριακής. ΟΧΙ στό φακέλωμα των ήλεκτρονικών έγκεφάλων, των Έλλήνων Όρθοδόξων Χριστιανών. ΟΧΙ στά συστήματα τά σκοτεινά γιά τήν επικράτηση τής έπερχομένης νέας εποχής. ΟΧΙ στην παγκόσμια κυριαρχία μέ τήν επικράτηση του έπερχομένου παγκόσμιου κυβερνήτου, δηλ. του άντιχρίστου. Έδώ στην Έλλάδα των άγίων και ήρώων δέν πρέπει νά δεχθούμε τήν επικράτηση καμμιάς σατανικής κυριαρχίας, γιατί αὐτό θά σημάνη και τό τέλος τής Ιστορίας του έλληνισμού. Ό έλληνισμός έδώ και δυό χιλιάδες χρόνια έζησε, άνατράφηκε και έμεγαλούργησε μαζί μέ τήν άγία του πίστη τήν άγία μας όρθοδοξία. Μήν περιμένουμε βοήθεια από κανέναν άδελφοί μου. Ό καθένας ως αναλάβη τίς προσωπικές τους ευθύνες. Υστάτη ώρα έστι.

Η νεοημερολογιτική έκκλησία δεμένη στό άρμα τής πολιτείας μέ τούς εκπροσώπους της ως πάρει όποια θέση θέλει και δυστυχώς έδεσε στό άρμα της και πολλές άγιες και άγνές ψυχές μέ τήν προπαγάνδα της και τά μέσα τά όποια χρησιμοποιεί. Όμως γιά μās τούς πιστούς τής γνησίας όρθοδοξίας τό Α και τό Ω ή πίστη μας. Είναι ή πεμπτουσία τής υπάρξεώς μας. Μέ αὐτό τό λάβαρο πρέπει και επιβάλλεται νά ξεσηκωθούμε έμεις όλοι και νά άφύπνισουμε και τούς άδελφούς μας.

Άγαπητοί μου άδελφοί, λιγότερο από μία δεκαετία άπομένει γιά νά ύποδεχθούμε τό νέο και πολλά ύποσχόμενο αιώνα. Δέν πρέπει γιά όσους ζήσουν νά άνοίξει ό είκοστός πρώτος αιώνας και νά έχη στά χέρια της τή νέα εποχή, τήν εποχή τής προσκυνήσεως του άντιχρίστου. «Έάν πεσών προσκυνήσεις με», θά ήταν ή πιο τραγική άπολογία τής ανθρωπότητας. Εί τις ού φιλεί τόν Κύριον Ίησουν Χριστόν ήτω άνάθεμα, μαράν άθά», όπως λέγει ό άπ. Παύλος στή Α' προς Κορινθίους έπιστολή. Σέ μās άπομένει άδελφοί μου, πρώτα άπ όλα και πάνω άπ όλα νά μās εύρη εάν ό Κύριος τό θελήσει ό είκοστός πρώτος αιώνας έν τή όρθοδόξω πίστει και έν μετανοία. «Ούκ άρνησόμεθά σε φίλη όρθοδοξία, ού ψευδόμεθά σου πατροπαράδοτον σέβας. Έν σοί έγγεννήθημεν, έν σοί ζώμεν και έν σοί κοιμηθισόμεθα. Εί δέ καιρός καλέσει, μυριάκις ύπέρ σου τεθνηξόμεθα», βροντοφωνεί ό μέγας θεολόγος Ίωσήφ ό Βρυέννιος. Και ό άετός τής Πάτμου μās ύπενθυμίζει στην ιερά άποκάλυψή του «ναί, έρχου ταχύ».

Έρχεται ταχύ ό Κύριος άδελφοί γιά νά καταλύση τήν δύναμη του σατανά και νά άποδώση έκάστω κατά τά έργα αὐτου. Έρχου Κύριε Ίησού. ΑΜΗΝ.

Αί νέαι ταυτότητες καί ὁ προβληματισμός τῶν Ὁρθοδόξων

Γ' ΜΕΡΟΣ ΑΡΧΙΜ. ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΚΑΒΑΚΙΔΗΣ

«Προσέχετε, ἀδελφοί μου, τήν ὑπερβολήν τοῦ θηρίου, διότι μεταχειρίζεται διάφορα τεχνάσματα πονηρίας. Ἄρχεται ἀπό τήν γαστέρα, ἵνα ὅταν τίς στεναχωρηθῇ μὴ ἔχων φαγητά, ἀναγκασθῇ νά λάβῃ τήν σφραγίδα ἐκείνου, ὅχι ὥς ἐτυχεν εἰς πᾶν μέρος τοῦ σώματος, ἀλλά εἰς τήν δεξιάν χεῖραν ἢ εἰς τό μέτωπον...».

(Ἀσκητικά Ἐφραίμ Σύρου σελίς 328)

«Καί πάντες διά τήν στέρησιν τῶν βρωμάτων ἐπ' αὐτῶν ἐλεύσονται καί προσκυνήσουσιν αὐτόν καί δώσει χάραγμα ἐν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ καί ἐν τῷ μετώπῳ»

(Ἱππολύτου Β' μέρος Ἀποστ. Διακονίας σελ. 287)

«Δημάρχους, φεῦ μοί, καθιστᾷ τά βρώματα κρατοῦντας, ἵνα ὅταν τίς καί στενωθεῖ ἐκ πείνης τε καί δίψης, βρωμάτων ὑστερούμενος ἀναγκασθεῖς σφραγίδα, τοῦ ἀντιχρίστου δέξηται ἐν τῷ μετώπῳ τούτου καί ἐν χειρὶ τῇ δεξιᾷ, ἵνα μὴ ἔχει οὗτος...»

(Διόπτρα σελ. 148 ἔργον Φιλίππου ἔτους 1090 μ.Χ.)

Μέ αὐτά μᾶς ἀφυπνίζουν οἱ ἅγιοι, ἐμεῖς ἄς γίνωμεν φρόνιμοι νά διακρίνωμε τά σημεῖα τῶν καιρῶν. Τά γεγονότα φυσικά μπορεῖ νά ἐξελιχθοῦν ὑπουλα, ἀργά καί σταθερά ὅπως ἐξελίσσονται σήμερον, ὅμως δέν ἀποκλείεται καί ἓνα ξάφνιασμα, ἓνας πόλεμος, ἓνα οἰκονομικό κράχ, μιά πυρηνική ἀκούσιος ἢ ἐκούσιος ἔκρηξις ἢ ἓνα ἄλλο παγκόσμιον γεγονός τό ὅποιον μέ τήν ἐπακόλουθον τεχνικήν ἢ φυσικήν σύγχυσιν θά προωθήσῃ τά σχέδια τῶν προδρόμων τοῦ ἀντιχρίστου διά τούτον πρέπει πάντοτε, ἀλλά ἐιδικότερα αὐτούς τοὺς καιροὺς νά εἴμεθα ἔτοιμοι. Οἱ ποιμένες εἰς τὰς θέσεις των, τό ποιμνιον κοντά εἰς τήν ἐκκλησίαν μέ ἐξομολόγησιν τακτικήν, χριστιανικήν ζωήν καί Θεῖαν Κοινωνίαν, μακράν ἀπό τὰς τηλεοράσεις, τὰ θέατρα, τοὺς κινηματογράφους, τοὺς χορούς, τὰς διασκεδάσεις, τὰς σπατάλας, τὰς μόδας, καί ἐπιστροφή εἰς τήν κατ' οἶκον ἐκκλησίαν, ἄλλως φοβούμαι ἀλλά θά το εἰπῶ, ὀλίγοι πολύ ὀλίγοι θά μείνουν μέ τον Κύριον.

Μέ τήν βοήθειαν τοῦ Παναγίου Θεοῦ συνοπτικῶς παρέθεσα τὰς ἀπόψεις μου τεκμηριωμένας περὶ τῆς σατανικῆς ταυτότητος τοῦ νόμου 1599/86. Πρό τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐτέρου σκέλους «περὶ τοῦ προβληματισμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων» ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ μία παρέμβασις ἀπαραίτητος πρὸς διάλυσιν ὀρισμένων ἀνοήτων καθησυχασμῶν.

4. Ἀνόητοι καθησυχασμοί

α) Τά προδρομικά ὄργανα τοῦ ἀντιχρίστου, τὰ ὁποῖα δέν ἀποκλείεται νά εἶναι καί μιτροφόρα, δια-

δίδουν καί μάλιστα ἀπό τηλεοπτικά δελτία καί ἐντυπα «ὅτι δέν πρέπει νά γίνεται λόγος περὶ ἀντιχρίστου, ταυτοτήτων κλπ. ἀλλά περὶ Χριστοῦ!». Τό ἐπιχείρημα αὐτό εἶναι παλαιόν καί σκόπιμον, θέλουν νά μείνῃ κληρὸς καί λαὸς ἀνενημέρωτος ὅχι ὅτι τοὺς ἐνδιαφέρει ὁ Χριστός!! Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἰς τήν ὁμιλίαν του πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας (τόμος 31 σελίς 77 ἔκδ. Γρηγ. Παλαμά) λέγει: «Ποιοῦμεν δέ τοῦτο οὐκ ἐπειδὴ ἡδὺς ἡμῖν ὁ περὶ τοῦ διαβόλου λόγος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀσφαλὴς ἡμῖν ὁ περὶ τούτου διδασκαλία, ἐχθρὸς γάρ ἐστὶ καί πολέμιος, μεγάλη δέ ἀσφάλεια τὰ τῶν ἐχθρῶν εἶδέναι σαφῶς» ἐρμηνεύομεν καί τό κάμνομεν λέγει αὐτό ὅχι διότι ὁ λόγος διά τόν διάβολον μᾶς εἶναι εὐχάριστος, ἀλλά ἐπειδὴ εἶναι εἰς ἡμᾶς ἀσφαλὴς ἐφόδιον ἢ διδασκαλία περὶ αὐτοῦ, διότι ὁ διάβολος εἶναι ἐχθρὸς καί πολέμιος. Καί εἶναι μεγάλη ἀσφάλεια νά γνωρίζῃ κανεὶς σαφῶς τὰ πράγματα τῶν ἐχθρῶν. Ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς προτείνω ὅτι πρέπει ὅλα τὰ κείμενα τῶν ἁγίων πατέρων, περὶ συντελείας, καί ἀντιχρίστου, εἶναι ἀνάγκη νά κυκλοφορήσουν διά νά ἐνημερωθῇ κληρὸς καί λαὸς περὶ τοῦ πλάνου καὶ εἰ δυνατόν εἰς ἐνιαῖον φυλλάδιον Ἱεραποστολικῶς. Φρονοῦμεν ὅτι τό ἀνόητον ἐπιχείρημα τῶν ἀνοήτων προκηρύκων τοῦ πλάνου δέν ἔχει ἀνάγκη προσθέτου σχολίου ἀφοῦ ὁ Χρυσόστομος τήν γλώτταν Ἰωάννης λίαν εὐστόχως ἀναιρεῖ.

β) Ἐτερον ἀνοητότερον τοῦ πρώτου καθησυχασματος κήρυγμα «ἐπισκόπου» λέγουσιν οἱ ἀνόητοι «δέν πειράζει τό 666, δέν εἶναι τίποτα, τήν ταυτότητα πρέπει νά τήν πάρωμεν». Φρονοῦμεν ὅτι ὅποιος κηρύττει τοιαῦτα ψυχοβλαβῆ κηρύγματα δέν ἀπέχει πολύ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀντιχρίστους ὅπου προετοιμάζουν τήν ἔλευσιν τοῦ ἀντιχρίστου. Λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ὅτι ὅπως ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἦτο ἀνάμεσα εἰς τοὺς προπάτορας καί πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς σταυρικῆς θυσίας καί ἐνηργεῖτο καί εἰς αὐτοὺς τό μυστήριόν του, οὕτω καί τὰ σύμβολα τοῦ ἀντιχρίστου καί πρὸ τῆς αὐτοῦ ἐλεύσεως ἐνεργοῦν τό μυστήριόν του. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος εἰς τήν Ἱεράν Ἀποκάλυψιν στὰ κεφ. 13-17 λέγει ὅτι ὁ πλάνος θέλει ἀπαγορεύσει τήν ἐξουσίαν τοῦ ἀγοράζειν καί πωλεῖν εἰς ἐκείνους πού δέν θά ἔχουν τό χάραγμα τοῦ θηρίου, ἢ τό ὄνομα αὐτοῦ, ἢ τόν ἀριθμὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ 666.

Ἡ ταυτότης τοῦ νόμου 1599/86 ὥς προαπεδείχθη ἐθέσπισε τόν ΕΚΑΜ συμπλεκτικῶς μέ τόν ἀριθμὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ θηρίου 666 καί ἀνευ αὐτῆς οὐ-

δείξ δύναται νά συναλλάσσεται ἤτοι νά συνάπτει πάσης φύσεως συμβάσεις μέ τό δημόσιον πολύ δέ περισσότερο εἰς τās κοινωνικάς συναλλαγάς τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως καί οἱ καθουχασταί κηρύττουσι ὅτι δέν εἶναι τίποτα!! καί ἐδῶ θεωροῦμεν περιττά τά σχόλια - τά πράγματα κράζουν μόνα τους.

γ) Ἄλλο πονηρότατον τῶν δύο κηρυγμάτων εἶναι τό ἀκόλουθον: «Δέν βλέπετε τά πλήθη πῶς μένουν σταθερά καί μόνον μία ὁμάς παλαιοημερολογιτῶν δημιουργεῖ πανικόν γιά τις ταυτότητες καί τό 666;». Εἰς αὐτόν καί τούς ὁμοίους αὐτῶν ὅπου κομπάζουν εἰς τά πλήθη ἀπαντά λιαν ἀποστομολογῶς ὁ Δοσίθεος Ἱεροσολύμων βιβλ. Ι κεφάλαιο ΙΒ' «οὕτω τῶν ἀμαρτανούντων τό πλήθος οὐ γεννᾷ τῷ ἀμαρτήσαντι βοήθειαν, τοιοῦτον οὖν λέγεται ἐσεσθαι καί τόν καιρόν τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ πᾶσα ἡ γῆ ἀκολουθήσει ἐκτός ὀλίγων τινῶν, ὧν τά ὀνόματα ἐγράφη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡ δέ ἐξουσία τοῦ πραγματεύεσθαι κοινῶς ἀπαγορεύεται πᾶσι τοῖς μή ἔχουσι τόν χαρακτήρα τοῦ θηρίου, ἡ τό ὄνομα, ἡ τόν ἀριθμόν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ». Εὐχομαι ὁ Πανάγιος Θεός νά εὐδοκήσῃ νά καταταχθοῦμεν μέ τούς ὀλίγους. Γένοιτο ἀμήν.

δ) Τά γελοιοδέστερα κηρύγματα τά ὁποῖα περιφέρονται εὐρέως καί μάλιστα ἀπό χεῖλη ἐνίων «κληρικῶν» «Ἐγώ θά δεχθῶ τό σφράγισμα στό κεφάλι μέ τό 666 καί θά κάνω ἓνα σταυρό, θά πάρω καί τήν ταυτότητα μέ τό 666 καί τόν ΕΚΑΜ, ἀλλά θά ἔχω τόν Χριστόν μέσα μου». Ἔτερος «Τό 666 δέν σημαίνει τίποτα. Σημασίαν ἔχει ἡ ἐνδόμυχος ἀπόφασις κάθε πιστοῦ ἂν θά μένει πιστός στόν Χριστό ἢ ὄχι. Ἀλλά μόνον ἂν αὐτό ἐξήρτατο ἀπό τό 666 ἢ ἀπό τίς ταυτότητες». Ἄλλος «σοφότερος» «τό 666 δέν σκοτώνει μή φοβᾶσθε γιά τόν ἀριθμόν, πάρτε τήν ταυτότητα νά κάνετε τήν δουλειά σας καί μήν ἀκοῦτε τούς «παλιοημερολογίτες». Καταπαύομεν τήν ἀναφορά μας εἰς τά ἀνόητα καθουχάσματα ἀπαντώντας εἰς ἐκείνους τούς πεπλανημένους οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἐφ' ὅσον ἐνδομύχως θά ἔχουν τόν Χριστό παίρνουν καί τήν ταυτότητα καί δέχονται τό χάραγμα. Ἡ πλάνη τῶν εἶναι φανερωτάτη πλὴν ἐπειδὴ πολλοί εἰς τήν πλάνην αὐτήν περιέπεσον εἶναι ἀνάγκη διά τούς καλοπροαίρετους νά ἀναφέρωμεν ὅτι ὁ Χριστός εἰς κακότεχνον ψυχὴν δέν κατοικεῖ, ἀλλά εἰς ψυχὴν ὅπου ἐργάζεται τās ἐντολάς του. Ἐάν καταφρονῇ τοιαύτην μεγάλην ἐντολήν τοῦ χαράγματος καί συγκαταβάσεως νά πάρῃ τήν ταυτότητα διά νά μή στερηθεῖ τῆς ἐξουσίας τοῦ πραγματεύεσθαι πῶς θά μένει ὁ Χριστός μέσα του;

Δέν ἀναφέρομαι εἰς τούς «λιβελοφόρους» τούς ὁποίους ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τούς ἐθεώρησεν ἀποστάτας καί πεπτωκότας οὔτε εἰς τό θαῦμα τῶν

κολλύβων οὔτε εἰς ἄλλα παραπλήσια. Θά ἀρκεσθῶ εἰς τρία ἱστορικά πατερικά τῆς Ἐκκλησίας παραδείγματα εἰς τά ὁποῖα ἡλίου φαεινότερον ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Χριστός δέν παραμένει εἰς ψυχὴν ἀμαρτωλὴν καί ἀμετανόητον, πολύ δέ περισσότερο εἰς ψυχὴν ἐκουσίου ἀρνητοῦ ὡς εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ χαράγματος καί τῆς παραλαβῆς τῆς σατανικῆς ταυτότητος τοῦ νόμου 1599/86.

α) Ἀναφέρεται εἰς τόν βίον τοῦ ἁγίου Παΐσιου (Συναξαριστὴς Ἰουνίου 19, Βίκτωρος σελ. 267) ὅτι μαθητὴς τίς τοῦ ἁγίου Παΐσιου συνεπορεύετο μετὰ τινός Ἑβραίου. Ὁ Ἑβραῖος γνωρίσας τήν ἀπλότητα τοῦ μοναχοῦ εἶπεν εἰς αὐτόν: «ὦ μοναχέ, διατί πιστεύετε εἰς τόν Ἑσταυρωμένον ἀπλῶς καί ὡς ἐτυχεν, ἐνῶ αὐτός δέν εἶναι ὁ προσδοκόμενος Μεσσίας; διότι ἄλλος εἶναι ἐκεῖνος καί ὄχι αὐτός εἰς τόν ὁποῖον πιστεύετε οἱ Χριστιανοί». Ὁ μοναχὸς ἀπὸ τήν ἀκακίαν καί τήν ἀπλότητα του εἶπεν «ἴσως νά εἶναι ἔτσι, καθὼς σύ λέγεις» καί παρ' εὐθύς, ἀλλοίμονον διὰ τήν συμφορὰν τήν ὁποίαν ἐπαθεν ὁ δυστυχής! ἐξέπεσεν ἀπὸ τήν χάριν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, καθὼς θέλει γίνεαι φανερόν ἀπὸ τά ἀκόλουθα διότι ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τήν ἔρημον καί τον εἶδεν ὁ Θεῖος Παῖσιος, δέν τόν ἐδέχετο παντελῶς, οὔτε κἀν νά τόν εἶδῃ ἤθελεν οὐδέ νά πλησιάσῃ εἰς αὐτόν καί νά συνομιλήσῃ μαζί του, ἀλλὰ τόν ἀπεστρέφετο καί μετ' ὀλίγον εἰς τήν ἐπιμονὴν τοῦ μαθητοῦ του ὁ Γέρων εἶπε «ποῖος εἶσαι ἐσύ ἄνθρωπε, διότι δέν σέ γνωρίζω» καί ὁ μαθητὴς «καί ποῖον ἀσυνήθιστον πρᾶγμα εἶδες, ὦ πάτερ εἰς ἐμέ διὰ τό ὁποῖον δέν μέ γνωρίζεις; Δέν εἶμαι ἐγὼ ὁ δεῖνα μαθητὴς σου;» ὁ Γέρων εἶπεν «ἐκεῖνος ὁ μαθητὴς μου ἦτο Χριστιανός καί εἶχε βάπτισμα, ἐνῶ σύ δέν εἶσαι τοιοῦτος ἐάν εἶσαι ἐκεῖνος ὁ μαθητὴς μου, γνώριζε ὅτι τό βάπτισμα καί τά σημεῖα τῶν Χριστιανῶν ἐφυγον ἀπὸ σέ εἶπέ μου τί σου συνέβη καί τί ἐπαθες εἰς τόν δρόμον;» Ὁδυρόμενος ἐκεῖνος ἔλεγε: «δέν ἐπαθον τίποτα πάτερ» ὁ δέ Γέρων λέγει «ὑπάγε τέκνον μου μακράν ἀπὸ ἐμέ διότι δέν ὑποφέρω νά ἀκούω ὁμιλίαν ἀνθρώπου, ὅστις ἀρνήθηκε τόν Χριστόν» ὁ μαθητὴς συνελθὼν ἐξιστόρησεν εἰς τόν γέροντα τήν ὁμιλίαν μέ τόν Ἑβραῖο, καί ὁ γέρων εἶπεν πρὸς αὐτόν «ἄθλιε, ποῖον ἄλλο εἶναι χειρότερον καί αἰσχρότερον ἀπὸ αὐτό, τό ὁποῖον εἶπες; μέ τό ὁποῖον καί τόν Χριστόν ἠρνήθης καί τό ἅγιον Βάπτισμα ἐξεδύθης, ταλαίπωρε;» καί τά ἐξῆς δηλωτικά τῆς μετανοίας καί πληροφορίας τοῦ ἁγίου Παΐσιου περί συγχωρήσεως καί ἀξιώσεως τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Τό ἀκούσιον αὐτό πάθημα τοῦ ἀπλοῦ καί ἀκάκου μαθητοῦ συγκρίνεται μέ τήν ἐκούσιον ἄρνησιν τῶν πεπλανημένων ὅπου διδά-

σκουσι ότι θά ἔχωσι τόν Χριστόν μέσα τους καί τό σώμα των καί τά ρούχα ἤ τά ράσα των! θά εἶναι κατάστικτα ἀπό τό χάραγμα καί τόν ἀριθμόν τοῦ θηρίου 666! Φρίττομεν καί μόνον εἰς τό ἄκουσμα τοιούτων βλασφημιῶν.

β) Εἰς τόν συναξαριστήν τοῦ μηνός Φεβρουαρίου σελίς 255 ἐξιστορεῖται λεπτομερῶς ἡ δραματική πτώσις τοῦ Σαπρίκιου. Ὁ ἱερεὺς Σαπρίκιος μετὰ τοῦ Νικηφόρου εἶχον φιλίαν μεγάλην, ἡμέραν τινά ἦλθον εἰς ἔχθραν ἀδιάλλακτον. Συνελήφθη ὑπό τοῦ ἡγεμόνος ὁ Σαπρίκιος καί πολλά ἐβασανίσθη διὰ νά ἀρνηθῇ τόν Χριστόν ἀλλά δέν ἐπείσθη. Τέλος παρεδόθη εἰς τούς δημίους διὰ νά τόν ἐκτελέσουν. Ὁ καλός Νικηφόρος πρόστρεξεν διὰ νά συμφιλωθοῦν ἀλλά ὁ Σαπρίκιος ἦτο ἀδιάλλακτος δέν ἔστεργεν εἰς τήν συγχώρησιν. «Τί κόπτεσαι ἀσκόπως καί ὁδύρεσαι ζητῶν ἀπό τοιῦτον κακοποιόν συγχώρησιν; Ἡμεῖς ὑπάγομεν νά τόν θανατώσωμεν καί σύ δέεσαι καί ζητεῖς συγχώρησιν ἀπό ἑναν ὑπεύθυνον;» Αὐτά ἔλεγον οἱ δήμιοι εἰς τόν Νικηφόρον. Αὐτός μέ περισσότερα δάκρυα ἐδέετο, ἀλλά ὁ Σαπρίκιος μέ θυμόν τόν ἐξέπεμπεν. Διὰ τήν ἀδιαλλαξίαν του αὐτήν ἐγκαταλείφθη ἀπό τόν Θεόν «ὅταν ἔκλινε τό γόνατόν καί ἔμελλόν νά χορεύσουν οἱ Ἄγγελοι εἰς ὀλίγον διάστημα, τότε ἦλθεν εἰς αὐτόν τόν ἀσύνετον, διὰ τό σκότος τῆς μνησικακίας αὐτοῦ, μία λήθη καί ἄνοια καί δέν ἐνεθυμεῖτο τήν αἰτίαν, ἀλλά ἡρώτα τούς δημίους, διὰ τί ἤθελον νά τόν θανατώσουν. Οἷτινες ἀπεκρίθησαν, πρὸς αὐτόν διότι κατεφρόνησε τά βασιλικά προστάγματα καί δέν ἤθελε νά προσκυνήσει τά εἰδῶλα». Τότε ὁ τῆς μνησικακίας ἐργάτης ἔπεσε πτώμα! Ἀρνεῖται τόν Δεσπότην Χριστόν - ὁ ἄχρηστος, καί γίνεται τῶν δαιμόνων αἰχμάλωτος, ὁ δέ Νικηφόρος ἀντ' αὐτοῦ τό μαρτυρικόν στέφανον ἀκόπως ἐδέξατο. Τί εἶπωμεν; Δι' ἓν πάθος ὁ Δεσπότης Χριστός, ἐγκατέλειψεν τόν δι' Αὐτόν πολλά βασανισθέντα καί οἱ πεπλανημένοι διακηρύττουσι εἰς βεβορβορωμένην κοινωνίαν νά μήν φοβούνται τόν ἀντίχριστον καί τά σύμβολά του ἀρκεῖ νά ἔχουν «ἐνδομύχως τόν Χριστόν»!! Βαβαί τῆς τυφλώσεως!!

Παρακαλοῦμεν ἀνεχθῆτε ἀκόμη ὀλίγον καί τήν ἐξιτόρησιν τοῦ τρίτου συγκλονιστικοῦ στοιχείου δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Χριστός δέν κατοικεῖ εἰς κακότεχνους ἐξ ἁμαρτιῶν ψυχάς διὰ νά ἔλθω εἰς τό κεφάλαιον τοῦ προβληματισμοῦ καί νά τελειώσωμεν, ἐπειδὴ πολύ σᾶς ἐκουράσαμεν.

γ) Εἰς τήν Ἀποστολικήν Σαγήνην σελίς 124-125 ἀναφέρεται λεπτομερῶς τό ἱστορικόν τῆς τραγικῆς πτώσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ἡμεῖς χάριν συντομίας ἐλευθέρως θά μεταφέρωμεν εἰς ὑμᾶς τά ἀπαραίτητα στοιχεῖα, ὁ βουλόμενος ἂς

ἀναγνώσῃ πλατύτερον τάς ὡς ἀνω σελίδας. Ἰουλιανός ὁ Παραβάτης μεταβᾶς εἰς Ἀντιόχεια ἠθέλησε νά μονάσῃ. Ἐκουρεύθη ἀπό τόν ἅγιον Μελέτιον τόν ὁμολογητή, καί ἐχειροτονήθη ἀναγνώστης. Μεταμεληθεὶς ὁ ψευδοκαλόγηρος ἔτρεξεν εἰς ἓναν ναόν τῶν εἰδῶλων καί ἐζήτη νά μάθῃ ἂν θά βασιλεύσει (ἦτο ἀνεψιός τοῦ Μεγ. Κωνσταντίνου). Ὁ μάγος τοῦ λέγει θά σοῦ εἴπουν οἱ διδάσκαλοί μου δαίμονες μόνον ὡς Χριστιανός πρόσεχε νά μήν κάνεις τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, διότι οὗτοι οἱ διδάσκαλοί μου πολύ τό μισοῦν καί τό βδελύσσονται καί εὐθύς ὅπου τό ἴδωσι, δέν στέκονται ἀλλά γίνονται ἄφαντοι. Ὑπεσχέθη ὁ Ἰουλιανός καί ἐπήγαν εἰς τόν ναόν. Κράζει ὁ μάντης τούς δαίμονας καί παρ' εὐθύς πληθος ἀπειρον μαύροι καί ἀποτρόπαιοι εἰς τήν θέαν προσήλθον. Ὁ παραβάτης Ἰουλιανός τρομάξας ἐποίησεν τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ καί οἱ δαίμονες ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐγίναν ἄφαντοι καί οὕτω ἔφυγε ἄπρακτος. Μετά καιρόν πάλιν ἐπέστρεψεν, ὁ μάντης, αὐτή τήν φορά ἤθελε νά ρίψῃ τόν Ἰουλιανόν εἰς θανάσιμον ἁμαρτίαν τοῦ φόνου διὰ νά μήν ἐνεργεῖ ἡ δύναμις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Λέγει λοιπόν εἰς τόν λυσσασμένον ἀπό φιλοδοξίαν Ἰουλιανόν, θά σοῦ εἴπω ἂν μου φέρεις ἓνα κομμάτι συκῶτι ἀπό νεοσκοτωμένον νέον μέ τάς χεῖρας σου. Ὁ ἄφρων ἔτρεξε σφάζει ἐλεεινῶς ἓνα δοῦλον καί παίρνει τό συκῶτι καί πῆγε εἰς τόν μάγον. Παρευθὺς ὁ μάγος καλεῖ τούς δαίμονας. Καί οἱ δαίμονες μέ τήν νέαν κλήσιν ἐπαρουσιάσθησαν. Τρομάζει καί πάλι ὁ Ἰουλιανός κάμνει τόν σταυρό του, ἀλλά τίποτε οἱ δαίμονες δέν φοβούνται. «Το ντουφέκι εἶναι ἄδειο ἅς τό σηκώνει ἐκεῖνος κατ' ἐπάνω των ὅσας φορές καί ἂν θέλῃ». Ἡ χάρις τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἀνεχώρησεν ἀπό τόν θανασίμως καί ἀμετανοήτως ἁμαρτήσαντα Ἰουλιανόν τόν Παραβάτην. Καί θά παραμείνῃ ὁ Χριστός εἰς τούς ἀρνητάς. Διότι ἂν ἡ ἀποδοχή τοῦ χαράγματος καί τῆς σταυρικής ταυτότητος τοῦ νόμου 1599/86 δέν εἶναι ἀρνήσις τότε τί ἄλλο εἶναι ἀρνήσις τοῦ Χριστοῦ; Μὴν ἀπατώμεθα, Χριστός μέσα, καί σύμβολα τοῦ ἀντιχρίστου ἔξω, μόνον παράφρονες φαντάζονται. Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ οὐδέν κατ' ὄναρ!

Καί ἐδῶ κρίνομεν ἀναγκαίαν τήν παράλειψιν τῶν σχολίων διὰ νά μήν μειώσωμεν τῶν ἱερῶν κειμένων τήν ἀδιάψευστον πιστότητα καί ἐνέργειαν εἰς τάς καλοπροαιρέτους ψυχάς.

5. Ἀναγκαῖοι προβληματισμοὶ τῶν Ὁρθοδόξων.

Δρόμος ἀπάτητος, πέλαγος ἀπλευστον, ἰστορία ἀγραφος, πείρα ἀγνωστος εἶναι τῆς παρούσης παραγράφου τό κεφάλαιον.

Ὅπως συμβαίνει μέ τήν αὐγήν μιᾶς χειμωνιάτικης ἡμέρας, ἡ ὁποία εἶναι σκοτεινή παγερή καί μελαγχολική, προμηνύουσα τρόπον τινά τῆς ἡμέρας τήν ἀγριότητα, οὕτω πρέπει νά φαντασθῶμεν καί τούς παρόντας καιρούς οἱ ὁποῖοι ὁπωσδήποτε εἶναι προάγγελοι τῶν φοβερῶν ἐσχατολογικῶν καιρῶν, διά τούς ὁποίους καιρούς ὅλοι οἱ ἅγιοι προσήυχοντο νά μήν ἐπισυμβοῦν στό διάστημα τῆς ζωῆς των, μέ τρόπον δέ καί ἀγωνίαν προφητικῶς περιέγραφον τά μέλλοντα γεγονότα τῶν καιρῶν ἐκείνων. Ἀνέγνωσα τούς λόγους τῶν ἁγίων Ἱερολύτου πάπα Ρώμης, Ἐφραίμ του Σύρου καθῶς καί τό περί ἀντιχρίστου εἰς τήν διόπτραν τοῦ λογιότατου Φιλίππου καί κατελήφθην ὑπό φόβου καί ἀγωνίας διά τούς παρόντας καιρούς, διότι ὁπως προανέφερον, τῆς ἡμέρας προάγγελος ἡ αὐγή. Αὐτοπαρηγορούμαι, διότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος εὐηγγελίσθη «τήν μεγάλην θλίψιν οἷα οὐ γέγονε ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν» εἶπεν «διά τούς ἐκλεκτούς κολοβηθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι». Βέβαια ἐκλεκτός δέν εἶμαι, ἀλλά εὐχομαι νά μέ βοηθήσει ὁ Κύριος μέ τās εὐχάς ὅλων ὑμῶν νά εὕρω τόν δρόμον τῶν ἐκλεκτῶν. Αὐτά ἀναλογιζόμενος, τί προβληματισμούς θά ἔχω; Πάντως στοχαστικῶς μέ τās εὐχάς σας ὀλίγα τινά καί περί τοῦ κεφαλαίου τούτου θέλομεν εἶπει.

Ὅπως προαπεδείχθη ἡ νέα σατανική ταυτότητος τοῦ νόμου 1599/86, εἰς τούς κατόχους ἐξασφαλίζει τήν ἐξουσίαν τῆς συναλλαγῆς μέ τήν δημόσιαν διοίκησιν, εἶναι δέ τεχνολογικῶς προσηρμοσμένη κατά τήν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν κατά τοιοῦτον τρόπον ὥστε σταδιακά νά ἀντικαταστήσει τά πάντα, ἀκόμη καί τās δοσοληψίας εἰς τήν ἀχρήματον ἀγοράν,, ἐπομένως οὔτε εἰς τήν σκέψιν τῶν Ὁρθοδόξων πρέπει νά ἐρχεται, ὅχι ἡ ἀπόκτησις, ἀλλ' οὐδέ ἡ διαδικασία ἀποκτήσεως. Αὐτόματα ἀναφύονται καί εἰδικότερον μετά τήν ἐκπνοήν τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεως τῆς, ὀρθοῦνται τά προβλήματα τῆς ἀπομονώσεως τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ. Τά προβλήματα αὐτά καί μόνον νά τά φαντασθῶμεν μένομεν κατάπληκτοι. Ἐδῶ ἀπολύσεις μισθοσυντηρητῶν ἐκεῖ διακοπές σπουδῶν, ἀλλοῦ φιλονικίας καί ἐχθραὶ ἐκ τῆς διαστάσεως τῶν γνωμῶν, ἐκεῖθεν παιδιὰ ἀπείθαρχα ἐκλεκτῶν γονέων εἰς τούς δρόμους, παρέκει ἀκίνητοποιήσεις καί γενικῶς μία πλήρης ἀνατροπὴ τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Τά προβλήματα λοιπόν τά ὁποία θά παρουσιασθοῦν διά τούς ἐκλεκτούς, εἶναι ἀπειρα, ὅμως δύνανται νά συνοψισθοῦν εἰς δύο κατηγορίας, εἰς ἀτομικά καί εἰς γενικά. Καί διά τά ἀτομικά τά ὁποία δύναται νά εἶναι ἀπόλυσις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, διακοπὴ ἐγγάμου συμβιώσεως, ἀποστασία τέκνων, συντάξεως διακοπὴ, ἑλλειψις τροφίμων καί ὅτι ἄλλο δύναται

τίς νά φανταστεῖ, κάθε ἓνας ἀπὸ τώρα, μιά καί ὁ ἅγιος Θεός προνοεῖ καί παρατείνεται ἡ προθεσμία ἐκδόσεως καλεῖται νά διευθετησεῖ ἀνθρωπίνως. Πῶς; Λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ Ἰώβ ἦτο ἀνθρώπος ὅπως καί ἡμεῖς, ὅμως ἐκεῖνος ἐδοκίμασε τόσας συμφορὰς ἀγογγύστως μέ καρτερίαν καί μάλιστα τήν ἐποχὴν τῆς σκιάς καί ὅχι τῆς χάριτος, καί ἡμεῖς μέ τόσους προφήτας μέ τόσα παραδείγματα, μέ τόσους διδασκάλους καί τί λέγω μέτοχοι τῆς χάριτος καί δέν μπορούμε νά ὑποφέρωμεν μίαν ἀπὸ τās πληγὰς αὐτοῦ; τίνος ἔνεκεν; Ἐρωτᾷ ὁ ἅγιος καί ἀπαντᾷ. Ἐλλεῖπει εἰς ἡμᾶς ἡ προσοχή εἰς τήν ζωὴν καί ἡ προετοιμασίαν. Ἐκεῖνος ὁ τρισόλβιος ἦτο ἀμεμπτος ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καί σέ ὄλην του τήν ζωὴν προητοίμαζε οὕτω τόν ἑαυτόν του: Ἰώβ ἔχεις πολλά ὑποστατικά, ἐάν αἰφνης τά στερηθεῖς τί θά κάνεις; φιλοσοφῶν ἀπαντοῦσε στόν ἑαυτόν του: ὁ Θεός μοῦ τά ἔδωσε ὁ Θεός ἄς τά πάρῃ. Μέ αὐτό τό σκεπτικόν ἐφιλοσόφει τήν στέρησιν τῶν τέκνων, τήν ἀπώλειαν τῶν φίλων, τῶν ὑπηρετῶν, τῆς ὑγείας κλπ. ὅτε δέ ἐδοκίμασθη δέν ἐγόγγυσε, οὔτε ἐκουράσθη νά βγάλῃ τήν ἀπόφασιν, ἀλλά μέ τήν ἀγγελίαν τῆς συμφορᾶς ἠκολούθη ἡ φιλοσοφημένη ἀπαντήσις: ὁ Θεός τά ἔδωκεν ὁ Θεός τά ἀφήρσεν. Μέ αὐτό τό σκεπτικόν πρέπει ἓνας ἕκαστος ἀπὸ ἡμᾶς μέ καθάραν ζωὴν καί μέ Ἀβραμιαίαν πίστιν νά προετοιμασθῇ διά νά ἀντιμετωπίσει τά προβλήματα τοῦ τά ὁποία εἶναι ὅλως διόλου ἀτομικά. Ἐπὶ παραδείγματι εἶναι ἓνας μισθοσυντηρητὸς εἰς τήν πόλιν καί θέλει νά συνταχθῇ μέ τόν Χριστόν καί ὅχι μέ τόν Σατανᾶ, ἀπὸ σήμερον πρέπει νά εἰπῇ εἰς τόν ἑαυτόν του τί θά κάνω χωρίς μισθόν; Πῶς θά οἰκονομήσω ἀνθρωπίνως τά πράγματα; καί ὁ ἅγιος Θεός θά φωτίσει νά εὕρεθεῖ ἡ λύσις.

Ἄλλος ἀντιμετωπίζει πρόβλημα ἀπειθαρχίας συζύγου ἢ τέκνων, θά φροντίσει ὅλο αὐτό τό χρονικὸ διάστημα μέ προσευχὴν καί μέ ὅτι ἄλλον τρόπον νομίση, νά φέρεῖ εἰς ὁμοφωνίαν τήν οἰκογένειαν.

Ἄλλος θλίβεται διά τήν διακοπὴν τῶν σπουδῶν, νά προετοιμασθῇ οὕτως ὥστε ὅταν τοῦ ζητηθεῖ ταυτότης δι' ἐγγραφάς κλπ. νά εἰπῇ στεντορειῶς Χριστόν καί σπουδὰς; Ὁχι.

Ἐκτός τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν προβλημάτων, τά ὁποία ὅπως εἶπομεν εὐκόλως δυνάμεθα μέ μίαν ἀνθρώπινον προετοιμασίαν, προστιθεμένης καί τῆς θείας χάριτος νά τά ἀντιμετωπίσωμεν μέ Ἀβραμιαίαν πίστιν, καί μέ Ἰώβιον καρτερίαν, ἔχομεν καί τά γενικά. Εἰς τά γενικά φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νά καταταχθοῦν τά ποιμαντικά καθήκοντά τῆς Ἀγίας

καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἡ ὁποία ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ συνεργομένη πρέπει νά ἐτοιμασθῇ καί νά μελετήσῃ τό ὅλον θέμα ἵνα μή εὗρεθῇ ἀνέτοιμος καί παρατηρηθοῦν συγχίσεις ἐκ τῆς ὁπωσδήποτε διασαλευθε-
σομένης ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἐκ τῆς πτώσεως ἢ καί ἀναστάσεως ἀδελφῶν καί τέκνων διότι καί πτώσεις θά ἐπακολουθήσουν καί ἀναστάσεις θά παρατηρηθοῦν. (Τό θέμα διεπραγματεύθην ἀπό καθαρώς πνευματικῆς σκοπιᾶς).

Ἀναδημοσιεύομεν αὐτούσιον τό ἄρθρον «Ο ΑΓ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ» τό ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τήν Φ.Ο. ἄρ. φύλ. 835, Αὐγ. - Σεπ/βρίου 1990. Τό ἄρθρον τοῦτο σύντομον καί ἐμπεριστατωμένον ὡς ἀναγνωσθεῖ ἀπό τούς ἀναγνώστας γιά τήν μεγάλην εὐλογίαν πού χορηγεῖ ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος.

ΑΓΙΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγ. Φθιώτιδος καί θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου ἡ ὁποία συμπίπτει μέ τά ἐννεάμερα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἡ στήλη αὕτη ἀναφέρεται εἰς τόν ἁγ. Καλλνίκον Πατριάρχη-
ν Κων/πόλεως ὁ ὁποῖος ἤκμασε τόν 7ον μ.Χ. αἰῶνα. Δι' ἡμᾶς τούς Γ.Ο.Χ. οἱ ὁποῖοι κρατοῦμε σθεναρώς τās παραδόσεις ὡς ἱεράν παρακαταθήκην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀδύνατον νά μήν χαράξωμεν καί ὀλίγα δι' αὐτήν τήν ἁγίαν καί ἡρωικήν μορφήν ἡ ὁποία ἐζησεν κατά τήν ἐποχήν τοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πινότμητου. Κατ' ἐντολήν τοῦ Βασιλέως ἐτυφλώθη καί ἐξωρίσθη εἰς τήν Ρώμην. Ἐκεῖ «ἐντοχισθεῖς» παρέμεινεν ζῶν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας. Ἐπέζησε δέ ὀλίγας ἡμέρας παραδῶσας τήν ψυχὴν του εἰς τās χεῖρας τοῦ Κυρίου.

Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὁ ἁγ. Καλλνίκος κατά τās ἡμέρας τῆς Πατριαρχείας του ὡχλεῖτο συνεχῶς ἀπό τόν Βασιλέα ὅστις παρακινούμενος παρά τοῦ δαίμονος προὔξενει εἰς τόν Ἅγιον φοβερὰ μαρτύρια. Κάποτε ἠξίωσεν ἀπό τόν Ἅγιον νά κατεδαφίσῃ Ναόν διὰ τῶν προσευχῶν του. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἀγίου ἦτο εἰς τόν Ρινότμητον «Μή εἶναι εὐχή ἐπὶ καθαιρέσει Ναοῦ ἀλλά μόνον ἐπεὶ οἰκοδομήσει». Ὅταν ὁ Ρινότμητος ἐξεδιώχθη ἀπό τό κράτος εἰς τήν Χερσῶνα κατάφερε διὰ τῶν πανουργιῶν του νά ἰδρῦσῃ καινούργια στρατιά χάρις εἰς τήν βοήθειαν τῶν Βουλγάρων, καί ἐπιστρέψας εἰς Κων/πολιν νικητὴς ἐβαψε τήν Πόλιν εἰς τό αἶμα. Τόν ἁγ. Καλλνίκον ἐθεώρησε ὡς «συνομήτην» ἐξ οὗ καί τό ἐπακολουθήσαν Μαρτύριον ἐν Ρώμῃ.

5. Αὐτά τά ψυχία τῆς ψυχικῆς μου τραπέζης παρέ-
θηκα, εὐχομαι νά εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα τά εὐλογημένα ψυχία ὅπου ἐτρέφετο ὁ Λάζαρος καί ὅλους νά μας δυναμώσουν νά μήν πάρωμεν τήν σατανικὴν ταυ-
τότητα τοῦ νόμου 1599/86 καί νά ἀντιμετωπίσωμεν μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τήν «ἀπομόνωσιν» τῶν προδρόμων τοῦ ἀντιχρίστου καί τήν μετοχήν μας μέ τόν Χριστόν. ΓΕΝΟΙΤΟ ΑΜΗΝ.

Ἐπαναδημοσιεύομεν τό ἄρθρον «ΑΓ. ΠΑΝΤΕΣ» τοῦ Ἀναγνώστου Νικολάου, διότι ἐνεκα τυπογραφικῆς ἀβλε-
ψίας παρεῖσε φῦσε παράγραφος μή ἔχουσα σχέσι μέ τό ἱερὸν κείμενον.

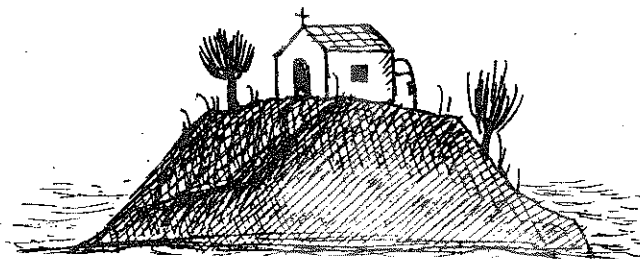
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀγίων Πάντων πού ἐφέτος ἐορτά-
σαμε τήν τριακοστὴν πρώτην Μαΐου Ο.Η. ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά σκε-
φθοῦμε ὅτι τά ἑκατομμύρια τῶν Ἀγίων ἐπωνύμων καί ἄνωνύμων ὅλο αὐτό τό πλῆθος τῶν Ἀγίων πού ἐμεῖς προσκυνοῦμε καί τούς παρακαλοῦμε νά μεσι-
τεύσουν πρὸς τόν Κύριον διὰ τήν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας.

Ὅλοι αὐτοὶ ἀδελφοί μου ὅταν εὕρισκοντο εἰς τήν ἐπίγειον ζωὴν εἶχον καί ἐκεῖνοι τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες ὡσάν καί ἐμᾶς. Ἀλλὰ ἔβαλαν ὡς πρῶτον σκοπὸ τῆς ζωῆς τῶν τῶν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τῶν. Καί μέ ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου τήν προσευ-
χὴν καί τήν νηστείαν, καί τηροῦντες ἀσαλεύτως τήν ὀρθόδοξον πίστιν καί ἀγωνιζόμενοι ἰσοβίως κατὰ τῶν διαφόρων δολοπλοκιῶν τοῦ ἀντικειμένου διαβόλου κατόρθωσαν νά κερδίσουν τήν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἔτσι ἀδελφοί μου καί ἐμεῖς ἔχοντας ὡς πρότυπα τῆς ζωῆς μας τούς Ἁγίους Πάντες, δυνάμεθα νά κερδίσουμε τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἀρκεῖ νά σκεφθοῦμε ὅτι ἡ παρούσα ζωὴ παρέρχεται γρήγορα ἐνῷ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δὲν τελειώνει ποτέ ἀλλὰ οὔτε καί ἡ κόλασις.

Ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ
Νικόλαος
(Ἀναγνώστης)

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

1. ΑΘΡΟΟΝ Ο ΚΡΙΤΗΣ ΕΠΕΛΕΥΣΕΤΑΙ

Ὡς βεβαίως γνωρίζετε, ἐκάστην ἡμέραν εἰς τὴν πρωϊνὴν μας προσευχὴν ἀναφέρομεν καὶ τὸ ἀνωτέρω σημείον ὅτι ὁ Κύριος ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, τὸ ὁποῖον εἰς ἀπλὴν γλώσσαν σημαίνει ὅτι σύντομα ὁ Κριτὴς θὰ εὐρίσκεται κοντά μας. Αὐτὸ τὸ σύντομα διαχρονικὰ εὐρίσκεται καὶ εἰς τὴν μνήμην μας καὶ διὰ τὴν ὀρθόδοξον πράξιν πάντοτε ὁ Κύριος μετὰ ἐγγύς τὰ ὁποῖα μᾶς λέγει αὐτός ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκτός τόπου καὶ χρόνου σαφῶς γνωρίζει ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα παντελῶς ἐτοιμοὶ διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῶμεν. Μὲ αὐτὸ τὸ χάλι τῆς ἡθικῆς ἐκλύσεως τοῦ κόσμου καλούμεθα ἐμεῖς οἱ ὁποῖοι εὐρισκόμεθα, ἐλέω Θεοῦ εἰς τὴν γνησιότητα τῆς ὀρθοδοξίας νὰ ἀναμένωμεν μετὰ φόβου καὶ τρόμου ὅτι ὁ Κύριος σύντομα θὰ μᾶς κρίνει. Λοιπὸν ἀδελφοί μου ἅς ὀπλισθῶμεν μὲ αὐτὴν τὴν ἔννοια διὰ νὰ σωθῶμεν, ἄλλως βαδίζομεν τὸν δρόμον τῆς καταστροφῆς.

2. ΑΙΜΑΣΣΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μὲ τὰ τελευταῖα φοβερά ἐπεισόδια τὰ ὁποῖα λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν ἡμεῖς οἱ Γνησίως εὐρισκόμενοι εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας ἅς δοῦμε μὲ ὀρθάνοικτα μάτια ὅτι αὐτὰ τὰ ὁποῖα ὑφίσταται ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἀκρισίας τῆς διὰ τὸν ἐμπαιγμὸν ἡμῶν τῶν Παλαισημερολογιτῶν καὶ πολλὰς φορές διὰ τὸν πόλεμον τὸν ὁποῖον ἐξασκεῖ ἐναντίον μας. Ὁλος ὁ κόσμος βλέπει τὰ διαδραματιζόμενα καὶ πιστοποιεῖ τὸ ὅτι ἐξέλειπε ἡ ἀγάπη ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς καὶ ὅτι καιρὸς εἶναι πιά νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὀρθόδοξον τροχίαν τῆς ἀμώμου πίστεώς μας ἐγκαταλείποντας τὴν ὀρθὴν καὶ ὀρθόδοξον γραμμὴν καὶ παράδοσιν τῶν γνησίων ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ἄς φροντίσουν νὰ μᾶς πλησιάσουν γιὰ νὰ ἔχουν ἀμέριστον τὴν εὐλογίαν τῆς ὀρθοδόξου ζωῆς καὶ πολιτείας, ἄλλως θὰ τραβᾶνε αὐτὰ πού ὑφίστανται, διότι Οἰκουμενισμός κ.λ.π. τὸν ὁποῖον ἐνεκολπώθησαν σημαίνει ψυχικὸν θάνατον.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ

Ὁ Λέων ὀρύεται καὶ ἀποπειράται διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάργησιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πιστεύομεν δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ὁ Θεὸς νὰ συμβεῖ, διότι ἐκτός τῆς μεγάλης ἐντολῆς τῆς δοθείσης παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Γένεσιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐργάζεται ἐξ ἡμέρας τὴν δὲ ἐβδόμην ἡμέραν νὰ ἀφιερύται εἰς τὸν Πλάστην, παράλληλα θὰ ἦτο καταστροφικὸν διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἐργαζομένων, διότι ἡ συνεχὴς ἐργασία χωρὶς τὴν Κυριακὴν ἀργίαν θὰ εἶχε φοβεράν ἐπίπτωσιν ἐπὶ τοῦ ὀρ-

γανισμοῦ. Ὁ ἐργαζόμενος, μηχανὴ πλέον, θὰ ἔχανε τουλάχιστον δέκα χρόνια ἀπὸ τὴν ζωὴν του.

4. ΟΙ ΚΡΥΠΤΟΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

Συμφώνως μὲ τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὸν χριστιανικὸν τύπον ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὰ Νότια μέρη τῆς Τουρκίας νὰ ἐξασκοῦν τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα πλέον τῶν 500.000. Κάποτε ἐγράψαμε γι' αὐτὴ τὴν περίπτωση ἀλλὰ ποτέ δὲν φανταζόμουν ὅτι ὁ ἀριθμὸς ἐφθανε αὐτὸ τὸ ὕψος. Θὰ πρέπει τὸ Ἑλλήν. Κράτος βάσει τῶν νόμων περὶ μειονοτήτων καὶ λοιπῶν προνομίων τῶν νὰ θέσῃ θέμα εἰς τὸ Ο.Η.Ε. περὶ ἐλευθέρας ἐξασκήσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων.

Ἐγράφη πῶς ἡ παροῦσα Ὑφυπουργὸς θὰ παίξει ρόλον διὰ τὴν ὑλοποίησιν αὐτῆς τῆς μειονοτικῆς προνομίας. Βέβαια ἐκ τῶν πραγμάτων εἶναι φυσικῶς δύσκολον καὶ ἀπίθανον, ἀλλὰ ὁ Κύριος, ὡς Παντοδύναμος ἅς κάνει τὸ θαῦμα Του.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ

Πανήγυρις Ἀγ. Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ φέτος τὴν 1ην Ἰουνίου ἡμέραν Δευτέρα ἐπανηγύρισε μεγαλοπρεπῶς ἡ Ἱερά Μονὴ τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου εἰς Κερατέαν Ἀττικῆς κατὰ τὴν εὐσημον ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου καὶ ἐπ' εὐκαιρία τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Ἀγ. Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ὁ ἐορτάζων ἱεράρχης Σεβ. κ. Ἰουστίνος πλαισιούμενος ὑπὸ τοῦ ἱεράρχου Σεβ. Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Στεφάνου καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχιμ. Ἀνθίμου Γερασίμου, Τιμοθέου καὶ Ἀκακίου, συμπροσευχομένου ἐν τῷ ἁγ. Βήματι τοῦ ἁγ. Πειραιῶς κ. Γερωντίου, προσέδωσαν τὴν δέουσαν αἴγλην ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ χοροῦ ἱεροψαλτῶν καὶ προσκυνητῶν.

Κατὰ τὸ κοινωνικὸν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ ἀρχιμ. π. Ἀνθιμος Καραμῆτρος ἐξάρας τὰ τῆς ζωῆς τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἰουστίνου ὅστις τὸν 1ον μ.Χ. αἰῶνα ἦταν μέγας Ἀπολογητὴς τοῦ χριστιανισμοῦ. Καὶ εἶναι σήμερ' Ὁ Ἅγιος καταπέλτης κατὰ τῶν φίλων τοῦ ὕλισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ψευδῶς ἠθέλαν καὶ θέλουν νὰ ἀνατρέψουν τὴν ὑπαρξίν τοῦ Ναζωραίου.

Ἐπηκολούθησεν νησιτίσιμος τράπεζα ἀγάπης εἰς ἣν παρεκάθησεν τὸ ἱερατεῖον καὶ ὅλον τὸ εὐλαβὲς χριστεπώνυμον πλήρωμα, ἡ ὁποία ἔλαβε χώρα εἰς τὴν εὐρύχωρον καὶ νέαν αἵθουσαν τῆς Ἱ. Μονῆς.

Μετὰ διάστημα δέκα ἡμερῶν ἐπραγματοποιήθη καὶ ἡ ἱερά πανήγυρις τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου, τὴν 12ην Ἰουνίου ἡμέρα Παρασκευή, μετὰ ἀρχιερέων καὶ ἱκανοῦ ἱερατείου.

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

Είς την φωτογραφία ή 'Ορθόδοξη 'Εκκλησιαστική Βυζαντινή Χορωδία ή όποία ιδρύθηκε από τόν Μιχαήλ Μακρή καί τούς μαθητάς του.

Η χορωδία του Μιχαήλ Μακρή επί ένδεκα συνεχή έτη έχει πραγματοποιήσει πολλές εμφανίσεις καί έχει συμμετάσχει σέ πολλές έκδηλώσεις, προσφάτως δέ όνομάστηκε 'Ορθόδοξη 'Εκκλησιαστική Βυζαντινή Χορωδία.

Ίδρυτές αúτης είναι ό Μιχαήλ Μακρής καί οί μαθηταί του. Σκοπός της είναι ή διάδοσις, ή διάσωσις καί ή μελέτη της γνησίας 'Εκκλησιαστικής βυζαντινής μουσικής, ή όποία έχει τάς πηγάς της εις τό Πατριαρχείον καί τό "Άγιον Όρος.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΚΡΗΣ

Γεννήθηκε εις την 'Αθήνα, αλλά ή καταγωγή του είναι από την Κων/πολι καί την Μικρά 'Ασία. Ό παππούς της μητέρας του π. Κωνστάντιος Βαφειάδης υπήρξε μουσικολογώτατος - καλλιφωνότατος καί οίκονόμος του Πατριαρχείου Κων/πόλεως, καθηγητής εις την Θεολογικήν Σχολήν της Χάλκης. Ό

θεός της 'Ιωάννης Βαφειάδης ήτο πρωτοψάλτης, μουσικοδιδάσκαλος εις την Κων/πολι καί κατόπιν εις την 'Αθήνα μέ πλούσιο μουσικό - συνθετικό έργο.

Ό Μιχαήλ Μακρής έσπούδασε Βυζαντινή μουσική εις τό 'Εθνικόν 'Ωδείον 'Αθηνών, από τό όποιον έλαβε τό πτυχίον καί τό δίπλωμα της Βυζαντινής Μουσικής τό 1979 καί τό 1981 αντίστοιχως μέ άριστα παμψηφεί. Συνεργάστηκε μέ την 'Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία σέ συναυλίες καί Φεστιβάλ εις την 'Ελλάδα καί τό έξωτερικό (Γερμανία - 'Αγγλία - Γαλλία - Πολωνία - Σερβία - 'Ιταλία καί άλλες).

Είναι πρωτοψάλτης, καθηγητής εις τό 'Εθνικόν 'Ωδείον 'Αθηνών καί εις την μέσσην 'Εκπαίδευσιν, ιδρυτής καί διευθυντής της 'Ορθόδοξης 'Εκκλησιαστικής Βυζαντινής Χορωδίας.

Τὴν πρώτη του χορωδία συνέστησε ὅταν ἦτο ἀκόμη μαθητὴς Λυκείου ἀπὸ συμμαθητὰς του. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατιωτικῆς του θητείας εἰς τὸ Πολεμικὸν Ναυτικόν, τοῦ ἐζητήθη ἀπὸ τὸ Γ.Ε.Ν., νὰ συστήσῃ Χορωδίαν ἀπὸ στρατευσίμους καὶ μονίμους, ἡ ὁποία καὶ ἐπραγματοποίησε πολλές καὶ ἐπιτυχεῖς ἐμφανίσεις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Κων/νου Καραμανλῆ, τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ Ἀ. Παπανδρέου, ὑπουργῶν, βουλευτῶν, ἀρχηγῶν Γ.Ε.Ε.Θ.Α., ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

Τὸ 1985 ἱδρύσε τὴν μαθητικὴν χορωδίαν τοῦ Γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ, ἡ ὁποία ἔδωσε πολλές συναυλίας μέ παραδοσιακὸ κυρίως ρεπερτόριο (ἀρχαία ἐλληνικὴ μουσικὴ - βυζαντινὴ μουσικὴ - δημοτικὸ τραγούδι, ἀλλὰ ἐρμήνευσε καὶ ἔργα σύγχρονων συνθετῶν ἐντεχνῆς ἐλληνικῆς λαϊκῆς μουσικῆς).

Διευθύνει ἐπίσης ἐπὶ ἑνδεκα συνεχῇ ἔτη τὴ Βυζαντινὴ Χορωδία του, σὲ συναυλίας καὶ θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις εἰς τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν ἐπαρχία.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΘΩΝΙΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟ ΠΕΥΚΟ

Τὴν Κυριακὴν Ἑ. Ματθαίου (5 Ἰουλίου) ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτου ἐώρτασε πανηγυρικῶς ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου εἰς Μεγάλον Πεύκο.

Κατ' αὐτὴν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Περαιῶς καὶ Σαλαμίνος κος Γερόντιος, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κου Καλλινίκου, Θεσσαλονίκης κου Εὐθυμίου, καὶ ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς σεβαστοῦ ἱερατείου καὶ ἱεροψαλτῶν Ἰωάννου Συμεωνίδου, Σταύρου Καραμήτσα καὶ Ἰωάννου Περδικούρη, τόσον κατὰ τὸν μέγαν Ἑσπερινόν ὅσον καὶ κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν, ἐτέλεσε τὰ τῆς πανηγύρεως συμφώνως μέ τὰς Βυζαντινὰς παραδόσεις καὶ θέσμια.

Κατὰ τὸ κοινωνικόν ὤμιλησε ὁ ταχθεὶς Ἀρχιμ. π. Μακάριος Καβακίδης ὅστις ἐξήρε τὰ τοῦ βίου καὶ πολιτείας τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ ἐν ταυτῷ ἐπλεξεν τὸ ἐγκώμιον τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Περαιῶς καὶ Σαλαμίνος ὅπως ὁ Κύριος χάριση αὐτῷ ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν τόσον ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅσον καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἡμῶν ἀγῶνι.

Παρατέθη τράπεζα ἀγάπης εἰς τοὺς παρευρεθέντας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου.

Τὸ 1991 συνέστησε χορὸν ἀποτελούμενον ἀπὸ μαθητὰς του (μοναχοὺς τῆς Ἱ. Μ. Ἀγ. Σκέπης, Κερατέα Ἀττικῆς ἀλλὰ καὶ λαϊκοὺς Ὁρθοδόξους) μέ τὸν ὁποῖο ἔχει ἠχογραφήσει σὲ κασέτες ὕμνους τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀγίας Σκέπης καὶ τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων.

Ἐχει γράψῃ ἄρθρα σὲ περιοδικὰ μέ θέμα τὴ βυζαντινὴ μουσικὴ.

Τὰ μέλη τῆς Ο.Ε.Β.Υ.Χ. κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος εἰς τὴν χορωδίαν:

Μιχαὴλ Μακρῆς (Διεθυντής)

Πέτρος Καραγιάννης - Παῦλος Βαζακίδης - Εὐάγγελος Βεργίνης - Δημήτριος Παντελιδάκης - Ἰωάννης Ζουγανέλης - Ἰωάννης Καραγιάννης - Στυλιανὸς Βλυσίδης - Κων/νος Λουκάς - Χριστόφορος Κεφάλας - Κων/νος Δημητρίου - Χρῆστος Δημητρίου - Λάζαρος Φωτιάδης - Παντελῆς Φωτιάδης - Πανταζῆς Δέδες - Ἀθανάσιος Ἰωαννίδης - Εὐάγγελος Τσιγγόπουλος - Θωμᾶς Παναγιωτόπουλος - Νικόλαος Λάκκας - Βασίλειος Πλουμῆς.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ἱ. ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΙΣ ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ ΑΙΓΑΛΕΩ

Πανηγυρικῶς ἐωρτάσθη ἡ θεία Μεταμόρφωσις εἰς τὸν ὁμώνυμον Ἱ. Ναὸν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.

Ἐψάλη πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς προεξάρχοντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Περαιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου κ. Ἰουστίνου, μέ συμμετοχὴν τῶν ἀρχιμ. π. Γεροντίου Λουδάρου, π. Μακαρίου Πικίου, π. Βασιλείου Λιάτσου, π. Μεθοδίου Δεσποτιδῆ τοῦ καὶ ἐφημερίου τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ, π. Ἰωάννου Κλειώνη, τῶν πρωθ. π. Γεωργίου Σμυράκη, π. Καλλινίκου Μουράτογλου καὶ τοῦ ἱεροδ. π. Γρηγορίου Ταυλαρίου. Μεγάλῃ ἀρτοκλασίᾳ ἐπευλογηθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων προσέδωσε τὴν ἀρμόζουσαν κατανυκτικὴν ἀτμόσφαιραν.

Μετά τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ ἠκολούθησε λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης. Μετὰ τὴν λιτάνευσιν ὁ Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος ἠύχαριστησε τοὺς συντελεστάς τῆς πανηγύρεως.

Τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ θεία λειτουργία παρὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου μέ πληθὸς ἱερατείου κατὰ δὲ τὸ κοινωνικόν, ὤμιλησεν ὁ κ. Σπύρος Κατσιμίχας ἀρμοδίως. Τὴν ἱερὰν τελετὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν ὁ Βουλευτῆς κ. Ἠλίας Βουγιουκλάκης καὶ ὁ Ἀντιδήμαρχος τοῦ Δήμου Ἀγ. Βαρβάρας.

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΑΣΤΟΡΙΑ Η.Π.Α.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ δεκάχρονον διάστημα τῆς προσωπικῆς ὑπευθύνου δημοσιογραφίας εἰς τὴν Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, δὲν ἔτυχε νὰ δημοσιεύσωμεν πολλὰ θετικά στοιχεῖα τῆς Μητροπόλεως Ἀστορίας Η.Π.Α., ἐκρίναμε σκόπιμον νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν σήμερον ἄρθρον τοῦ ἀρχιμ. π. Παύλου Στρατηγέα, Πρωτοσυγγέλλου τῆς ὡς ἄνω Μητροπόλεως. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ καίτοι δημοσιεύθηκε στὸ «Φῶς» τῆς Ν. Ὑόρκης (Δεκ/βριος 1986) καὶ ἴσως μερικά ὀνόματα ἔχουν δημοσιογραφικῶς ἀποχρωματισθεῖ, ἢ «συντέμνονται» ἐν τούτοις τὸ ἄρθρον ἐμφανίζει μία παλλομένη συγκινητικὴ ὁμολογία. Διαβάστε το:

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Τοῦ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Παύλου Στρατηγέα

Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀστορίας

Εἶναι ἰδιαίτερα εὐχάριστο τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μεγάλη ἐφημερίδα τῆς ὁμογένειάς μας στὴν Ἀμερική, ὁ «Ἐθνικός Κήρυξ» ἀσχολήθηκε στίς 21 Ὀκτωβρίου 1989 μὲ τὸ καυτὸ Παλαιοημερολογητικὸ ζήτημα μὲ τὴ δημοσίευση ἁρθρου τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς συνεργάτη ἀγαπητοῦ Θ. Κ.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὕτῃ θέλησα νὰ χαράξω λίγες γραμμὲς πάνω στὸ ἴδιο θέμα, ὄχι γιὰ ν' ἀντιδικήσω (πράγμα πού θά μπορούσα κι αὐτὸ νὰ το κάνω, γιατί σ' ὀρισμένα σημεῖα ὁ ἀγαπητὸς Θ. Κ. δείχνει μιά ἀνεξήγητη προκατάληψη), ἀλλὰ γιὰ νὰ συνεισφέρω ἀπὸ τὴν σκοπιά μου ὡς Παλαιοημερολογίτης στὴν ἀνακάλυψη τῆς ἀλήθειας, γιὰ τὴν ὁποία, πάνω ἀπ' ὅλα, ὅλοι μας πρέπει νὰ ἐνδιαφερόμεθα.

Ποιά ὅμως εἶναι ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸ Παλαιοημερολογητικὸ θέμα;

Α'

Τὸ 1924 στὴν Ἑλλάδα, ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ξαφνικά καὶ χωρὶς καμιά συννενόηση μὲ τίς ἄλλες ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες ἀλλάξε τὸ ἡμερολόγιο στὴ λατρευτικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνῶ δηλ. μέχρι τότε, ἐπὶ 20 αἰῶνες θά λέγαμε, ἡ Ὁρθοδοξία ἀκολουθοῦσε τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο, τὸ λεγόμενον Ἰουλιανό, ξαφνικά ἡ ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀντικατέστησε μὲ τὸ νέο, τὸ λεγόμενον Γρηγοριανό. Ἔτσι, προέκυψε μιά ἡμερολογιακὴ διαφορὰ στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας 13 ἡμερῶν.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀπετέλεσε τὴν αἰτία σχίσματος στὴν Ἐκκλησία, μὲ ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὴ μιά μεριά νὰ ἔχουμε τοὺς Παλαιοημερολογίτες πού ἔμειναν πιστοὶ στὴν μέχρι τότε παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τοὺς νεοημερολογίτες πού ἀκο-

λούθησαν τὴν καινοτομία τοῦ νέου ἡμερολογίου. Ἀμέσως ἀνακύπτει ἓνα βασικὸ ἐρώτημα: Ποιὸς εὐθύνεται γι' αὐτὸ τὸ σχίσμα;

Οἱ νεοημερολογίτες ἀποδίδουν τὴν εὐθύνη αὐτοῦ τοῦ σχίσματος σὲ μᾶς τοὺς Παλαιοημερολογίτες, ὑποστηρίζοντες μὲ πράγματι σωστὰ επιχειρήματα ὅτι τὸ νέον ἡμερολόγιον ἐπιστημονικά εἶναι ὀρθότερον καὶ ἀκριβέστερον τοῦ παλαιοῦ. Κατόπιν τούτου, καταλήγουν ἀβίαστα στὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ ἀλλαγὴ τοῦ λανθασμένου παλαιοῦ ἡμερολογίου μὲ τὸ νέο, ὅσοι δὲ ἀντέδρασαν σ' αὕτῃ τὴν ἀλλαγὴ, δηλ. οἱ Παλαιοημερολογίτες, ἔχουν τὴν εὐθύνη τοῦ σχίσματος, εἶναι δὲ ὡς ἐκ τούτου σχισματικοὶ καὶ ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Τίς θέσεις αὐτές ὑπεστήριξε κι ὁ ἀγαπητὸς Θ. Κ. στὸ ἀνωτέρω ἄρθρο του. Ὅμως ἡ πραγματικότητα εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὴ. Κι αὐτὸ θά τὸ δοῦμε στὴν συνέχεια.

Ὅσοι ἀντέδρασαν στὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου, δηλ. ἐμεῖς οἱ παλαιοημερολογίτες λέμε ὅτι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ ποιὸ ἡμερολόγιο εἶναι ἐπιστημονικά ὀρθὸ ἢ λανθασμένο. Καὶ ἀσφαλῶς, τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο εἶχε παρεκλίνει κατὰ δεκατρεῖς μέρες. Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι αὐτό, διότι καὶ στίς προηγούμενες γενιές ἐγνώριζαν τὴν ἐκτροπὴ αὐτῇ ὅλοι οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας κι ὁμως δὲ θέλησαν νὰ διορθώσουν τὸ λάθος αὐτό. Γιατί; Κυρίως, διότι τὸ νέο ἡμερολόγιο εἶχε καταστεῖ μέσο προπαγάνδας ἐκ μέρους τῶν Φράγκων γιὰ προσηλυτισμὸ ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων Ρωμαίων. Γι' αὐτὸ κυρίως τὸν λόγο, ὁλόκληροι Πανορθόδοξοι Σύνοδοι ἀπέρριψαν τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ Νέου, τοῦ Φράγκικου ἡμερολογίου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὅσοι ἐπεδίωξαν καὶ ἐπέβαλλαν τὸ νέο ἡμερολόγιο ἐξυμνετοῦσαν καὶ ἐπεδίωκαν ἄλλους σκοποὺς, δηλ. τὴ διάβρωσι τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τοὺς Φράγκους. Τὸ θέμα εἶναι ἀπλούστατο. Καὶ γι' αὐτόν ἀκριβῶς τὸ λόγο ἀντέδρασαν οἱ πρώτοι ἐκείνοι Παλαιοημερολογίτες.

Πέραν ὁμως τοῦ οὐσιαστικοῦ αὐτοῦ λόγου, ὑπῆρχαν καὶ ἄλλοι λόγοι τυπικοί, πού γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία εἶναι ἐξίσου σημαντικοὶ μὲ τοὺς οὐσιαστικούς. Οἱ τυπικοὶ λόγοι εἶναι ὅτι δὲν μπορούσε μιά τοπικὴ Ἐκκλησία, ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μονομερῶς καὶ ἀνεὺ πανορθόδοξου συνοδικῆς ἀποφάσεως ν' ἀλλάξει τὸ ἡμερολόγιο, διότι στὴν Ὁρθοδοξία τὸ ἡμερολόγιο εἶναι συνυφασμένο μὲ τὸ Ἑορτολόγιο. Ἔτσι, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου, διασπᾷ τὴ λειτουργικὴ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας,

πραγμα τό οποίο έχει πλέον δογματικοκανονικές διαστάσεις. Πρέπει νά σημειωθεί, ὅτι μόλις πέντε χρόνια προηγουμένως, τό 1919, ἐπιτροπή πού εἶχε συγκροτηθεῖ γιά νά μελετήσει τό θέμα τοῦ νέου ἡμερολογίου, καί στήν ὁποία μετείχε καί ὁ τότε ἀρχιμ. καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, εἶχε ἀποφανθεῖ ὅτι καμιά τοπική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν μπορεῖ νά εἰσαγάγει τό νέο ἡμερολόγιο, χωρίς νά καταστεῖ «σχηματική».

Εἶναι δέ σαφές, ὅτι τό σχίσμα τοῦ 1924, τό ἐδημιούργησε ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ἡ εὐθύνη δέ αὐτοῦ βαρύνει τοὺς Νεοημερολογίτες, οἱ ὁποῖοι ἀλλάξαν τό ἡμερολόγιο, παρά τήν ρητή ἀπαγόρευση τριῶν Πανορθόδοξων Συνόδων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν προπαγανδιστικῶν σκοπῶν τῶν Λατίνων σέ βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἀνευ ἐγκρίσεως τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν. Εὐτυχῶς, τ' ἀνωτέρω δέν τά λέμε μόνο ἐμεῖς. Τά λέγουν καί ὀρισμένοι ἐντιμοὶ νεοημερολογίτες. Νά, τί γράφει στή γνωστή νεοημερολογιτική ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Ὁρθόδοξος Τύπος» (9.12.1988), ὁ νεοημερολίτης συνεργάτης τῆς θεολόγος καί δικηγόρος Ἀ. Σ.:

«Μεταξύ παλαιοημερολογιτῶν καί νεοημερολογιτῶν ἀσφαλῶς ὑπάρχει κάποιο σχίσμα ἀπό τό 1924. Τό τονίσαμε κι ἄλλες φορές, πῶς ἡ αἰτία τοῦ σχίσματος προκλήθηκε ἀπό μᾶς τοὺς νεοημερολίτες. Ἦταν ἡ ἀντικανονική καί βεβιασμένη ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου ἀπό τόν τότε ἀρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Παπαδόπουλο».

Καί συνεχίζω, ἐξακολουθεῖ μέ ἐπαινετὴ εὐλικρίνεια νά γράφει καί κάτι ἄλλο ὁ Ἀ. Σ. Λέγει:

«Υπῆρξαν καί στοὶ παρελθόν σχίσματα στήν Ἐκκλησία, ὅπως τό Μελετιανό στήν Ἀντιόχεια ἀπὸ τόν Ἅγιο Μελέτιο, τῶν Στουδιτῶν ἀπὸ τόν Ἅγιο Θεόδωρο κλπ. Δέν εἴμεθα ὑπὲρ τῶν σχισμάτων. Καί προσευχόμεθα νά μὴν ἀποσχίζονται κληρὸς καί λαὸς ἀπὸ τόν Ὁρθόδοξο ἐπίσκοπό τους. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἐπίσκοπος κακοδοξεῖ, τί πρέπει νά κάνει τό ποίμνιο; Ν' ἀκολουθήσει τόν ἐπίσκοπο στήν αἵρεση; Ὁχι! Τό προβλέπουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες οἱ ὁποῖοι ὀρίζουν ὅτι δυνάμεθα ν' ἀποκοπτόμεθα ἀπὸ τόν αἱρετικό Ἐπίσκοπο πρὸ τῆς καταδίκης του ἀπὸ τὴν Σύνοδο».

Εἶναι, λοιπόν, πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφισβήτηση, ὅτι τό σχίσμα τοῦ 1924 ἐγίνε ἐξαιτίας σοβαρῶν λόγων καί μέ τήν εὐθύνη τῶν νεοημερολογιτῶν, οἱ ὁποῖοι διέσπασαν τὴ λειτουργικὴ ἐνότητα, μέ ἀποτέλεσμα ἄλλοτε νά ἐορτάζουν μιά γιορτὴ οἱ Ἐκκλησίες πού ἀκολουθοῦν μέχρι σήμερα τό Παλαιὸ ἡμερολόγιο (Ἱεροσόλυμα, Ρωσία, Σερβία, Σινά Ἅγιον Ὄρος) κι ἄλλοτε οἱ νεοημερολογίτες.

Ὁ Θ. Κ., παραδόξως στοὺς σοβαροὺς δογματικο-

κανονικοὺς λόγους πού ὤθησαν στό σχίσμα δέ φαίνεται ν' ἀποδίδει καμιά σημασία, γιὰ τό ἀποδίδει στή «μικρόνοια» τῶν παλαιοημερολογιτῶν: Ὅμως, εἴτε ἀπὸ προκατάληψη, εἴτε ἀπὸ ἀγνοία, ὁ ἀγαπητὸς Θ. Κ. δέν ἀδικεῖ μόνο τὴν ἀλήθεια, ἐκθέτει περισσότερο τὸν ἑαυτόν του. Γιατί ἂν χαρακτηρίσουμε ὡς «μικρόνοες» τοὺς παλαιοημερολογίτες, τότε πρέπει νά εἶναι «μικρόνοες» κι οἱ Πατριάρχαι καί ἐπίσκοποι ἐκεῖνοι πού ἔλαβαν μέρος σέ τρεῖς Πανορθόδοξους Συνόδους τὸν 16ο αἰ. πού κατεδίκασαν τὴν εἰσαγωγή τοῦ Φράγκικου ἡμερολογίου στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Κι ὁποῖος ὑβρίζει τοὺς Πατέρες του, πού ἦταν οἱ Ὁρθόδοξοι ἐκεῖνοι ἐπίσκοποι, παύει νά εἶναι γιὸς τους, τέκνο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Πιστεύουμε, πῶς ὁ ἀγαπητὸς Θ. Κ. μέ τὴν ταπείνωση πού διαθέτει θ' ἀναγνωρίσει τό σφάλμα του ν' ἀποδίδει σέ μᾶς τὴ βαρειά αὐτὴ κατηγορία, ἡ ὁποία τελικὰ ἐκτοξεύεται ὄχι μόνο σ' ὅσους μετέσχον στίς ἀνωτέρω τρεῖς Πανορθόδοξους Συνόδους, ἀλλὰ καί σ' ὅλους τοὺς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, πού γνώριζαν τὴν ἡμερολογιακὴ ἀπόκλησι τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου καί δέν ἠθέλησαν ποτέ νά τό διορθώσουν.

Β'

Ὁ Θ. Κ. υπέπεσε ὅμως καί σ' ἓνα ἄλλο ὀλίσθημα. Μιλάει γιά «κατάντημα τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ σχίσματος», χαρακτηρίζοντάς το ὡς «ιδιωτικὴ ἐπιχείρηση εὐσεβείας κλπ».

Προφανῶς, ὁ κατὰ τὰ ἄλλα τόσο ἀξιόλογος θεολόγος ἔγραψε τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τό κράτος κάποιου ἐκνευρισμοῦ, διότι δέν ἐξηγεῖται ἀλλιῶς πῶς ἀπὸ ἓνα ἐπιστήμονα τῆς ἀξίας καί τοῦ ἥθους τοῦ ἀγαπητοῦ Θ. Κ. νά προέρχονται τόσο βαριές καί ἀδικες ἐκφράσεις! Γιατί ἔχουμε δεῖξει κατ' ἀρχὴν ὅτι τό σχίσμα βαρύνει τοὺς δράστες τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου, κι ἐπομένως εἶναι νεοημερολογιτικὸ σχίσμα. Οἱ νεοημερολογίτες ἀπεκόπησαν ἀπὸ τὸν κορμὸ τῆς μιας, ἁγίας Καθολικῆς καί ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καί ὄχι οἱ παλαιοημερολογίτες, τὰ μυστήρια τῶν ὁποίων ἐξ αὐτοῦ καί μόνο τοῦ λόγου εἶναι ἔγκυρα. Ἀσφαλῶς, γνωρίζει ὁ ἀρθρογράφος Θ. Κ. ὅτι δέν μπορεῖ νά ὑπάρχουν ἔγκυρα μυστήρια, ὅπου δέν ὑπάρχει Ὁρθόδοξος πίστις, ὅπου ὑπάρχει αἵρεσις. Ἐμεῖς, οἱ παλαιοημερολίτες κρατᾶμε τὴν ὀρθὴ πίστη. Καί πολεμᾶμε τὴν αἵρεση.

Μήπως θά ἔπρεπε νά κάνουμε κάποια σύγκριση μέ τοὺς καινοτομήσαντες νεοημερολίτες; Ποιὸς ἀμφιβάλλει σήμερα ὅτι οἱ νεοημερολίτες συνεχῶς διολισθαίνουν πρὸς τὴν αἵρεση; Γι' αὐτό, ἄλλωστε ἀλλάξαν καί τό ἡμερολόγιο, γιά νά ῥθεῖ κάθε

έμπόδιο στη διείσδυση του παπισμού και όλων των αιρέσεων στην Όρθόδοξη Ελλάδα. Αυτό είναι το ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ των νεοημερολογιτών! Καί όταν λέμε κατάντημα, θά μπορούσαμε νά τό χαρακτηρίσουμε ως «βδέλυγμα έρημώσεως», κατά τόν Εύαγγελιστή της αγάπης. Διότι όπως έρμηνεύει ο άγιος Χρυσόστομος τό «βδέλυγμα της έρημώσεως» δέν είναι τίποτε άλλο, από τό ότι εις τόν χώρο της Όρθοδοξίας θά στήσει τό θρόνο της ή αίρεσις: Κι αυτό έπετεύχθη εις τό χώρο των νεοημερολογιτών, μέ τήν παναίρεσιν του Οικουμενισμού.

Θά μπορούσαμε νά κάνουμε πολλές συγκρίσεις μεταξύ ήμών των παλαιοημερολογιτών και των νεοημερολογιτών, γιά νά φανεί ποίοι έκ των δύο έχουν τό δικαίωμα νά μιλάνε γιά κατάντημα του άλλου. Δέν τό κάνω όμως, γιά νά δώσω τό λόγο σ' ένα νεοημερολογίτη νά κάνει τή σύγκριση αυτή, ό οποίος όπως είναι εύνοητο δέν βλέπει τά θέματα αυτά μέ «παλαιοημερολογίτικο φανατισμό», πού μάς αποδίδει ο Θ. Κ. Γράφει, λοιπόν, πάλιν, ό νομοκανολόγος 'Α. Σ. στον άγωνιστικό «Όρθόδοξο Τύπο» (9.12.1989):

«1. 'Η ήγεσία των περισσοτέρων κατά τόπους νεοημερολογιτικών εκκλησιών, δηλ. επίσκοποι, λοιποί κληρικοί, θεολόγοι κλπ. έχουν άλωθή απ' τήν αίρεση του Οικουμενισμού. Πιστεύουν, πώς είτε αίρετικός είναι κανείς, είτε όρθόδοξος, είναι τό ίδιο πράγμα. Γι' αυτό, στό έξωτερικό όταν έτερόδοξοι ζητούν νά προσέλθουν στην Όρθοδοξία, οι δικόι μας κληρικοί συνήθως δέν τούς δέχονται, αλλά τούς λέμε νά μείνουν εκεί πού είναι, γιατί, λένε, είναι τό ίδιο πράγμα!...

'Απεναντίας, μεταξύ των παλαιοημερολογιτών, είτε κληρικοί είναι αυτοί, είτε λαϊκοί, δε θά βρεί κάποιος, κανέναν Οικουμενιστή. Είναι μικρή ή διαφορά.

2. 'Η ήγεσία πολλών κατά τόπους νεοημερολογιτικών εκκλησιών, δηλ. επίσκοποι, λοιποί κληρικοί, θεολόγοι κλπ. έχουν άλωθει από τόν μασωνισμό. Ίσως, όλόκληρες τοπικές Εκκλησίες είναι βουτηγμένες μέσα στην μασωνία. Επώνυμοι εκκλησιαστικοί ήγέτες κατηγορούνται ως μασώνοι. Κι όταν έρωτώνται άν είναι μασώνοι, αποφεύγουν ν' απαντήσουν. Πρόσφατο παράδειγμα ό 'Αμερικής 'Ιάκωβος, ό οποίος παρά τήν πρόκλησιν του «Όρθόδοξου Τύπου» (29.4.1989) απέφυγε νά πάρη θέση στό θέμα της μασωνίας, γιά προσχώρηση στην όποία τόν κατηγορούν διάφορα έντυπα.

'Αντίθετα μεταξύ των Παλαιοημερολογιτών, είτε κληρικοί είναι αυτοί, είτε λαϊκοί, δέν θά βρεί κάποιος έναν μασώνο.

3. 'Η ήγεσία πολλών κατά τόπους νεοημερολογιτικών εκκλησιών έχει ύποταχθεί εις τό άρμα των κρατών, εις τά όποία αυτή διαβιοί. Πολλές δηλ. νεοημερολογιτικές εκκλησίες έχουν καταστεί κρατικές

ύπηρεσιές. Πρόσφατο κι όδυνηρό παράδειγμα ή 'Εκκλησία της Ελλάδος, μέ τήν τελευταία περιπέτειά της μέ άφορμή τήν εκκλησιαστική περιουσία πλήρης ύποταγή της ήγεσίας της 'Εκκλησίας μας στον Καίσαρα.

'Αντίθετα οι παλαιοημερολογίτες μέχρι πρότινος τουλάχιστον έδιώκοντο, έφυλακίζοντο απ' τόν Καίσαρα και μέχρι σήμερα δέν έχουν καμιά σχέση μέ τό κράτος και τόν κορβανά του».

Νά λοιπόν, πού ύπάρχει τό κατάντημα.

Αυτό, δέν σημαίνει, ότι κι έμεις οι παλαιοημερολίτες δέν έχουμε τ' άσθενή σημεία μας, τίς άδυναμίες μας. Όμως, οι δικές μας άδυναμίες είναι κάτι τό μηδαμινό κι άσήμαντο μπρός στό κατάντημα των νεοημερολογιτών. Είναι αλήθεια, πώς πολλοί καιροσκόποι σήμερα εμφανίζονται δήθεν ως παλαιοημερολογίτες, χωρίς νά έχουν καμιά σχέση μέ τήν 'Εκκλησία μας. Αυτό είναι μία δική μας άδυναμία, αλλά δέν φταίμε έμεις γι' αυτό. Άλλωστε στην εποχή των πρώτων αιώνων παράπλευρα στην 'Εκκλησία του Χριστού δέν δρούσαν τόσες άλλες σχηματικές ή αίρετικές κοινότητες; Κι αυτή ή άδυναμία μας, πού μάς ψέγει ό αγαπητός Θ. Κ., μπορεί ποτέ νά συγκριθεί μέ τήν προδοσία, τήν άσέβεια, τήν άρνηση της πίστewς των εκκλησιαστικών ήγετών, των νεοημερολογιτών, όπως πρόσφατα του Πατριάρχη Άλεξανδρείας Παρθενίου πού έφθασε στό σημείο νά χαρακτηρίζει τόν Μωάμεθ απόστολο του Χριστού. Αυτό, είναι κατάντημα κ. Καλμούκο.

Σήμερα, άν έμεινε κάτι από τήν Όρθοδοξία στον κόσμο, αυτό είναι ή 'Εκκλησία των Γνησίων Όρθόδοξων Χριστιανών, ήμών δηλ. των Παλαιοημερολογιτών, όπου εύρίσκουν καταφύγιο οι άγνές ψυχές πού αγαπούν τό Χριστό. Οι παλαιοημερολογίτες είναι μία σύγχρονη μαρτυρία στον κόσμο!

'Επί τή εύκαιρία έφ' όσον δημοσιεύομεν άρθρον του Πρωτοσυγκέλλου της 'Ι. Μητροπόλεως 'Αστορίας Η.Π.Α. αρχιμ. π. Παύλου Στρατηγέα, έχομεν εις χειράς μας όλόκληρον δεκάδα Ναών υπό τήν πνευματικήν ήγεσίαν του Σεβ. 'Αστορίας κ. Πέτρου και έπιπροσθέτως ιδιαιτέρως αξιοπρόσεκτον τό έβδομαδιαίον τηλεοπτικόν πρόγραμμα μέ τόν τίτλον (ΠΥΡΣΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

'Αγία Μαρκέλλα - Καθεδρικός ναός - 'Αστόρια - Ν.Υ.
'Αγιος 'Ισιδωρος - Long Island Ν.Υ.
'Αγία Άννα - Μόντρεαλ
'Αγία Συγκλητική - Μπέθ - Πέιτζ
'Αγιοι 'Ανάργυροι - Σικάγο
Παναγία Κοίμησις - Φλώριδα
'Αγιος 'Αντώνιος
'Αγιος Νεκτάριος - Detroit
'Αγία Ματρώνα - Οχάϊο

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΘΗΒΩΝ

Ἡ Θήβα καί εἰδικώτερα τό Πυρί μέ τόν ἱερό ναό τῆς Εὐαγγελιστρίας καί τούς ἀξιολόγους ἀγωνιστάς Τουτουζέους, ἔχει κάποια παλαιά ἱστορία γιά τήν σημαντική προσφορά τῆς στόν ἀγώνα μας σέ ὅλη τήν περιοχή τῆς Βοιωτίας, πού συνεχίζει ἀκόμη καί στίς ἡμέρες μας μέ πολλή ἐμφαση, προβάλλοντας μέ ὅλα τά μέσα τήν Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ.

Ὁ ὡραῖος διόροφος ναός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κάτω καί τῶν Ἀγίων Πάντων ἐπάνω δίπλα στήν κεντρική λεωφόρο Θηβῶν - Λεβαδείας εἶναι πραγματικό στολίδι τῆς πόλεως καί δίνει τήν μαρτυρία τοῦ ζήλου τῶν πιστῶν στήν παράδοση τῆς ἐκκλησίας μας καί ζωντανεῖ τίς σεβάσμιες μορφές τῶν κητόρων ἀγωνιστῶν τοῦ πατρίου ἡμερολογίου κληρικῶν καί λαϊκῶν, ὅπως τοῦ π. Χρυσοστόμου Σταμούλη, π. Λεοντίου, Κων/τίνου Τούτουζα, καί ἀδελφῶν καί συνεργατῶν του Σκουμαίων κ.λ.π.

Οἱ δύο ναοί ἔχουν καί δύο διαφορετικές πανηγύρεις, εἰδικώτερα ὅμως ἡ ἐορτή τῶν Ἀγίων Πάντων γίνεται αἰσθητή σέ ὅλη τήν πόλη τῆς Θήβας καί προβάλλει μέ τά τηλεοπτικά μέσα πού εὐχαρίστως προσφέρονται, σέ ὅλους τούς κατοίκους τήν Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἡ ἐφετεινὴ πανήγυρις ὑπερέβη σέ λαμπρότητα καί ἐπιτυχία κάθε προηγούμενη. Δέν εἶναι δυνατόν νά περιγραφῇ ἐπακριβῶς ἡ λαμπρότης τῆς ἐορτῆς. Ὁ καταστόλιστος ναός μέ ἄνθη καί γαλάζιες ταινίες, ἡ ἀρωματική εὐωδία τοῦ μοσχοθυμιάματος, ἡ μελωδία τῶν ἱεροψαλτῶν, ἡ ὅλη τάξις τοῦ ναοῦ συνέθεταν βυζαντινὴ μεγαλοπρέπεια πρὸς τιμὴν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀφ' ἐσπέρας, τόν πανηγυρικόν ἐσπερινόν παρηκολούθησε πλήθος κόσμου πού συνέρρευσε ἐκτός τῶν ἐντοπίων καί ἀπὸ τὰς πέριξ πόλεις καί χωρία.

Ἐχοροστάτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος καί οἱ Σεβα-

σιμώτατοι Ἀστροφίας κ. Πέτρος καί Μαγνησίας κ. Μάξιμος, δεκαπεντάς Ἀρχιμανδριτῶν καί ἱερέων καί οἱ δύο ἱεροδιάκονοι Γρηγόριοι. Αἱ δὲ χορωδία τῶν ἱεροψαλτῶν τοῦ κ. Σεραφεῖμ Δριμούση ἀφ' ἐσπέρας, καί τοῦ ἡδυμόλπου μαθητοῦ τοῦ Στανίτσα, καθηγητοῦ κ. Ἀθανασίου Παῖβανᾶ μετὰ τῶν βοηθῶν του τήν κυριώνυμον ἡμέραν, ἀπέδωσαν θαυμασίως τούς ὕμνους κατασυγκινήσαναι τό ἐντός καί ἐκτός τοῦ ναοῦ πλήρωμα.

Τό μεσουράνημα ὅμως τῆς λαμπρότητος ὑπῆρξε ἡ τόσο ἐπιτυχὴς περιφορά τῆς εἰκόνος ἀνά τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.

Μέ τάξιν καί εὐπρέπειαν προπορευομένων δύο φιλαρμονικῶν τοῦ Δήμου Θηβαίων καί τοῦ Δήμου Βιλλίων καί πολυαρίθμων νεανίδων λευκοφορεμένων, ἠκολούθη τό κουβούκλιον μετὰ τῆς ἱεράς εἰκόνος ὑποβασταζόμενον ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν καί περιστοιχούμενον ὑπὸ τιμητικοῦ στρατιωτικοῦ ἀγήματος πεζικοῦ, ἐπομένων τῶν ἱεροψαλτῶν καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τῶν τριῶν Ἀρχιερέων καί τοῦ πλήθους τῶν ἐορταστῶν, οἱ ὅποιοι διήρχοντο διὰ τῶν σημαιοστολισμένων ὁδῶν τῆς πόλεως, ἐνῶ οἱ κώδωνες ἔκρουον χαρμοσύνως διαλαλοῦντες τόν πανηγυρικόν ἐορτασμόν τῶν Ἀγίων.

Ἡ ὡραία ἐορτὴ ἔκλεισε τήν ἐπομένην μέ Ἀρχιερατικόν συλλεΐτουργον, τόν δὲ πανηγυρικόν ἐξεφώνησε ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἐνῶ τά τηλεοπτικά κανάλια μετέδιδον ὁλόκληρον τήν ὡραίαν πανήγυριν ἐσπερινοῦ ὁρθροῦ καί λειτουργίας. Καί ταῦτα εἰς δόξαν Θεοῦ.

Θά ἦτο παράλειψις ἐάν δέν ἐγίνετο μνεῖα ὅτι διὰ τήν ἐπιτυχίαν τῆς ἐορτῆς ἐμόχθησεν ὁ δραστήριος ἐφημέριος Ἱερομόναχος Χρυσόστομος Μανιώτης, ἐπαξίως ἀναπληρῶν τόν μακαριστὸν Χρυσόστομον Σταμούλην παρὰ τό νεαρὸν τῆς ἡλικίας του.

Ἡ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΑΡΓΟΥΣ

Σέ ὑψηλό καί θεαματικὸ τοπεῖο τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως τοῦ Ἀργους, προβάλλει ἡ θαυμασία Μονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως τοῦ Γέροντος Θεοκλήτου Σαμιώτη κτήτορος καί ἱδρυτοῦ τῆς, μέ θαυμάσιο καί εὐμεγέθους κτιριακοῦ συγκρότημα καί δύο μεγάλους ναοὺς ὡραίας τέχνης.

Πραγματικὸ κόσμημα τοῦ Ἀργους δεσπόζει ὅλης τῆς περιφερείας μέ ἐξαιρετικὴ θέα πού προβάλλει ὡς σκέπη καί φρουρὸς τῆς πόλεως.

Τήν ὅλην ὅμως εἰκόνα συμπληρῶνει τό ἐμψυχον ὕλικόν πού εἶναι παράδειγμα ἀρετῆς γιά τήν ἐποχὴ μας.

Ὁ ὑπερογδοηκοντούτης σεβάσιμος Γέροντας ἱερομόναχος Θεόκλητος μέ τὰς ἐναρέτους καλογραίας πού νυχθημερόν κοπιᾶζουν εἰς τήν προσεσχὴν, τήν νηστείαν καί τὰς οἰκοδομὰς τῆς Μονῆς ἀποτελοῦν γιά τὴ σύγχρονη ἐποχὴ μας φαινόμενο ζήλου καί ἀναζωπύρωσι παλαιότερων ἁγίων ἐποχῶν.

Τό πιὸ τιμητικὸ ὅμως καί κοσμητικὸ εἶναι ὅτι εἰς τό σημεῖον πού ὑψοῦται ἡ Μονὴ ἀποτελεῖ φωτεινὸν μετέωρον ὁρθοδοξίας πού φωτίζει ὅλη τήν περιοχή καί συνεγείρει μέ τήν ὁμολογία καί τό

κήρυγμα «Στήκετε καί κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἅς ἐδιδάχθητε». Ἀκολουθεῖ δέ τὰ βήματα τῶν πατέρων καί προτιμᾷ νά συγκακουχεῖται μέ τόν ἀγωνιστήν λαόν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως «ἢ πρόσκαιρον ἔχειν τιμῆς ἀπόλαυσιν» ἀπό τοὺς νεωτεριστάς. Διότι ἀπό δεκαετίας καί ἐπέκεινα ἀνήκει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. ἐπειδὴ εἰς αὐτὴν εὗρε ἀνάπαυσιν ἡ ψυχὴ τοῦ εὐσεβοῦς Γέροντος καί κατέστη ἔκτοτε φωνὴ ὀρθοδόξου ὁμολογίας εἰς τὴν ἀνικμον γῆν καί ὁσας εἰς τὴν ξηρὰν περιοχὴν τῆς Ἀργολίδος ὅπου τὸ κήρυγμα κατὰ τῆς πλάνης τοῦ νέου ἡμερολογίου δὲν εὗρηκε ἀκόμη ἀπήχηση.

Συγχαίρω τὴν ὅσαν ἀδελφότητα γιὰ τὸ διπλό καί πολλαπλό ἔργο ποῦ ἐπιτελεῖ, δηλαδὴ τὸ μοναχικὸν καθῆκον καί τὴν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν ἀλλὰ καί τὴν παρηγορίαν τῶν θλιμμένων καί κουρασμένων στὴ ζωὴ ἀνθρώπων.

Ἐτυχα στὰ ἐγκαίνια τοῦ ωραίου νεοδημητοῦ ναοῦ ποῦ εἶναι ἓνα θαυμάσιο ἀντίγραφο τῆς περιβλέπτου τοῦ Μυστρᾶ στίς 7/20 Ἰουνίου σὲ μιά κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα ποῦ σὲ ὕψωνε στὸν οὐρανό.

Ἀπὸ βραδύς στὸν ἐσπερινό στὸν κεντρικὸ ναὸ ποῦ εἶναι ἐγκαινισμένος ἔγινε ἡ προκαταρκτικὴ ἀκολουθία τῶν ἁγίων λειψάνων καί τὴν ἐπαύριο Κυριακὴ ὁ ὁρθρος στὸν νέο ναό.

Στοὺς Αἶνους οἱ Ἀρχιερεῖς καί ὁ κληρὸς ἐν πομπῇ ἀκολουθώντας ὁ λαὸς ποῦ ἐνωρὶς εἶχε κατακλύσει ὅλο τὸν χώρον τῆς Μονῆς μεταβήκαμε στὸν κεντρικὸ ναὸ ὅπου οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐνεδύθησαν τὰς στολὰς τῶν καί μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὰ ἅγια λείψανα καί συνεπικουρούμενος ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς Ἀστορίας Πέτρον καί Χίου Στέφανον, μετὰ πέντε ἱερέων καί δύο Ἱεροδιακόνων ἀκολουθώντας ἡ Γερώντισσα τῆς Μονῆς μετὰ τῆς ἀδελφότητος καί τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν ἐν πομπῇ καί πάλιν ἐξήλθαμε λειτανεύοντες περὶ τὸν νέον ναὸν τρεῖς φορές κατὰ τὸ τυπικὸ τοῦ ἐγκαινισμοῦ.

Ἐπηκολούθησε τὸ «ἄρατε πύλας» καί ἔγινε ἡ εἴσοδος ἐντὸς τοῦ ναοῦ.

Ἡ λοιπὴ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων ποῦ ἀκολούθησε ἦτο τόσο κατανυκτικὴ ποῦ συνεκίνησε τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου μέχρι δακρύων γιὰ τὴν λαμπρότητα ποῦ προσέδιδε τόσο τὸ ἱερατεῖον ὅσον καί οἱ καλλίφωνοι ἱεροψάλτες μέ τὸ προβάδισμα τοῦ ἀρίστου καθηγητοῦ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς κ. Ἀθ. Παῖβανᾶ.

Ὁ Μακαριώτατος ἔκλεισε τὴν ωραίαν τελετὴν μέ ὁμιλίαν του σχετικὴ μέ τὰ ἐγκαίνια ἀναφερθεῖς εἰς τὴν σημασίαν τῶν ἐγκαινίων, τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, τὴν κατάθεσιν τῶν Ἀγίων λειψάνων, τὴν καθιέρωσιν τοῦ ναοῦ, τὸν ἀχειροποιήτον ναόν

τοῦ σώματός μας καί τὸν ἐγκαινισμὸν τῶν καρδιῶν μας καταλήξας εἰς τὸ ωραῖον ἔργον τοῦ Γέροντος Θεοκλήτου μέ τὴν εὐχὴν εἰς πάντας τῆς μονίμου διαμονῆς τῆς ἐπιφοιτησάσης χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας, ἡ φιλόξενος Ἀδελφότης τῆς Μονῆς παρέθεσε πλούσιον γεῦμα εἰς ὅλους τοὺς προσκυνητάς ὑπὲρ τοὺς ὀκτακοσίους εἰς ἀριθμόν.

Τὴν πανηγυρίζουσα Μονὴ ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος.

Εὐχαριστοῦμε τὸν Σεβαστὸν Γέροντα ποῦ μᾶς ἔδωσε τέτοια εὐκαιρία χαρᾶς καί τοῦ εὐχόμεστε πολλὰ εἰσέτι τὰ ἔτη του.

Ἕνας προσκυνητὴς

ΕΚΔΗΜΙΑΙ

Μέ βαθυτάτη θλίψιν ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναγράφει τὴν ἐκδημίαν τοῦ μακαριστοῦ Γεωργίου Πουλατζακίδη. Οὗτος ὑπῆρξε θεμελιῶδες στέλεχος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καί ἡ ἀπουσία του δημιουργεῖ κενὸν εἰς τὸν χώρον τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνας. Ὁ γράφων συνεδέετο μέ

προσωπικὴν φιλίαν καί ἰδιαίτερως ἐπρόσεχε τὴν ὀρθὴν καί ἀκμαίαν χριστιανικότητα. Πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ Τεσσαρακονθήμερον θά γίνει ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἀγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ τὴν Κυριακὴν 16/8/93 Ο.Ε. καί παρακαλοῦνται οἱ φίλοι τοῦ μεταστάντος νά προσευχηθοῦν, ὅπως ὁ Κύριος θέσει αὐτὸν ἐν χώρα ζώντων.